

Nr 60.

Ankom till Riksdagens kansli den 23 maj 1913 kl. 4 e. m.

Betänkande, i anledning av dels Kungl. Maj:ts två särskilda propositioner med förslag till ändrad lydelse av vissa paragrafer i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering, den ena avseende jämväl ändring av de vid nämnda förordning fogade formulär, dels ock i ämnet väckta motioner.

(2:a Avd.)

Närvarande vid behandlingen av propositionen nr 232 och motionerna i ämnet: herrar K. G. Karlsson, frih. Trolle, frih. C. J. Beck-Friis, Trapp, Ollas A. Ericsson, Bäckström, Jespersen, Eriksson i Grängesberg, Rune, Larsson i Klagstorp, frih. Palmstierna, Danström, K. A. Nilsson, Knaust, Roman, Källman, Jönsson i Revinge, Hedström, Jonsson i Hökhult och Söderberg i Hobborn.

Närvarande vid behandlingen av propositionen nr 275: herrar Vennersten, frih. C. J. Beck-Friis, Trapp, Eklund, Ollas A. Ericsson, Antonsson, Bäckström, Röing, Jespersen, Eriksson i Grängesberg, Byström, Rune, Christiernson, Larsson i Klagstorp, frih. Palmstierna, Roman och Jonsson i Hökhult.

Genom proposition nr 232 av den 11 april 1913, vilken hänvisats till bevillningsutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finansärenden för den 23 februari 1912 och förstnämnda dag, föreslagit Riksdagen att antaga vid propositionen närlagda förslag till förordning om ändrad lydelse av vissa paragrafer i

Bihang till Riksdagens protokoll 1913. 7 saml. 51 häft. (Nr 60.) 1

förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering jämte förslag till formulär att fogas vid nämnda förordning, att gälla från och med år 1914.

Berörda förslag finnas intagna i den vid detta betänkande fogade *bilagan A*.

Vidare har Kungl. Maj:t genom proposition nr 275 av den 18 april 1913, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet för samma dag, föreslagit Riksdagen att antaga det förslag till förordning om ändrad lydelse av vissa paragrafer i taxeringsförordningen, som återfinnes i *bilagan B* till detta betänkande.

Till utskottet hava jämväl överlämnats nedannämnda i anledning av förstnämnda proposition väckta motioner.

I motion II: 364, av herr *Carlson* i Falun, har hemställts, »att Riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utarbetande och framläggande för Riksdagen av förslag till skattefria avskrivnings- eller avsättningskvoter för vanligast förekommande grupper av driftsinventarier och och byggnader till ledning för deklaraionsförfarandet.»

I motion II: 372, av herr *von Sneidern* har yrkats »att Riksdagen måtte för sin del besluta, att sådan ändring i Kungl. Maj:ts proposition nr 232 med förslag till ändrad lydelse av vissa paragrafer i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter m. m. vidtages, att den som för ordnad bokföring må äga rätt att vid avgivandet av deklaraion av inkomst av fast egendom följa de grunder, efter vilka räknenskaperna äro uppställda.»

Angående vad motionärerna anført till stöd för sina förslag får utskottet hänvisa till motionerna.

Utskottet.

Propositionen nr 232.

De sistförflutna två årens erfarenheter av taxeringsarbetet hava, på sätt särskilt de av vederbörande taxeringsnämndsordförande och Konungens befallningshavande i samtliga län avgivna, av departementschefen återopade och jämväl för utskottet tillgängliga yttrandena angiva, tydligt ådagalagt behovet av i vissa avseenden mera effektiva former för de skattskyldiges deklaraioner. Utdrag av länsstyrelsernas yttranden återfinnas i en till detta betänkande fogad *bilaga D*.

De av Kungl. Maj:t nu föreslagna nya deklaraionsformulären, vilka utgöra det väsentliga i propositionen, äsyfta att giva den deklaraionskyldige en fullständigare vägledning och underlätta kontrollen från taxeringsmyndigheternas sida samt att därigenom åstadkomma ett bättre och

jämnare skatteresultat, än som för närvarande erhålles. Beträffande den närmare innebörden av de nya formulären ävensom rörande de av Kungl. Maj:t föreslagna ändringarna i taxeringsförordningen, vilka antingen betingas av de nya formulären eller eljest ansetts tjäna till vinnande av riktigare taxeringar utan att ingå på skattesystemets konstitutiva principer, torde utskottet få hänvisa till propositionen.

Vid granskningen av de föreslagna deklarationsformulären har utskottet väl bemärkt, att särskilt formuläret I A, som är det primära och avsett att kunna användas vid alla eventualiteter, genom sin detaljrikedom möjligen kan te sig i viss mån mindre överskådligt, men i stället har den vunna fullständigheten bidragit till att i de av Kungl. Maj:t åsyftade händelserna giva detsamma avsevärda företräden framför det nuvarande. De erinringar, som kunna göras mot den föreslagna uppställningen av detsamma, hava i varje fall ej syntts utskottet vara av den betydelse, att de ej komme att uppvägas av de reella fördelar i taxeringsväg, som man avsett och med visshet torde kunna emotse som resultat av reformen.

Utskottet har därför funnit Kungl. Maj:ts förslag böra, såsom i stort sett ändamålsenligt, tillstyrkas i huvudsak. Vissa mindre ändringar hava dock funnits lämpliga. Då utskottet således i det väsentliga anslutit sig till propositionen, torde utskottets yttrande angående detaljerna i detsamma kunna inskränkas till de punkter, som antingen beröras av de väckta motionerna i ämnet, eller i vilka utskottet haft en från Kungl. Maj:ts förslag avvikande åsikt.

Förslaget till förordning om ändrad lydelse av vissa paragrafer i förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

6 §.

I första stycket av denna § har Kungl. Maj:t föreslagit sådan utsträckning av skyldigheten att förete räkenskapshandlingar, att en var deklarat, som nästföregående år varit skyldig föra handelsböcker, skall hava att vid sin deklaration föga avskrift av in- och utgående balansräkning samt vinst- och förlusträkning, där sådan föres.

Enahanda förslag förelåg i den kungl. propositionen till 1910 års riksdag, men blev, sedan bevillningsutskottet avstyrkt detsamma, av Riksdagen avslaget.

Av vad föredragande departementschefen, som huvudsakligen hänvisat till de i 1910 års proposition åberopade skälen, nu anført i ämnet,

har utskottet icke blivit övertygat om behovet av ifrågavarande anordning, som däremot helt visst komme att i många fall vålla deklaranterna olägenheter. Då därtill kommer, att taxeringsmyndigheternas granskningsarbete skulle väsentligt ökas utau, såvitt utskottet kan finna, motsvarande nytta i krontröllavseende, synes tillräcklig anledning ej föreligga för Riksdagen att nu frånträda sin 1910 intagna ståndpunkt i frågan.

Deklarationsformulären.

Formuläret nr 1 A.

Då ägare av fastighet före avyttring eller användning för eget behov låtit å egendomen bearbeta produkter eller beståndsdelar från densamma t. ex. förmalt spannmål, försågat virke eller bränt kalk av kalksten, böra givetvis dessa produkter upptagas till det högre värde de erhållit genom bearbetningen. Då detta tilläventyrs lätt nog kan av deklaranter förbises, har det synts utskottet lämpligt lämna upplysning därom i formuläret. För sådant ändamål har föreskrift i ämnet av utskottet införts i punkt 5 av anvisningarna, varjämte hänvisningar härtill gjorts under A I c) och d) i formuläret.

Beträffande mom. A I d) erinrade kammarrätten, att saluvärdet å produkter, som använts för »tillverkning av möbler och husgeråd för eget behov», i regel vore alltför obetydligt för att behöva i formuläret särskilt upptagas. Även exemplifieringen »genom nyodling, torrläggning o. d.», vilken tillkommit, efter det kammarrätten granskat förslaget, torde utan olägenhet kunna uteslutas. Utskottet har därför funnit stycket böra förenklas i båda nu angivna avseenden.

Bland under C upptagna avdrag för driftkostnader märkes sådant för värdeminskning å driftsinventarier. Yrkas sådant avdrag, skola enligt formuläret uppgivas dels anskaffningsvärdet å de vid årets början befintliga driftsinventarierna, dels ock driftsinventariernas bokförda värden vid årets början och slut. Till ytterligare ledning för taxeringsmyndigheterna synes emellertid erforderlig även uppgift om anskaffningsvärdet å under året inköpta inventarier, och har utskottet i sådant syfte gjort ett tillägg i punkt 2.

I motionen II: 364, av herr *Carlson* i Falun, har väckts förslag angående bestämmande av fixa avskrivningskvoter bland annat å nyssberörda inventarier. Till denna fråga återkommer utskottet senare vid yttrande över motionen i dess helhet.

Under rubriken »Särskilda yrkanden om avdrag för värdeminskning» är såsom villkor för där avsedda avdrag föreskrivet, att nöjaktig utredning om deras befogenhet lämnas. Vad denna utredning skall innehålla är ej närmare bestämt, men synas fordringarna därpå ej böra sträcka sig längre än till vissa faktiska upplysningar, som å ena sidan kunna av den skattskyldige utan svårighet lämnas och å den andra kunna bilda tillräckligt underlag för taxeringsmyndighetens bedömande. Då uttrycket »nöjaktig utredning om» tilläventyrs kunde framkalla missförstånd härutinnan, torde detsamma böra utbytas mot »nöjaktiga upplysningar till stöd för», vilket icke innebär någon ändring i sak, och synes därjämte, vad särskilt angår värdeminskning å byggnader, lämpligen kunna i anvisningarna (punkt 25) antydast, vilka slags upplysningar man åsyftat.

Beträffande formulärets yttre anordning har utskottet funnit ingressen till uppgiften för bevillningstaxeringen böra för överskådlighetens skull utmärkas med större stil, varjämte av praktiska skäl linjeringen under mom. VI av den särskilda uppgiften beträffande viss jordbruksfastighet synts böra fortsättas i mån av utrymme.

Formuläret nr 1 B.

Till undvikande av missförstånd torde i rubriken »A. Inkomst av fast egendom» böra inom parentes tilläggas »icke jordbruksfastighet».

I överensstämmelse med vad för formuläret 1 A förordats bör uttrycket »nöjaktig utredning om» i den under rubriken »Särskilt yrkande om avdrag för värdeminskning» meddelade föreskriften ersättas med »nöjaktiga upplysningar till stöd för», samt i anvisningarna (punkt 13) närmare antydast givas om arten av de avsedda upplysningarna.

I likhet med vad rörande formuläret 1 A föreslagits bör vidare ingressen till uppgiften för bevillningstaxeringen tryckas med större stil.

Formuläret nr 2.

Kungl. Maj:ts förslag har icke föranlett någon erinran från utskottets sida.

Emot den bevisskyldighet, som i formulären 1 A och 1 B ålagts deklarerant i fråga om avdrag för värdeminskning, har herr *Carlson* i Falun i sin motion, II: 364, riktat sig och därvid föreslagit, att i stället borde

*Motionen
II: 364.*

införas fixa avskrivningskvoter för vanligast förekommande grupper av driftsinventarier och byggnader.

Motionärens hemställan kan omfatta byggnader i allmänhet, som begagnas vid förvärvande av inkomst, men motiveringen tyder på, att endast industriens byggnader avsetts. Enligt sakens natur kunde dock samma förfarande med lika goda skäl tillämpas på andra byggnader t. ex. i jordbrukets tjänst använda.

En utredning, sådan motionären föreslagit, skulle emellertid, efter utskottets uppfattning, möta de största svårigheter. För de vitt skilda slagen av inventarier och byggnader, som här komme i fråga, skulle krävas en mångfald olika kvottal, och varje särskilt kvottals utfinnande måste i sin ordning ske under olikartade hänsyn. Därtill kommer, att värdet av det tilläventyrs vunna resultatet, på grund av de ständigt växlande förhållandena på särskilt industriens område, alltid bleve mera tillfälligt. Kvottabellerna behövde med korta mellanrum justeras. Utskottet har därför ansett motionärens förslag icke böra föranleda någon åtgärd.

*Motionen
II: 372.*

På sätt herr *von Sneidern* i sin motion, II: 372, erinrat, framställde kamunarrätten beträffande inkomstberäkningen för fast egendom den anmärkningen, att i formuläret hänsyn icke tagits till, huruvida deklaranter hade ordnad bokföring. Sälunda finge i deklarationen icke såsom inkomst upptagas naturaförmåner från fastigheten i den mån de utgått såsom avlöning åt arbetspersonal, medan å andra sidan sådan avlöning ej heller finge avföras såsom utgift. Även om bokföringen vid en jämförelse mellan in- och utgående förråd av osålda produkter visade ett överskott vid årets slut, syntes detta överskott icke skola räknas såsom inkomst. Det torde med skäl kunna ifrågasättas, om icke den, som hade ordnade räkenskaper, borde vid avgivandet av deklaration få i likhet med andra näringsidkare följa de grunder, efter vilka räkenskaperna vore uppställda. I anslutning till dessa synpunkter, vilka icke av Kungl. Maj:t följts, har motionären yrkat, att sådana ändringar i de föreliggande förslagen måtte vidtagas, att den som hade ordnad bokföring finge deklarerera sin inkomst av fast egendom efter sina räkenskaper.

Utskottet delar motionärens åsikt om det billiga och lämpliga i detta krav. Emellertid anser utskottet sig böra erinra, att då deklaraformulärets föreslagna uppställning i fråga om beräkningen av inkomst av jordbruk med dess binärningar i vissa avseenden utesluter tillämpningen av de grunder, som brukas följas vid ordnad bokföring, detta sammanhänger med skatteförordningens bestämmelser angående bland annat vad som skall räknas såsom sådan inkomst. Skatteförordningen angiver i stort sett såsom inkomst av jordbruk dels vad som inflyter genom försäljning

av jordbrukets produkter och övriga s. k. kontanta inkomster, dels vad den skattskyldige för sin och sin familjs räkning direkt tillgodogör sig i naturaförmåner av sin egendom och dess avkastning. Avkastningen skall sålunda vid taxeringen icke räknas såsom inkomst, förr än densamma avyttrats eller ingått i den skattskyldiges konsumtion, under det att vid ordnad bokföring avkastningsöverskottet tages i betraktande till sitt uppskattade värde vid inkomstens beräkning, oavsett om detsamma förvandlats i penningar eller förbrukats eller vid räkenskapsårets slut finnes kvar såsom behållning. En förändring i den av motionären föreslagna riktningen torde alltså i första hand kräva, att skatteförordningens bestämmelser i antydda avseende ändras. Av detta skäl och då frågan även i övrigt är tämligen outredd, läser motionens syfte för närvarande bäst tjänas med en framställning till Kungl. Maj:t om frågans allsidiga utredande, därvid givetvis motionärens synpunkter komma att vinna behörig uppmärksamhet.

I propositionen nr 275 har Kungl. Maj:t lämnat förslag till ändringar i taxeringsförordningens 1 §, 31 § 1 mom., 32 §, 36 § 1 mom. och 39 §, betingade av det bestyr, som enligt det i propositionen nr 126 framlagda förslaget till lag om allmän pensionsförsäkring komme att åligga taxeringsnämnd med frågor, om och till vilka belopp avgiftsplikt med avseende å de i lagen stadgade pensionsavgifter skulle äga rum.

Propositionen nr 275.

Sedan berörda lagförslag numera av Riksdagen antagits, med bibehållande av de bestämmelser om taxeringsnämndernas medverkan, som föreslagits, får utskottet tillstyrka, att Riksdagen såsom konsekvens därav jämväl bifaller förevarande proposition, med iakttagande allenast av de redaktionella ändringar, som betingas därav, att vissa §§ i lagen, till vilka hänvisas i taxeringsförordningen, erhållit andra nummer.

Emellertid vill utskottet hava erinrat om följande. Enligt 13 § tredje stycket i pensionsförsäkringslagen skall Konungen äga att för viss kommun förordna, att den i §:ens första stycke omförmälda avgift skall uppbäras i samband med kronouppbörden. Enligt 15 § samma lag skall vidare av vederbörande taxeringsnämnd i taxeringslängden för året angående varje avgiftspliktig antecknas beloppet av den avgift, som skall av honom erläggas i sammanhang med kronouppbörden. Denna föreskrift, som är upprepade i den föreslagna lydelsen av 32 § taxeringsförordningen, synes dock, enär i längden upptagas blott de till staten skattskyldiga, icke kunna beträffande övriga avgiftspliktiga genomföras utan ytterligare ändring av 32 §, därtill något förslag nu ej föreligger. Det särskilda utskott, som behandlat förslaget till lag om pensionsförsäkring, och vars i vissa

delar avvikande förslag Riksdagen godkänt har jämväl uppmärksammat nämnda förhållande och uttalat, att, innan en sådan ändring skett, något förordnande av Kungl. Maj:t, som nu är i fråga, icke torde kunna meddelas.

Slutligen märkes, att då ovanberörda §§ 31 och 32 äro föremål för ändringsförslag i såväl propositionen nr 232 som propositionen nr 275, utskottet, som i bägge fallen tillstyrkt förslagen, haft att föreslå ändrade affattningar av §§:na, utgörande samarbetning av båda förslagen.

Under återopande av vad här ovan anförts får utskottet hemställa,

1) att Riksdagen, med förklarande, att Kungl. Maj:ts förevarande propositioner nr 232 och nr 275 icke kunnat oförändrade bifallas, måtte, med de avvikelser, som härvid fogade *bilaga C* utvisar, antaga dels de ändringar i förordningen den 28 oktober 1910, om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering, ävensom i de vid förordningen fogade formulär, som innefattas i propositionen nr 232, dels ock de ändringar i nämnda förordning, som avses i propositionen nr 275;

2) att Riksdagen måtte besluta, att de sålunda antagna ändringarna skola bliva gällande från och med år 1914;

3) att motionen II: 364, av herr *Carlson* i Falun, icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda; samt

4) att Riksdagen, i anledning av herr *von Sneiderns* förevarande motion, II: 372, måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t tacktes föranstalta om utredning av frågan, huruvida den som har ordnad bokföring må äga rätt att vid avgivandet av deklaration för inkomst av fast egendom följa de grunder, efter vilka räkenskaperna äro uppställda, samt för Riksdagen framlägga det förslag, som av utredningen kan föranledas.

Stockholm den 23 maj 1913.

På bevillningsutskottets vägnar:

AXEL VENNERSTEN.

Reservationer:

1) av herrar *Ollas A. Ericsson* och *Söderberg* i Hobborn;

2) av herrar friherre *Palmstierna*, *Roman* och *Källman*, vilka beträffande 6 § i taxeringsförordningen yrkat bifall till Kungl. Maj:ts förslag; samt

3) av herrar *Eriksson* i Grängesberg och friherre *Palmstierna*, vilka yrkat, att motionen II: 364, av herr *Carlson* i Falun, måtte av Riksdagen bifallas.

*Bilaga A.***Förslag**

till förordning om ändrad lydelse av 3, 4, 6, 7, 11 och 12 §§, 13 § 2 mom., 14 och 16 §§, 18 § 2 mom., 21 §, 23 § 1 mom., 31 § 1 mom. samt 32 § i förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

3 §.

Deklaration skall avgivas på heder och samvete samt i enlighet med härvid fogat formulär (formulär n:r 1 A eller 1 B) *dels* med avseende å nästföregående år angiva:

den fasta egendom här i riket, som uppgiftsskyldig ägt eller brukat, med upplysning om taxeringsvärdet därå eller, om sådant värde icke varit egendomen åsatt nästföregående år, dess eljes antagliga värde samma år; skolande i sistnämnda fall den, som varit ägare till egendomen vid utgången av nästföregående år och förty i avseende å taxering till förmögenhetsskatt, haft uppgiftsplikt för densamma uppgiva egendomen med det värde, vartill den upptagits för förmögenhetsberäkningen,

de särskilda tjänster eller tjänsteuppdrag, som tillfört honom inkomst,

de särskilda slag av rörelse eller yrke, han drivit, samt den eller de orter, där driften ägt rum, ävensom

den inkomst, han åtnjutit av varje inkomstkälla, i avseende å vilken skattskyldighet åligger honom,

dels ock i fråga om uppgiftspliktig, som är skattskyldig för förmögenhet,

beloppet av denna förmögenhet vid slutet av nästföregående år därest förmögenheten uppgått till värde av minst 6,000 kronor.

Deklaration skall särskilt angiva de avdrag från den sammanräknade inkomsten, som den uppgiftspliktige yrkar att få tillgodonjuta vid taxeringen; och skall deklarationen i fråga om förlust, för vilken yrkas avdrag från sammanräknad inkomst, utvisa, å vilken verksamhet förlusten uppstått och huru densamma beräknats.

I fråga om rörelse eller yrke, som drivits i två eller flera kommuner, skall angivas, huru enligt den uppgiftspliktiges mening inkomsten

därav bör med avseende å bevillingstaxeringen fördelas mellan de särskilda kommunerna. Enahanda gälle vid skattskyldighet inom flera territoriella församlingar i stad.

För inländskt aktiebolag eller solidariskt bankbolag uppgives särskilt bolagets kapital.

Deklaration, som avgives för utländsk försäkringsanstalt, skall, vad an- går försäkringsrörelsen, upptaga antalet försäkringar och premiebelopp för nästföregående år inom riket ävensom beloppet av under samma tid utbetalade återförsäkringspremier.

Då räkenskapsår icke sammanfaller med kalenderår, skall deklarationen omfatta det räkenskapsår, som gått till ända närmast före den 1 mars det löpande året.

4 §.

För jordbruksfastighet inom riket, som, vare sig den består av ett eller flera hemman, hemmansdelar eller lägenheter, nästföregående år brukats såsom en egendom och vars hela taxeringsvärde ej överstigit 25,000 kronor, äge jordbrukare att i stället för uppgifter om naturaförmånens värde i penningar lämna upplysningar om egendomens areal, avkastning m. m. enligt anvisningarna i formulär nr 1 A.

6 §.

Vid deklARATION för verk eller bolag, som är försett med Kungl. Maj:ts oktroj eller blivit registrerat såsom aktiebolag eller står under offentlig kontroll, så ock för annan uppgiftsskyldig, som nästföregående år enligt lag varit skyldig föra handelsböcker, skall för tid, som deklarationen omfattar, fogas bestyrkt avskrift av in- och utgående balansräkning samt vinst- och förlusträkning, där sådan föres.

Så fort ske kan, bör jämväl för verk eller bolag, som ovan nämnts, avlämnas bestyrkt avskrift eller tryckt exemplar av revisionsberättelsen för samma tid. Enahanda gälle beträffande förvaltningsberättelse, som det åligger aktiebolag att avgiva.

7 §.

Ägare eller innehavare av jordbruksfastighet vare, oavsett den uppgiftsskyldighet, som eljes må åligga honom, efter anmaning pliktig att, då allmän fastighetstaxering skall äga rum, avlämna uppgift å blankett enligt härvid fogat formulär (formulär nr 2) angående erlagd köpeskilling, så framt fastigheten av honom förvärvats genom köp under tiden från och med det år, då allmän fastighetstaxering senast verkställdes, intill nästlidna års

utgång, angående fastighetens enligt tillgängliga handlingar eller annorledes kända areal i åker, äng, skogs- och betesmark, varje ägoslag för sig, angående byggnadernas brandförsäkringsvärde, så ock angående årliga arrendet för utarrenderad fastighet och inkomst genom uthyrning.

Likaledes vare ägare eller innehavare av annan fastighet än jordbruksfastighet efter anmaning skyldig att, då allmän fastighetstaxering skall äga rum, avlämna uppgift å blankett enligt formulär n:r 2 om erlagd köpeskillning, som ovan sagts, markens eller tomtens areal, därå uppförda byggnader och dessas brandförsäkringsvärde samt årliga hyressumman för uthyrd egendom jämte hyresvärdet och storleken av outhyrda eller hyresfritt upplåtna eller av ägaren eller innehavaren själv begagnade lägenheter.

Möter i fall, då uppgift infordrats av ordförande i taxeringsnämnd, svårighet för avgivande av skriftlig uppgift, vare ägare eller innehavare av fastighet medgivet att själv eller genom ombud muntligen inför ordföranden lämna ifrågavarande meddelanden.

11 §.

Till ledning vid taxeringen skola ytterligare följande uppgifter meddelas:

1:o de år, då allmän fastighetstaxering skall verkställas:

a) av stadsdomstol och domare på landet:

uppgift å beloppet av den vid senaste försäljning betingade köpeskillningen för varje fast egendom, varå lagfart på grund av köp beviljats under tiden från och med det år, då allmän fastighetstaxering senast ägde rum, intill nästlidna års utgång; och bör i denna uppgift, vilken skall angiva köparens och säljares namn samt köpeavhandlingens datum, tillika anmärkas, om köpet avslutats mellan nära anhöriga, om och i så fall till vilket belopp i köpeskillningen inbegripits gottgörelse för inventarier eller inbärgad gröda, om förbehåll gjorts angående undantagsförmåner samt om köpet skett å exekutiv eller konkursauktion;

b) av direktion för hypoteksinrättning:

uppgift å det värde, vartill en var i hypoteksinrättningen till beläning anmäld fast egendom blivit uppskattad vid värdering, som blivit för dylikt låns erhållande anställd och godkänd under tiden från och med det år, då allmän fastighetstaxering senast ägde rum, intill slutet av nästlidna år;

2:o varje år:

a) av styrelse för inländsk brandförsäkringsanstalt eller av syssloman för utländsk sådan anstalt:

uppgift rörande försäkringsvärdet å de till annan fastighet än jordbruksfastighet hänförliga byggnader, som under nästföregående år blivit försäkrade emot brandskada eller vilkas försäkring under samma tid till beloppet förändrats; börande denna uppgift meddelas särskilt för varje fastighet samt, då uppgift skall avgivas angående viss byggnad, redogörelse även lämnas för gällande försäkringar å andra på samma fastighet uppförda byggnader;

b) av styrelse för inländsk livförsäkrings- eller livränteanstalt eller av syssloman för utländsk sådan anstalt:

uppgift å en var, till vilken under nästföregående år livränta utbetalats, och å livräntans belopp;

c) av statsdepartement och annan ämbetsmyndighet, vare sig statens, stads eller menighets, ävensom av styrelse för allmän inrättning eller stiftelse, där ämbets- eller tjänsteman, vaktbetjänt eller annan ägt utbetomma avlöning eller pension:

uppgift angående de av en var under nästföregående år åtnjutna avlöningsförmåner, av vad slag de vara må, ävensom pension; och bör, då med tjänstebefattning följt fri kost, boställe, bostad eller löningsjord eller inkomst av sportler, expeditiönslösen, bötes- eller beslagsandelar eller andra obestämda eller extra inkomster, sådant särskilt anmärkas i uppgiften;

d) av förmyndarkammare eller gode män för tillsyn å förmynderskap;

uppgift angående sammanlagda beloppet av varje omyndigs i förmyndarräkning redovisade inkomst nästföregående år, så vitt detsamma uppgått till minst 500 kronor, och angående värdet av den omyndiges förmögenhet vid utgången av samma år, så framt värdet då uppgått till minst 6,000 kronor;

e) av styrelse för aktiebolag eller solidariskt bankbolag, som under nästföregående år lämnat utdelning till delägarna:

1) i fråga om solidariskt bankbolag och sådant aktiebolag, därifrån utdelning å aktie på grund av lag eller bolagsordning icke får uppbäras av annan än den, som i behörig ordning styrkt sin äganderätt till aktien:

uppgift å delägare, som uppburit eller ägt uppbära utdelningen, samt å utdelningens belopp,

2) i fråga om övriga aktiebolag:

enahanda uppgift, som under 1) omförmäles, i den mån ägare av aktie är känd för styrelsen;

f) av vanligt handelsbolag, kommanditbolag samt rederi för registreringspliktigt fartyg:

dels uppgift enligt deklaraionsformulär n:r 1 A angående bolagets eller rederiets fasta egendom, inkomst och förmögenhet ävensom om den en

var delägare tillkommande andelen av bolagets eller rederiets inkomst och värdet av hans andel eller lott i bolaget eller rederiet;

dels ock, utom i det fall att samtliga delägare skola taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt där bolagets eller rederiets inkomst skall bevillningstaxeras, särskild uppgift beträffande samma inkomst, såvitt bevillningstaxeringen rör, med upplysning tillika om den andel av inkomsten, som å varje delägare belöper;

börande vid uppgifterna för den tid, de avse, fogas bestyrkt avskrift av in- och utgående balansräkning samt, där sådan föres, vinst- och förlusträkning;

g) av styrelse för verk eller bolag, som är försett med Kungl. Maj:ts oktroj eller blivit registrerat såsom aktiebolag eller står under offentlig kontroll, samt av annat bolag eller rederi, så ock av en var annan arbetsgivare, som nästföregående år i sin rörelse eller yrke haft minst fem personer stadigvarande anställda:

enahanda uppgift, varom i *c)* stadgas, angående lön- och arvodestagares samt övriga arbetares avlöningsförmåner ävensom angående pensionstagares förmåner.

Efter anmaning vare ock en var annan än de här ovan under *g)* nämnda pliktig att avlämna uppgift angående lön- och arvodestagares samt övriga arbetares avlöningsförmåner.

Beträffande pension, livränta eller gratifikation, som ej uppgår till 200 kronor, äger uppgiftsskyldighet icke rum, då för den, som åtnjutit dylik pension, livränta eller gratifikation, annan inkomst icke tillika skall uppgivas.

I övrigt må icke vid avgivande av uppgift uteslutas någon avlöningsförmån.

Vid fullgörandet av uppgiftsskyldighet, som omförmäles i 2:o *b)*, *c)*, *d)*, *e)* och *g)*, iakttages, att särskild uppgift upprättas för en var person, varom fråga är. Enahanda gälle beträffande sådan i 2:o *f)* omförmäld uppgift, som avgives enligt deklaraionsformulär nr 1 A. Där så kan ske, bör härjämte uppgift enligt 2:o *b)*, *c)*, *d)*, *e)*, *f)* och *g)* fullständigt angiva personens namn och hemvist enligt mantalslängd ävensom, där bostaden är en annan än hemvistet enligt mantalslängden, bostadsadressen, samt uppgift enligt *e)* och *g)* tillika innehålla upplysning om födelseår och för den, som ej är svensk undersåte, upplysning om hans nationalitet.

Samtliga uppgifter enligt denna paragraf avlämnas ordnade kommun- eller församlingsvis, och skall medelst särskilda omslag eller annorledes tydligt utmärkas, vilken kommun eller församling varje grupp av uppgifter avser.

12 §.

Deklarationsblanketter samt blanketter till de uppgifter, som i 7 § omförmälas, skola kostnadsfritt tillhandahållas hos ordförande i taxeringsnämnd samt därjämte i Stockholm hos överståthållarämbetet, i övriga städer hos magistraten och å landet hos ordförande i kommunalnämnd.

13 §.

2 mom. De i 11 § föreskrivna uppgifterna avlämnas antingen direkt till den taxeringsnämnds ordförande, som i varje särskilt fall vederbör, eller ock i Stockholm till överståthållarämbetet och i övriga orter till Kungl. Maj:ts befallningshavande i det län, magistraten i den stad eller kronofogden i det fögderi, där den taxering skall ske, för vilken uppgiften i fråga är avsedd att tjäna till ledning.

14 §.

Deklaration på grund av 2 § 1 mom. skall vara avlämnad före den 1 mars.

Möter för uppgiftspliktig, som enligt lag är skyldig föra handelsböcker eller är delägare i vanligt handelsbolag, kommanditbolag eller rederi, som ej är aktiebolag, hinder att avlämna deklaration före den 1 mars, och göres före samma dag skriftlig anmälan därom hos ordföranden i taxeringsnämnden, må anstånd med deklarationens avgivande åtnjutas, och skall i sådan händelse deklarationen avlämnas till ordföranden så fort ske kan och i varje fall före den 15 april.

Uppgift, som enligt 11 § skall avgivas utan anmaning, skall likaledes vara avlämnad före den 1 mars; dock må vanligt handelsbolag, kommanditbolag och enligt 11 § uppgiftspliktigt rederi under villkor och i den ordning ovan stadgas åtnjuta anstånd med avlämnande av uppgift, som enligt 11 § 2:o f) skall avgivas.

Deklaration och annan uppgift eller upplysning, som på grund av anmaning skall avgivas, avlämnas inom den tid, som i anmaningen förelägges; dock att den, som enligt lag är skyldig föra handelsböcker eller är delägare i vanligt handelsbolag, kommanditbolag eller rederi, som ej är aktiebolag, må efter anmälan åtnjuta anstånd med uppgiftens avlämnande till den 15 april, därest den i anmaningen förelagda tid för avlämnandet därförinnan går till ända.

16 §.

Har uppgiftspliktig nästföregående år själv eller i bolag drivit rörelse eller yrke, som skall taxeras till bevillning inom annat distrikt än där han har att avgiva deklaration, åligger honom att å ort, som i varje fall vederbör, avlämna särskild uppgift till ledning för beräkningen av den därstädes beskattningsbara inkomsten av rörelsen eller yrket. Denna uppgift skall i varje särskilt fall vara så uppställd, som deklarationsformuläret anvisar i fråga om uppgift till ledning vid taxering för inkomst av rörelse eller yrke.

I fråga om skyldighet att förete räkenskapshandlingar, förvaltningsberättelse och revisionsberättelse gälle vad i 6 § är stadgat beträffande deklaration.

Efter anmaning vare ock en var annan, som idkat rörelse eller yrke å ort, där han icke är skyldig erlægga inkomst- och förmögenhets-skatt, pliktig att för bevillingstaxeringen avlämna uppgift, som ovan sägs, för varje dylik ort.

I 2 § 1 mom. a) omförmält verk eller bolag, som inom två eller flera kommuner drivit rörelse av nedan angiven beskaffenhet, skall för varje sådan kommun meddela upplysningar i följande hänseenden. Verk eller bolag, som drivit bankrörelse, skall vid uppgifterna foga utdrag av de särskilda kontorens månadsrapporter, upptagande balansen på in- och utlåningsräkningarna vid varje månads slut. Verk eller bolag, som idkat järnvägsdrift, skall uppgiva varje stations trafikvärde i överensstämmelse med vad därom är med avseende å bevillingstaxeringen särskilt stadgat. Vidare skall verk eller bolag, som drivit företag, vilket avser att med hjälp av ledning tillhandahålla vatten eller elektrisk energi, uppgiva den eller de kommuner, där vatten eller elektrisk energi förbrukats, och bruttoinkomsten därav inom varje särskild kommun. Enahanda gälle vid skattskyldighet inom flera territoriella församlingar i stad.

Uppgift enligt denna paragraf avlämnas antingen direkt till vederbörande taxeringsnämnds ordförande eller ock i Stockholm till överståthållarämbetet och i övriga orter till Kungl. Maj:ts befallningshavande i det län, magistraten i den stad eller kronofogden i det fögderi, där taxeringen i fråga skall ske; skolande vad i 14 och 15 §§ är stadgat om tid för fullgörande av uppgiftsskyldighet samt om anmaning i tillämpliga delar gälla även beträffande uppgift enligt denna paragraf.

18 §.

2 mom. Samma påföljd inträder, därest i 2 § 1 mom. a) omförmält verk eller bolag underlåter hörsamma anmaning att avlämna påbjudna räkenskapshandlingar eller, vad angår aktiebolag, förvaltningsberättelse, så ock där dylikt verk eller bolag, som fått emottaga revisionsberättelse för senaste räkenskapsår, ej hörsammar anmaning att till ledning för taxeringen avlämna bestyrkt avskrift eller tryckt exemplar av sådan berättelse.

21 §.

Utan hinder av att uppgift uteblivit och med rätt att pröva, i vad mån avgiven uppgift är av beskaffenhet att böra läggas till grund för taxeringen, äge taxerings- och prövningsnämnderna att bestämma och fastställa taxering.

Vad särskilt angår de skattskyldiges uppskattning av naturaförmåner, bör denna, där den finnes avvika från ortens pris, till enlighet med dessa rättas.

23 §.

1 mom. Granskning av de skattskyldigas deklARATIONER må verkställas endast av följande personer, nämligen vederbörande beskattningsnämnds ordförande med biträde i varje särskilt fall av den ledamot, beskattningsnämnden utser, den av Kungl. Maj:ts befallningshavande förordnade ledamoten i taxeringsnämnd samt kronans ombud hos prövningsnämnd.

För innehållet i deklARATIONER må icke inom beskattningsnämnd lämnas vidare redogörelse än som för taxeringen oundgängligen erfordras, och må deklARATIONER ej heller utan den skattskyldiges skriftligen avgivna samtycke i beskattningsnämnds protokoll intagas i vidare mån, än som på grund av föreskriften i 2 mom. påkallas.

DeklARATIONER skall tillhandahållas de ämbets- och tjänstemän, vilka i och för sin befattning böra erhålla del därav, och skall, där besvär fullföljas, jämväl biläggas besvärshandlingarna, där ej vid delgivning med kommun sådant anses icke vara för målets utredning behöfligt. Handlingarna skola vid förekommande delgivningar alltid inneslutas i förseglat konvolut, vilket skall förses med påskrift om innehållet och i obrutet skick tillställas den förklaringskyldige eller annan vederbörande. I övrigt må deklARATIONER icke vara för någon tillgänglig, utan att den uppgiftskyldige skriftligen medgivit deklARATIONENS offentlighöörande; dock att deklARATIONER må, på sätt Konungen förordnar, för statistisk bearbetning ut-

lämnas till den ämbetsmyndighet, åt vilken Konungen uppdrager utförandet av sådan bearbetning.

Efter taxeringsårets utgång skola deklARATIONERNA med de undantag, vartill stadgandena i nästföregående stycke föranleda, hos Kungl. Maj:ts befallningshavande behörigen förvaras, intill dess fem år förflutit, dock med rätt för vederbörande taxeringsnämnds ordförande att efter anmälan få tillgång till deklARATIONERNA för nästföregående år, av vilken han för taxeringen har behov. Efter utgången av de fem åren skola deklARATIONERNA förstöras.

31 §.

1 mom. Taxeringsnämnds ordförande är föredragande hos nämnden och har särskilt följande åligganden:

a) att tillhandahålla blanketter, som i 12 § omförmälas, samt på begäran meddela skattskyldig erforderliga upplysningar rörande beskaffenheten av den honom åliggande uppgiftsskyldigheten och sättet för dess fullgörande ävensom att å blankett införa enligt 5, 7 och 8 § muntligen meddelade upplysningar;

b) att samla, ordna, numrera och granska för taxeringen avlämnade deklARATIONERNA och andra uppgifter och anmälningar, vidtagna åtgärder för föreskrivna deklARATIONERNA och andra uppgifters införskaffande samt, då så erfordras, tillse, att genom infordrande av upplysningar ledning vinnes för taxering av jämväl sådana skattskyldiga, vilka icke äro pliktiga att utan särskild anmaning avlämna uppgifter, och i övrigt söka inhämta upplysningar till ledning för en noggrann och tillförlitlig taxering, ävensom att, då anledning till tillämpning av 19 § förekommer, därom göra anmälan hos Kungl. Maj:ts befallningshavande för den åtgärd, som må på nämnda myndighet ankomma;

c) att i vederbörlig längd på behöriga ställen anteckna uppgifternas nummer samt uppgivna salu-, hypoteks- och brandförsäkringsvärden å fastigheter, ävensom, därest skattskyldig gjort sig skyldig till försummelse, varom i 18 § förmäles, därom göra anteckning; och åligger det därjämte ordföranden att meddela kronans ombud hos prövningsnämnden särskild förteckning å sådana försumliga;

d) att om utsatt tid och ställe för taxeringsnämndens sammanträde ofördröjligen ej allenast underrätta ledamöterna i taxeringsnämnden, utan även på lämpligt sätt och i god tid meddela de skattskyldiga inom taxeringsdistriktet underrättelse;

e) att föra ordet vid taxeringsnämndens sammankomster samt därvid tillhandahålla och meddela ledamöterna alla i och för taxeringen er-

hållna deklARATIONER, andra uppgifter och upplysningar, med den inskränkning, vartill stadgandena i 23 § föranleda;

f) att vid taxeringen efter sorgfällig beredning göra de anmärkningar och framställningar, vartill han för en behörig taxering finner sig äga anledning;

g) att föra protokoll angående de ärenden, där sådant erfordras; börande protokollet justeras inför nämnden och justeringen bestyrkas genom å protokollet tecknat intyg av två ledamöter;

h) att då inkommen uppgift om inkomst avser skattskyldig, som ej skall taxeras inom distriktet, avsända uppgiften till vederbörande taxeringsnämnds ordförande, ävensom att då deklARATION eller annan uppgift för skattskyldig, som skall för inkomst taxeras inom distriktet, utvisar, att skattskyldig drivit rörelse eller yrke utom distriktet, lämna vederbörande taxeringsnämnds ordförande meddelande om förhållandet;

i) att å deklARATION eller annan till ledning för egen taxering avlämnad uppgift, som icke blivit följd vid taxeringen, anteckna skälen därför samt i rekommenderat brev med allmänna posten, så fort ske kan, tillsända den skattskyldige underrättelse att och i vad mån avvikelse skett samt om skälen därför;

k) att noga tillse, att de skattskyldigas till ledning för egen taxering avlämnade uppgifter och upplysningar, evad de avse pågående eller redan verkställd taxering, icke varda för obehöriga tillgängliga, för vilket ändamål sådana uppgifter och upplysningar, då de icke för taxeringen erfordras, böra förvaras under säkert lås, ävensom att, då han avgått från befattningen, till sin efterträdare avlämna samtliga i enlighet med stadgandet i 23 § 4 mom. hos honom förvarade handlingar;

l) att på begäran av uppgiftspliktig utan lösen meddela bevis om mottagande av deklARATION, annan uppgift eller upplysning; samt

m) att, då sådant påfordras, avgiva förklaring över besvär angående taxering.

32 §.

Det åligger taxeringsnämnden att införa:

i fastighetslängderna de taxeringsvärden, vilka blivit av nämnden åsatta vederbörande fastigheter, och

i inkomstlängden de skattskyldigas namn samt dels, i avseende å inkomstbevillningen, uppskattad inkomst, beloppet av medgivet bevillningsfritt avdrag och den beskattningsbara inkomsten, dels ock, i fråga om inkomst- och förmögenhetsskatten, taxerat belopp, antalet barn, därför nedsättning åger rum, sammanlagda beloppet av medgiven nedsättning, skatte-

procent i förekommande fall och det belopp, efter vilket skatt utgår; och bör taxeringsnämnden därvid följa den inom samma ort senast upprättade mantalslängden.

Där vid taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt jämväl förmögenhet legat till grund för taxeringen, skall taxeringsnämnden å skattskyldigs deklaration angiva särskilt den inkomst och särskilt den förmögenhetsdel, som ingår i det taxerade beloppet.

Har skattskyldig icke avlämnat deklaration, skall i inkomstlängdens anteckningskolumn göras anteckning dels om den till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade inkomstens beskaffenhet, där denna ej framgår av inkomstlängden i övrigt, dels om den förmögenhetsdel, som må ingå i taxerat belopp.

Finner taxeringsnämnd skäligt att vid taxeringen medgiva avdrag på grund av höga levnadskostnader å orten, skall sådant beslut, jämte det detsamma införes i protokollet, antecknas å titelbladet till inkomstlängden.

Där taxeringsnämnd beslutar lindring eller skattefrihet för skattskyldig, vilkens skatteförmåga på grund av särskilda förhållanden är väsentligen nedsatt, skola skälen därför i varje särskilt fall angivas i inkomstlängdens anteckningskolumn.

Beslut, som taxeringsnämnd jämlikt förordningen angående försäljning av brännvin meddelar i fråga om beräkning av det literalt brännvin, för vilket försäljningsavgift skall erläggas, intages i taxeringsnämndens protokoll.

Finnes inom distriktet municipalsamhälle, skola de inom detta samhälle förekommande fastigheter ävensom de skattskyldiga, som där taxeras till inkomstbevillning eller inkomst- och förmögenhetsskatt, i längderna särskilt angivas och sammanföras. Om av fastighet endast en del faller inom municipalsamhällets område, skall i anteckningskolumnen anmärkas, huru stor del av hela fastighetens hela värde belöper å denna del av fastigheten, likasom, därest av inkomst av rörelse eller yrke en del härflutit från municipalsamhället, motsvarande anteckning skall göras i inkomstlängden.

I stad böra taxeringsnämnderna till längdernas upprättande och kompletterande åtnjuta nödigt biträde av vederbörande uppbörds- eller annan av magistraten och i Stockholm av överståthållarämbetet därtill utsedd tjänsteman.

Taxeringslängderna underskrivas av taxeringsnämndens ordförande och ledamöter.

Detta blad avskiljes vid blankettens ifyllande och medföljer ej deklarationen vid avlämnandet.

Anvisningar för deklarationsblankettens ifyllande.

Deklaration skall för en var upptaga inkomst och förmögenhet, för vilken han är underkastad beskattning här i riket, samt angiva *inkomsten* nästföregående kalenderår eller, i fall då räkenskapsår ej sammanfaller med kalenderår, det räkenskapsår, som tilländagått närmast före den 1 mars det löpande året, ävensom *förmögenheten* vid utgången av näst föregående kalenderår eller, i ovan omförmälda fall, räkenskapsår.

Skyldighet att avgiva deklaration åligger utan anmaning verk eller bolag, som är försett med Kungl. Maj:ts oktroj eller blivit registrerat såsom aktiebolag eller står under offentlig kontroll; ävensom annan skattskyldig, som nästföregående år varit taxerad till inkomst- och förmögenhetsskatt eller ock samma år antingen åtnjutit minst 800 kronors inkomst av beskaffenhet att böra taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt eller vid nämnda års utgång ägt förmögenhet till värde av minst 6,000 kronor.

Efter anmaning vare även en var annan skyldig att avgiva deklaration.

Gift man skall uppgiva även hustruns inkomst och förmögenhet. Har hustrun haft inkomst eller förmögenhet, som rättsligen varit undantagen från mannens förvaltning, skall hustrun själv eller god man för henne avgiva deklaration angående denna.

Den, som ej är svensk medborgare, skall uppgiva sin nationalitet.

Vanligt handelsbolag, kommanditbolag och rederi för registreringspliktigt fartyg, skall till ledning vid delägares taxering lämna uppgift, innehållande upplysningar enligt deklarationsformuläret om bolagets och rederiets fasta egendom, inkomst och förmögenhet ävensom om den en var delägare tillkommande andelen av bolagets eller rederiets inkomst och om värdet av hans lott i bolaget eller rederiet.

Deklaration, som skall avgivas utan anmaning, ävensom här omförmäld uppgift skall vara avlämnad före den 1 mars. Endast den, som enligt lag är pliktig föra handelsböcker eller är delägare i vanligt handelsbolag, kommanditbolag eller rederi, som ej är aktiebolag, får åtnjuta anstånd, dock ej längre än till den 15 april. Härför fordras emellertid, att anmälan att hinder mött skriftligen göres före den 1 mars hos ordföranden i taxeringsnämnden.

Avlämnas ej deklaration inom behörig tid, vare den skattskyldige förlustig rätten att överklaga taxering, för vilken deklarationen skolat ligga till grund. Underlåtenhet att avlämna uppgift, varom ovan sägs, medför för den försumlige påföljd av böter.

Har någon i deklaration eller uppgift mot bättre vetande uteslutit eller till för lågt belopp upptagit inkomst eller förmögenhet, böte från och med 25 till och med 1,000 kronor. Om genom det oriktiga meddelandet föranletts, att skattskyldig icke blivit taxerad eller blivit för lågt taxerad, kunna böterna förhöjas utöver sistnämnda belopp, dock högst med fem gånger det skattebelopp, som genom det svikliga förfarandet undandragits.

Deklaration eller här omförmäld uppgift avlämnas eller insändes på den uppgiftspliktiges eget äventyr i betalt brev med allmänna posten antingen till ordföranden i taxeringsnämnden eller ock i Stockholm till överståthållarämbetet och i övriga orter till Kungl. Maj:ts befallningshavande i det län, magistraten i den stad eller kronofogden i det fogderi, där den skattskyldige är mantalsskriven eller taxeringen eljes anses skola äga rum.

Verk och bolag samt annan uppgiftspliktig, som enligt lag är skyldig föra handelsböcker, skall vid deklaration och uppgift foga bestyrkt avskrift av in- och utgående balansräkning samt, där sådan föres, vinst- och förlusträkning för senaste räkenskapsåret. Aktiebolag skall därjämte, så snart ske kan, bifoga förvaltningsberättelse.

En var, som önskar upplysning rörande beskaffenheten av honom åliggande uppgiftsskyldighet eller sättet för dess fullgörande, äger att för sådant ändamål hänvända sig till ordföranden i vederbörande taxeringsnämnd.

1. För jordbruksfastighet inom riket, vilken, vare sig den består av ett eller flera hemman, hemmansdelar eller lägenheter, brukats såsom en egendom och vars hela taxeringsvärde nästföregående år ej överstigit 25,000 kronor, må jordbrukare, i stället för uppgifterna under A I), å sid. 7 lämna upplysningar i de hänseenden, som där angivas.
2. Bostadsförmån för tjänsteinnehavare uppgives under A I a), om den åtnjutes å jordegendom, vilken är honom såsom boställe eller eljes på lön anslagen, annars under C I a). Enahanda gäller i tillämpliga delar om övriga naturaförmåner.
3. Till skattskyldigs familj räknas även sådana tjänare, som uteslutande eller huvudsakligen äro anställda för personlig uppässning (hushållerska, kokerska, hus- och kammarjungfru, köksa, betjänt, chaufför, kusk o. d.)
4. Använder någon produkter från sitt jordbruk eller skogsbruk eller produkter eller beståndsdelar av sin egendom i egen förädlingsrörelse, som ej är att hänföra till jordbrukets binärningar, kommer värdet av dessa produkter eller beståndsdelar i betraktande vid inkomstberäkningen för förädlingsrörelsen och uppgives således icke under A.
5. Inkomst av sådan jordbrukets binärning, som huvudsakligen avser förädling av annat jordbruks produkter eller annan egendoms produkter eller beståndsdelar, uppgives under C II.
6. Såsom driftkostnader få ej räknas utskylder, värdet av eget arbete (t. ex. beräknad egen avlöning), hyresvärdet av egna driftsbyggnader eller affärslokaler i eget hus, ränta å eget i egendomen eller rörelsen nedlagt kapital, kapitalavbetalning av skuld, utgifter för fast egendoms förbättring genom nybyggnad, om- eller tillbyggnad eller grundförbättringar, samt värdeminskning å byggnader eller skog, ej heller ur avkastningen eller eljes från gården direkt bestridda underhålls- och andra driftsutgifter. Avdrag för ränta å lånt rörelsekapital, som hänför sig till inkomst under A, göres under allmänna avdrag. Vid beräkning av inkomst under C få utgifterna för tillökning eller förbättring av inventarier ej avdragas.
7. Avlöning i naturaförmåner, som bestritts direkt ur avkastningen eller eljes från gården såsom t. ex. stat i naturaprodukter eller hyresfri bostad till gårdens folk, får ej avdragas. Till arbetspersonal räknas hemmavarande barn endast i det fall, att barnet särskilt taxeras för avlöning vid gården.
8. För barn, som icke deltagit i arbetet hela året, bör lämnas upplysning, huru stor del av året barnet kan anses hava biträtt. Detta avdrag får ej ske, för såvitt icke förmånen av hyresfri bostad jämte underhåll från egendomen blivit till sitt värde för varje barn, därom här är fråga, invräknat i den inkomst, som redovisas under A I). Avdraget får för helt år i ett för allt icke överstiga 200 kronor för varje barn.
9. För inköp av döda inventarier får ej avdragas mera än som återstår vid frånräknande av vad som kan hava influtit vid försäljning av utrangerade dylika inventarier. Kostnad för nyuppsättning får icke avdragas.
10. Härunder böra uppgivas och i lämplig omfattning specificeras övriga omkostnader för egendomen, för vilka avdrag är medgivet t. ex. underhåll av andra anläggningar än byggnader samt av inventarier, belysning i driftsbyggnader,

utbetalda frakter, skogsaccis m. m. ävensom de avgifter för vattenförbrukning, renhållning och belysning m. m., som skattskyldig för annan fastighet än jordbruksfastighet måst i egenskap av fastighetsägare vidkännas.

11. Ger inkomstberäkningen underskott till resultat, utföres *noll*, och underskottet avdrages, försåvitt det ej utgör kapitalförlust, såsom *förlust* under *allmänna avdrag*.
12. Av *staten* anvisad ersättning till bestridande av särskild med tjänst eller uppdrag förenad kostnad skall *icke* uppgivas. — Räcker icke särskilt anvisad kostnadsersättning, må, vare sig ersättningen anvisats av staten eller annan, vad för ändamålet ytterligare åtgått icke avdragas. För att få avdragas skola utgifterna självfallet vara *verkliga* och således icke blott *beräknade*, t. ex. enligt resereglemente.
13. Vad någon erhållit såsom bidrag till sin undervisning eller uppfostran eller eljes på grund av givaren lagligen åliggande försörjningsplikt, så ock vad hemmavarande medlem av givarens familj uppburit såsom understöd uppgives icke.
14. Har någon under året drivit flera affärer, skall han i blanketten utföra inkomstberäkningen för den affär, som kan anses vara *huvudaffär*, medan inkomstberäkningen för den eller de övriga affärerna utföres i *bilaga* till deklarationen. Överskott å affär, som redovisas i bilaga, utföres därefter å anvisad plats i blanketten, medan underskott i vanlig ordning utföres med *noll* (se 11).
15. Hava i bokslut, som ligger till grund för deklarationen, avförts utskylder, debiterad hyra i eget hus eller annan räkningspost, för vilken avdrag ej är medgivet såsom för driftkostnad, skall densamma vid inkomstberäkningen under C II *tilläggas bruttoinkomsten*.
16. Avse gjorda avskrivningar eller avsättningar för värdeminskning olika slags tillgångar med väsentligen olika varaktighet, redogöres härför å sid 8 eller i särskild bilaga.
17. Till ledning för *bevillningstaxeringen* redogöres i deklarationsblanketten allenast för resultatet av sådan affär, som jämväl skall taxeras till bevillning å ort, där deklarationen skall avgivas, eller i denna jämte andra orter.
Har någon drivit flera sådana affärer, utföres i blanketten inkomstberäkningen för den affär, som är att anse såsom *huvudaffär*, varemot beräkningen för den eller de övriga enligt formulärets anvisningar sker i bilaga till deklarationen.
För affär, som drivits å annan ort, än där deklarationen skall avgivas, lämnas inkomstberäkningen för taxering till bevillning i särskild *uppgift* till ort, där affären i fråga är underkastad sådan taxering.
Vid skattskyldighet inom flera territoriella församlingar i stad sker fördelning såsom beträffande kommun är stadgat (se 13 § bevillningsförordningen.)
18. Såsom realisationsvinst uppgives vinst å icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom, som förvärvats genom köp eller byte och varit i säljarens ägo, fast egendom under mindre än tio år och lös egendom under mindre än fem år. Visar *denna* inkomstkälla i sin helhet underskott, utföres *noll* och underskottet får icke avräknas från annan inkomst eller såsom förlust under allmänna avdrag.
19. För den, som är delägare i *flera* bolag eller rederier, gäller med avseende å uppgiftsskyldigheten i tillämpliga delar vad som sägs i 14 och 17 punkterna här ovan angående uppgifter om inkomst av flera affärer. Om redovisning av *underskott*: se 11.
20. Svensk medborgare, som *icke* är i riket *mantalsskriven*, ävensom *utlänning* är ej berättigad till avdrag för försäkringspremier samt äger åtnjuta annat *allmänt* avdrag, endast för så vitt avdraget hänför sig till inkomst, för vilken skatt skall här erläggas, eller till verksamhet, som här utövats.
21. *Utskylder*, *undantagsförmåner* och *understöd*, som utgått i natura ur egendomens avkastning eller eljes från gården och vilkas värde således icke inräknats i den inkomst, som redovisats under A I), få ej avdragas.
22. *Annuitet* å lån (t. ex. hypotekslån) får avdragas endast till den del, som motsvarar *ränta*.
23. För vad som utbetalats till annan såsom bidrag till dennes undervisning eller uppfostran eller eljes på grund av lagligen åliggande försörjningsplikt eller för vad som utgivits såsom understöd till hemmavarande medlem av givarens familj äger avdrag icke rum.
24. Sådant avdrag får icke ske, därest icke upplysning lämnas, å vilken verksamhet förlusten uppstått och huru förlusten beräknats.
25. I redogörelsen skall lämnas upplysning, om det uppgivna värdet beräknats efter taxeringsvärde, brandförsäkringsvärde, bokfört värde eller annat värde, som i sådant fall uppgives.
26. Om vad med skogs ingångsvärde förstås, se *anvisningarna* till skatteförordningen 1:o) III.
27. Såsom förmögenhet uppgives värdet av *tillgångar utöver skulderna* såvitt överskottet uppgår till minst 6,000 kronor. Tillgångarna skola upptagas till sitt saluvärde. Såsom saluvärde å fast egendom anses dess taxeringsvärde. Vissa rättigheter upptagas till sitt kapitalvärde.
Såsom tillgångar skola *icke* upptagas: möbler, husgeråd och andra inre lösören, som äro avsedda för skattskyldigs och hans familjs personliga bruk; konstverk, bok-, konst- och andra därmed jämförliga samlingar, så framt ej ägaren med dem driver handel eller yrkesmässigt håller dem för allmänheten tillgängliga; kapitalvärdet av undantagsförmåner och pension eller annan förmån, som åtnjutes på grund av ett förutvarande tjänsteförhållande; rätt till ränta, avkomst eller annan förmån, som är bestämd att tillgodonjutas för den berättigades livstid, där värdet av vad han årligen må i sådant avseende åtnjuta understiger 1,000 kronor; rätt till förmögenhet, varav en annan för närvarande åtnjuter avkastningen.
28. Uppgiften skall upptaga fast egendom, även om uppgiftsskyldig ägt eller brukat densamma endast en *del* av nästföregående år, och skall i sådant fall tillika lämnas upplysning, varav framgår, *vilken del* av året fastigheten varit i hans ägo eller av honom brukats. Har fastighet nästföregående år icke haft taxeringsvärde sig åsatt, skall den uppgivas med dess eljes antagliga värde samma år, eventuellt det värde, vartill deklaranten upptagit egendomen för sin förmögenhetsberäkning. — Sådant *innehavare* av fast egendom, som i beskattningsavseende är likställd med ägare (fideikommissarie, kronoåbo, boställshavare, innehavare av avsöndring m. fl.), är skyldig här upptaga den egendom, han sålunda innehaft.
29. Om arrenderad jordbruksfastighet är *kronoegendom*, skall detta förhållande särskilt anmärkas.
30. I saknad av exakt kännedom om de förhållanden, som skola uppgivas under punkterna I, V och VI, må ungefärlig uppgift lämnas.
31. Till *kapital* räknas såväl aktie- eller lottkapital som ock reservfond, och skola bägge upptagas till belopp, som angivits i ingående balansräkningen, där de ej under året undergått förändring. I sådant fall bör upplysning lämnas, efter vilka grunder medelstorleken av kapitalet beräknats.

Skulle det å blanketten anvisade utrymmet för vissa uppgifter eller upplysningar befinnas vara otillräckligt, må sådana meddelas i särskild bilaga.

De hänvisningar till nummer (1, 2, 3 o. s. v.), som förekomma i detta formulär, hänföra sig till vidfästade blad, innehållande »Anvisningar för deklarationsblankettens ifyllande».

Deklaration om inkomst och förmögenhet för taxering år 19..... av:

Fullständiga för- och tillnamn:

Yrke (eller titel och anställning):

vilken, född år 1....., är för innevarande år mantalsskriven i:

Län: Stad: Rote:

Socken, köping: Församling (i stad):

By, gård, hemman och n:r Kvarter: n:r
med adressnummer:

Uppgifterna avse kalenderåret 19..... (räkenskapsåret från den 19... till den 19.....).

A. Inkomst av fast egendom.		Inkomsten har icke överstigit	
		Kronor.	Öre.
I. Inkomst i naturaförmåner enligt ortens pris (se 1):			
Anser taxeringsnämnden skattskyldigs uppskattning här nedan av naturaförmåner för låg, skall nämnden å plats, som vederbör, utföra det belopp, som i stället för det av skattskyldig angivna ansetts skäligt.			
a) förmån av hyresfri bostad (se 2) för mig och min familj (se 3) rum med kök jämte övriga för mitt hushåll avsedda byggnader och lägenheter, av mig uppskattad till			
b) förmån av hyresfria lägenheter eller utrymmen för min och min familjs bekvämlighet och trevnad (t. ex. sommarvilla, gästrum, trädgård, drivhus, stallrum och vagnsbod för hästar och åkdon, som uteslutande eller huvudsakligen användas till personligt bruk)			
c) saluvärdet av sådana egendomens produkter, ävensom i natura åtnjutna arrenden eller annan avgäld, vilka använts i hushållet eller eljest för min och min familjs räkning (t. ex. spannmål, potatis, rotfrukter, produkter från trädgård och ladugård, slaktdjur, fjäderfä, bränsle foder till hästar, som uteslutande eller huvudsakligen använts till personligt bruk m. m.), vilt och fisk från egendomen o. s. v., av mig uppskattat till			
d) saluvärdet av sådana egendomens produkter eller beståndsdelar, som använts för nybyggnad, därunder inbegripen till- och ombyggnad, för tillverkning av möbler eller husgeråd för eget behov eller för grundförbättring genom nyodling, torrläggning o. d., av mig uppskattat till			
<i>Av taxeringsnämnden beräknad inkomst i naturaförmåner i det fall, att jordbrukare begagnat sig av rätten att till ledning för inkomstberäkningen lämna upplysningar om vissa faktiska förhållanden rörande egendomen:</i>			
II. Inkomst i penningar (se 4 och 5):			
a) arrenden, hyror			
b) inkomst genom försäljning (ej realisation) av jordbrukets, ladugårdens och trädgårdens produkter, produkter av fjäderfä och biskötsel, alster av hemslöjd, kreatur, vilt och fisk från egendomen m. m. ävensom genom mejerihantering och annan jordbrukets binäring, som uteslutande eller huvudsakligen avser förädling av egendomens produkter eller beståndsdelar			
c) inkomst genom körslor, uthyrning av dragare, maskiner och annan arbetskraft m. m.			
d) inkomst av skogsbruk:			
1) köpeskilling för sålt virke och andra skogseffekter (ved, tjära, träkol m. m.)			
2) köpeskilling vid upplåtelse av avverkningsrätt			
samt 3) vid försäljning av skog, där skogen sålts i samband med fastigheten och vinst å fastighetsaffären icke skall uppgivas vare sig såsom vinst av yrkesmässig handel med fastigheter (C II) eller såsom realisationsvinst (C III a): köpeskillingen till så stor del, som kan anses hava belöpt å själva skogen			
e) köpeskilling vid försäljning av sten, torv, grus, lera och andra egendomens beståndsdelar ävensom köpeskilling eller avgift för rätt, som upplåtits åt någon att i visst avseende tillgodogöra sig eller nyttja fast egendom eller del därav (t. ex. sten-, torv-, grus- och lertäkt o. d., jakt, fiske, rätt att begagna vattenkraft, rätt att framdraga ledningar över egendomen, rätt att begagna upplags- eller lastageplats o. s. v.)			
f) frälseränta och annan avgäld			
Summa bruttoinkomst			

		Inkomsten har icke överstigit	
		Kronor.	Öre.
Överförd bruttoinkomst			
Avdrag yrkas för följande driftkostnader (se 6):			
1. <i>Avlöning</i> till arbetspersonal, som uteslutande eller huvudsakligen använts för egendomens brukande och skötsel (förvaltare, rättare, statfolk, drängar, skogvaktare, lejt folk, vice värd, gårdskarlar, portvakt o. s. v.) (se 7) kr.			
2. För <i>hemmavarande barn över 15 år, som deltagit i arbetet</i> med egendomens brukande och skötsel och ej särskilt taxeras för inkomsten härav (se 8) »			
3. Utgifterna för <i>inköp</i> av utsäde, foder, gödningsämnen o. d., ävensom av levande och döda inventarier (se 9) »			
4. Utgifterna för <i>reparation</i> av byggnader »			
5. Avgifterna för <i>försäkring</i> av arbetspersonal, byggnader, förråd och driftsinventarier, utgifterna för läkarevård och medicin till arbetspersonal och kreatursbesättning »			
6. <i>Arrenden</i> eller andra i penningar utgående avgälder »			
7. <i>Övriga</i> omkostnader (se 10)			
. »			
Återstående inkomst (se 11)			
III. Inkomst av krono- och kyrkotionde eller ersättning därför, som åtnjutits av patronus ecclesiae			
IV. Behållen inkomst av fast egendom i utlandet			
Inkomst under A			
B. Inkomst av kapital.			
I. Ränteinkomst (ränta å utlånade, i räntebärande obligationer nedlagda eller hos bank, annat penningförvaltande verk eller enskilda insatta penningar)			
II. Utdelning å aktier i inländska aktiebolag och lotter i solidariska bankbolag			
III. Utdelning å aktier i utländska bolag			
Summa			
Avdrag yrkas för mina utgifter till förvaltningskostnad			
Av detta avdrag belöpa kr. på inkomst under I och III.			
Inkomst under B			
C. Inkomst av arbete (i penningar och naturaförmåner).			
I. Inkomst av arbetsanställning, tjänst eller pension:			
a) av tjänst, mera varaktig arbetsanställning och stadigvarande uppdrag, efter avdrag för obligatoriska pensionsavgifter och utgifterna för tjänsten, anställningen och uppdraget (se 2 och 12): i egenskap av.....			
.....			
.....			
b) av tillfällig arbetsanställning efter avdrag av utgifterna för anställningen			
c) pension, livränta, undantagsförmån			
d) periodiskt understöd (se 13)			
Inkomst under C I			
II. Inkomst av rörelse eller yrke (de s. k. fria yrkena härunder inbegripna).			
Undertecknad har inom nedannämnda kommun... drivit:			
..... i kommun län			
(rörelsens eller yrkets namn)			
..... i » »			
..... i » »			
Inkomsten av uppgives sålunda (se 14):			
(rörelsens eller yrkets namn)			
a) saluvärdet enligt ortens pris av de förnödenheter och varor, som jag ur affären tillgodogjort mig i hushållet eller eljes för egen eller min familjs räkning			
b) bruttoinkomst i övrigt (se 15)			
Summa bruttoinkomst under C II			

		Inkomsten har icke överstigit	
		Kronor.	Öre.
Överförd bruttoinkomst under C II			
Avdrag yrkas för följande driftkostnader (se 6):			
1.	Ränta å lånt rörelsekapital	kr.	-----
2.	Värdeminskning å driftsinventarier (se 16)	»	-----
	Anskaffningsvärdet å de vid årets början befintliga driftsinventarierna utgjorde	kr.	-----
	Driftsinventariernas bokförda värde utgjorde: { vid årets början	»	-----
	» » slut	»	-----
3.	Avskrivningar för lidna förluster å fordringar ävensom värdeminskning å andra för stadigvarande bruk avsedda tillgångar än fast egendom och driftsinventarier (gruva, rätt till stenbrott, ensamrätt t. ex. patent o. d.) (se 16)	»	-----
4.	Övriga driftkostnader	»	-----
		Inkomst (se 11)	-----

Inkomst under C II			
Taxeringsvärdet för mig tillhörig, i ----- rörelsen (se 17) använd annan fastighet utgjorde ----- kr. 5 % härå utgör kr. -----			
I nämnda rörelse (se 17) har jag använt produkter och beståndsdelar från egen fastighet till värde i oförädlad skick (värde på rot, råämnesvärde) av . . . » -----			
Summa kr. -----			
Efter avdrag för detta belopp från här ovan utförd inkomst för ifrågavarande rörelse			
kr. ----- har min bevillningspliktiga inkomst av samma rörelse utgjort . . . kr. -----			
att bevillningstaxeras: i denna ----- kommun kr. -----			
i ----- » » -----			
i ----- » » -----			
III. Inkomst av icke yrkesmässig verksamhet och tillfälliga inkomster:			
a) realisationsvinst, efter avdrag för förlust under samma år å likartad affär (se 18)			
b) inkomst av tillfälliga uppdrag såsom boutredning, uppdrag att försälja fastighet eller att förrätta auktion, allt för såvitt uppdragen ej äro att hänföra till tjänsteuppdrag (C I a) eller yrkesmässig verksamhet såsom t. ex. advokatyrket (C II), royalty o. d., lotterivinst och övrig inkomst av tillfällig art, som ej skall annorstädes i blanketten uppgivas			
Inkomst under C III			
D. Inkomst, som undertecknad förvärvat såsom delägare i enkelt bolag, vanligt handelsbolag, kommanditbolag eller rederi, som ej är aktiebolag.			
Under året har jag varit delägare för ----- i -----			
(andelens storlek) (bolagets eller rederiets namn)			
----- hela inkomst (se 19) utgjorde:			
(bolagets eller rederiets namn)			
av fast egendom här i riket kr. -----			
av utdelning å aktier i inländska aktiebolag och lotter i solidariska bankbolag . . . » -----			
i övrigt » -----			
Summa kr. -----			
därav på min andel belöper (se 11)			
Enligt bilaga n:r ---- beräknad inkomst (se 11) såsom delägare i -----			
(bolagets eller rederiets namn)			
Inkomst under D			
Till ledning för bevillningstaxering av min inkomst från -----			
(bolagets eller rederiets namn)			
meddelas, att dess hela bevillningspliktiga inkomst inom denna kommun utgjorde kr.			
Härav belöper på min andel (se 19) kr.			
Sammanfattning.			
Inkomst under A			
» » B			
» » C I			
» » C II			
» » C III			
» » D			
Sammanräknad inkomst			

		Inkomsten har icke överstigit	
		Kronor.	Öre.
Överförd sammanräknad inkomst			
Allmänna avdrag (se 20).			
Från den sammanräknade inkomsten yrkas avdrag för följande utgifter och lidna förluster:			
1. För <i>utskylder med undantag av kronoutskylder</i> (se 21)	kr.		
2. För <i>ränta å annan gäld än som under C II beräknats såsom lånt rörelsekapital</i> (se 22)	»		
3. För <i>undantagsförmåner</i> (se 21) till	»		
4. För <i>periodiskt understöd</i> och andra periodiska utbetalningar (testamentslegat, pension, livränta, underhåll till fränskild make o. s. v.), som grunda sig på åtagande eller annan förpliktelse och icke innefatta kapitalavbetalning av skuld (se 21 och 23), utgivet till	»		
(mottagarens namn)			
5. För <i>förlust</i> , som särskild inkomstkälla, oavsett sådan värdeminskning, som här nedan sägs, i sin helhet utvisar och som ej är att hänföra till kapitalförlust (se 24): förlust å	»		
6. För <i>försäkringspremier</i> och andra avgifter, som utbetalts för min och min hustrus livförsäkring, livränte-, kapital- och olycksfalls- eller sjukförsäkring ävensom för pupillförsäkring, minskade med under året uppburen vinstandel. (Avdraget får icke överstiga 200 kronor)	»		
Särskilda yrkanden om avdrag för värdeminskning.			
<i>För att avdragen skola medgivas, skall nöjaktig utredning om deras befogenhet lämnas.</i>			
Under återopande av redogörelsen å sid. 8 hemställes, att vid inkomstberäkningen avdrag medges för under året liden värdeminskning:			
1. genom slitning av mig tillhöriga <i>byggnader</i> med ett sammanlagt värde (se 25) av	kr. med kr.		
2. genom avverkning eller försäljning av <i>skog</i> (minskning i skogs ingångsvärde) (se 26) med	»		
Summa avdrag			
Summa återstående inkomst (underskott utföres med <i>noll</i>)			
E. Förmögenhet.			
Min förmögenhet (se 27) vid årets utgång översteg icke:			
a) såsom delägare i de under D uppgivna bolag (rederi)	kr.		
b) i övrigt	»		
Hemmavarande omyndiga, ej särskilt skattskyldiga barns förmögenhet översteg icke »			
Summa kr.			
och utgör 1/60 härav			
(Ifylles ej i uppgift av bolag eller rederi.)			
Summa att taxera till inkomst- och förmögenhetsskatt			

Antalet av mig på grund av försörjningsplikt *underhållna barn*, vilkas ålder vid ingången av innevarande år understeg 15 år, utgjorde (Den lindring i skatteplikt, som under form av nedsättning i *taxerat belopp* må tillkomma skattskyldig för barn, bestämmes av *taxeringsmyndigheten*. Något avdrag härför får således icke göras i deklarationen.)

I enlighet med ovanstående uppgifter och särskilda bilagor uppgiver jag för *bevillningstaxeringen* inom denna kommun följande inkomst:

- Av *kapital*: krono- och kyrkotionde (enligt A III) kr.
ränteinkomst (enligt B I) »
utdelning å aktier i utländska bolag (enligt B III) » kr.
- Avgå: förvaltningskostnad (enligt inramad uppgift under B) kr.
ränta å gäld (enligt Allmänna avdrag 2) » »

Återstående inkomst under 1 (underskott utföres med *noll*) kr.

- Av *arbetsanställning, tjänst eller pension* (enligt C I) »
- Av *rörelse, yrke eller eljes*:
 - av kronoarrende inom denna kommun: fastighetens taxeringsvärde kr., 6 % därav kr.
 - av fast egendom i utlandet (enligt A IV) »
 - bevillningspliktig inkomst av rörelse eller yrke inom denna kommun (enligt inramad uppgift under C II eller bilaga till C II) »
 - inkomst enligt C III »
 - andel i bolags eller rederis bevillningspliktiga inkomst (enligt inramad uppgift under D eller bilaga till D) »

Sammanlagd bevillningspliktig inkomst inom denna kommun (1, 2 och 3) kr.

Uppgift angående fast egendom.

Undertecknad har att för nästföregående år uppgiva nedannämnda fastigheter (se 28):

Namn, nummer, mantal, kvarter och nummer, eller annan beteckning.	Socken, stad.	Taxeringsvärde.
1:o jordbruksfastighet (se 29):		
ägt, brukat	i kr.
ägt, brukat	i »
ägt, brukat	i »
2:o annan fastighet:		
.....	i »
.....	i »
lägenheten	i »
å jordbruksfastighet befintlig byggnad, som har sig åsatt eller skall åsättas särskilt taxeringsvärde:		
.....	i »
frälseränta av	i »

Särskild uppgift beträffande jordbruksfastighet, för vilken inkomst i naturaförmåner icke uppgivits under A I här ovan (se 30.)

- I. *Arealen* utgjorde i hektar: åker, äng, skogs- och betesmark
- II. Till min familj hörande *personer*, som helt eller delvis voro för sin utkomst beroende af egendomens avkastning, utgjorde, mig inberäknad, personer.
- III. Min *bostad* bestod av rum och kök. Bostadshusens *brandförsäkringsvärde* utgjorde kr.
- IV. *Kreatursbesättningen* utgjorde i medeltal: hästar (därav unghästar och föl), kor, andra nötkreatur, får, getter, svin, höns och annat fjäderfä, bisamhällen.
- V. *Utsäde och skörd* i vikt, hektoliter eller annat mått, som för orten är brukligt:

	U t s ä d e.	S k ö r d.		S k ö r d.
Vete	Sockerbetor
Råg	Andra rotfrukter
Korn	Hö
Havre	Halm
Blandsäd	Andra växtslag:
Ärter, bönor och vicker
Potatis

- VI. Av gårdens produkter har i det egna hushållet *förbrukats*:
-
-

Särskild uppgift av aktiebolag och solidariskt bankbolag.

Bolagets **kapital** (se 31) eller, om detsamma undergått förändring, dess medelstorlek under året utgjorde kr., och utgör alltså bolagets här ovan deklarerade inkomst procent av kapitalet.

Särskilda upplysningar.

(Angående värdeminskning å byggnader och minskning i skogs ingångsvärde eller för fullständigande i övrigt av deklARATIONEN.)

.....

Att jag under året icke åtnjutit annan inkomst eller haft förmögenhet till högre belopp, än här ovan uppgivits, samt att jag efter bästa förstånd meddelat de lämnade uppgifterna, bekräftas på heder och samvete

..... den 19.....

Namn: Gift kvinna skall dessutom här anteckna:
 Yrke eller titel: Mannens namn:
 Nationalitet: » yrke eller titel:
 (ifylles icke för svensk medborgare) » nationalitet:
 Postadress: (ifylles icke för svensk medborgare)

Taxeringsnämndens beslut.

(Ifylles icke å uppgift, som till ledning vid delägarnas taxering lämnats av bolag eller rederi.)

Taxeringsnämnden har i enlighet med deklARATIONEN taxerat den skattskyldiges inkomst:
 med frångående av

- I. Till bevillning för inkomst inom denna kommun:
av kapital		kr.
av arbetsanställning, tjänst eller pension		»
av rörelse, yrke eller eljes, inberäknat inkomst från bolag eller rederi		»
- II. Till inkomst- och förmögenhetsskatt »

Skäl för avvikelser från deklARATIONEN.

.....

De hänvisningar till nummer (1, 2, 3 o. s. v.), som förekomma i detta formulär, hänföra sig till de å sid. 4 upptagna *Anvisningar för deklarationsblankettens ifyllande*.

Formulär n:r 1 B.

»Mindre formuläret» att användas av sådana husägare, räntetagare, löntagare och arbetare, som icke hava att uppgiva inkomst av jordbruksfastighet här i riket eller av rörelse eller yrke eller i enkelt bolag, vanligt handelsbolag, kommanditbolag eller rederi.

Deklaration om inkomst och förmögenhet för taxering år 19..... av:

Fullständiga för- och tillnamn:
 Yrke (eller titel och anställning):
 vilken, född år 1....., är för innevarande år mantalsskriven i:
 Län: Stad: Rote:
 Socken, köping: Församling (i stad):
 By, gård, hemman och n:r Kvarter: n:r
 med adressn:r

Uppgifterna avse kalenderåret 19.....

		Inkomsten har icke överstigit	
		Kronor.	Öre.
A. Inkomst av fast egendom.			
I. Inkomst i naturaförmåner enligt ortens pris:			
Anser taxeringsnämnden skattskyldigs uppskattning här nedan av naturaförmåner för låg, skall nämnden å plats, som vederbör, utföra det belopp, som i stället för det av skattskyldig angivna ansetts skäligt.			
a)	förmån av hyresfri bostad (se 1) för mig och min familj (se 2) rum med kök jämte övriga för mitt hushåll avsedda byggnader och lägenheter, av mig uppskattad till		
b)	förmån av hyresfria lägenheter eller utrymmen för min och min familjs bekvämlighet och trevnad (t. ex. sommarvilla, gästrum, trädgård, drivhus, stallrum och vagnsbod), ävensom övriga naturaförmåner, vilka tillgodogjorts i hushållet eller eljest för min och min familjs räkning, m. m., av mig uppskattade till		
		Summa	
II. Inkomst i penningar:			
a)	hyror		
b)	övrig inkomst, t. ex. genom försäljning av trädgårdsprodukter		
		Summa	
Avdrag yrkas för följande driftkostnader (se 3):			
1.	Avlöning till vice värd, gårdskar, portvakt o. s. v. (se 4) kr.		
2.	Utgifterna för reparation av byggnader »		
3.	Avgifterna för vattenförbrukning, renhållning och belysning m. m., som jag måst i min egenskap av fastighetsägare vidkännas, samt övriga omkostnader »		
		Återstående inkomst (se 5)	
III. Behållen inkomst av fast egendom i utlandet			
Inkomst under A			
B. Inkomst av kapital.			
I. Ränteinkomst (ränta å utlånade, i räntebärande obligationer nedlagda eller hos bank, annat penningförvaltande verk eller enskilda insatta penningar)			
II. Utdelning å aktier i inländska aktiebolag och lotter i solidariska bankbolag			
III. Utdelning å aktier i utländska bolag			
		Summa	
Avdrag yrkas för mina utgifter till förvaltningskostnad			
Av detta avdrag belöpa kr. på inkomst under I och III.			
Inkomst under B			
C. Inkomst av arbete (i penningar och naturaförmåner).			
I. Inkomst av arbetsanställning, tjänst eller pension:			
a)	av tjänst, mera varaktig arbetsanställning och stadigvarande uppdrag, efter avdrag för obligatoriska pensionsavgifter och utgifterna för tjänsten, anställningen och uppdraget (se 6): i egenskap av		
b)	av tillfällig arbetsanställning efter avdrag av utgifterna för anställningen		
c)	pension, livränta, undantagsförmån		
d)	periodiskt understöd (se 7)		
		Inkomst under C I	

		Inkomsten har icke överstigit	
		Kronor.	Öre.
(C II här utesluten, enär den, som haft inkomst av rörelse eller yrke, icke får använda detta formulär.)			
III. Inkomst av icke yrkesmässig verksamhet och tillfälliga inkomster:			
a)	realisationsvinst, efter avdrag för förlust under samma år å likartad affär (se 8)		
b)	inkomst av tillfälliga uppdrag, såsom boutredning, uppdrag att försälja fastighet eller att förrätta auktion, allt för såvitt uppdragen ej äro att hänföra till tjänsteuppdrag (C I a) eller yrkesmässig verksamhet (C II), royalty o. d., lotterivinst och övrig inkomst av tillfällig art, som ej skall annorstädes i blanketten uppgivas		
Inkomst under C III			
Sammanfattning.			
Inkomst under A			
»	» B		
»	» C I		
»	» C III		
Sammanräknad inkomst			
Allmänna avdrag (se 9).			
1.	För utskylder med undantag av kronoutskylder kr.		
2.	För ränta å gäld (se 10) »		
3.	För periodiskt understöd och andra periodiska utbetalningar (testamentslegat, pension, livränta, underhåll till fränskild make o. s. v.), som grunda sig på åtagande eller annan förpliktelse och icke innefatta kapitalavbetalning av skuld (se 11), utgivet till »		
	(mottagarens namn)		
4.	För förlust under A, oafsett sådan värdeminskning, som här nedan sägs, såvitt förlusten ej är att hänföra till kapitalförlust (se 12) »		
5.	För försäkringspremier och andra avgifter, som utbetalts för min och min hustrus livförsäkring, livränte-, kapital- och olycksfalls- eller sjukförsäkring ävensom för pupillförsäkring, minskade med under året uppburen vinstandel. (Avdraget får icke överstiga 200 kronor) »		
Särskilt yrkande om avdrag för värdeminskning.			
<i>För att avdraget må medgivas, skall nöjaktig utredning om dess befogenhet lämnas.</i>			
Under återopande av redogörelsen å sid. 3 hemställes, att vid inkomstberäkningen avdrag medgives för under året liden värdeminskning genom slitning av mig tillhöriga byggnader med ett sammanlagt värde (se 13) av kr. med kr.			
Summa avdrag			
Summa återstående inkomst (underskott utföres med noll)			
D. Förmögenhet.			
Min förmögenhet (se 14) vid årets utgång översteg icke kr.			
Hemnavarande omyndiga, ej särskilt skattskyldiga barns förmögenhet översteg icke »			
Summa kr.			
och utgör 1/60 härav			
Summa att taxera till inkomst- och förmögenhetsskatt			

Antalet av mig på grund av försörjningsplikt *underhållna barn*, vilkas ålder vid ingången av innevarande år understeg 15 år, utgjorde (Den lindring i *skatteplikt*, som under form av nedsättning i *taxerat belopp* må tillkomma skattskyldig för barn, bestämmes av *taxeringsmyndigheten*. Något avdrag härför får således icke göras i deklarationen.)

I enlighet med ovanstående uppgifter uppgiver jag för *bevillningstaxeringen* följande inkomst:

- Av *kapital*: ränteinkomst (enligt B I) kr.
utdelning å aktier i utländska bolag (enligt B III) » kr.
Avgå: förvaltningskostnad (enligt inramad uppgift under B) kr.
ränta å gäld (enligt Allmänna afdrag 2) » »
 - Återstående inkomst under 1 (underskott utföres med *noll*) kr.
 - Av *arbetsanställning, tjänst eller pension* (enligt C I) »
 - Av *fast egendom i utlandet* (enligt A III) »
 - I *övrigt* (enligt C III) »
- Sammanlagd bevillningspliktig inkomst** kr.

Uppgift angående fast egendom (annan fastighet än jordbruksfastighet).

Undertecknad har under nästföregående år ägt nedannämnda fastigheter (se 15):

Kvarter och nummer eller annan beteckning.	Stad, socken.	Taxeringsvärde.
.....	i kr.
.....	i »
lägenheten	i »

Särskilda upplysningar.

(Angående värdeminskning å byggnader eller för fullständigande i övrigt av deklARATIONEN.)

.....

Att jag under året icke åtnjutit annan inkomst eller haft förmögenhet till högre belopp, än här ovan uppgivits, samt att jag efter bästa förstånd meddelat de lämnade uppgifterna, bekräftas på heder och samvete

..... den 19.....

Namn: Gift kvinna skall dessutom här anteckna.
 Yrke eller titel: Mannens namn:
 Nationalitet: » yrke eller titel:
 (ifylles icke för svensk medborgare)
 Postadress: » nationalitet:
 (ifylles icke för svensk medborgare)

Taxeringsnämndens beslut.

Taxeringsnämnden har. i enlighet med deklARATIONEN taxerat den skattskyldiges inkomst:
 med frångående av

- I. Till bevillning för inkomst:
 - av kapital kr.
 - av arbetsanställning, tjänst eller pension »
 - av rörelse, yrke eller eljes »
- II. Till inkomst- och förmögenhetsskatt »

Skäl för avvikelser från deklARATIONEN.

.....

Anvisningar för deklarationsblankettens ifyllande.

Deklaration skall för en var upptaga inkomst och förmögenhet, för vilken han är underkastad beskattning här i riket, samt angiva *inkomsten* nästföregående år, ävensom *förmögenheten* vid utgången av näst föregående år.

Skyldighet att avgiva deklARATION åligger *utan anmaning* skattskyldig, som nästföregående år varit taxerad till inkomst- och förmögenhetsskatt eller ock samma år antingen åtnjutit minst 800 kronors inkomst av beskaffenhet att bära taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt eller vid nämnda års utgång ägt förmögenhet till värde av minst 6,000 kronor.

Efter anmaning vare även en var annan skyldig att avgiva deklARATION.

Gift man skall uppgiva även hustruns inkomst och förmögenhet. Har hustrun haft inkomst eller förmögenhet, som rättsligen varit undantagen från mannens förvaltning, skall hustrun själv eller god man för henne avgiva deklARATION angående denna.

Den, som ej är svensk medborgare, skall uppgiva sin nationalitet.

Deklaration, som skall avgivas utan anmaning, skall vara avlämnad *före den 1 mars*.

Avlämnas ej *deklARATION* inom behörig tid, vare den skattskyldige förlustig rätten att överklaga taxering, för vilken deklARATIONEN skolat ligga till grund.

Har någon i deklARATION eller uppgift mot bättre vetande uteslutit eller till för lågt belopp upptagit inkomst eller förmögenhet, böte från och med 25 till och med 1,000 kronor. Om genom det oriktiga meddelandet föranletts, att skattskyldig icke blivit taxerad eller blivit för lågt taxerad, kunna böterna förhöjas utöver sistnämnda belopp, dock högst med fem gånger det skattebelopp, som genom det svikliga förfarandet undandragits.

Deklaration eller här omfördäld uppgift *avlämnas eller insändes* på den uppgiftspliktiges eget äventyr i betalt brev med allmänna posten *antingen* till ordföranden i taxeringsnämnden *eller* ock i Stockholm till överståthållarämbetet och i övriga orter till Kungl. Maj:ts befallningshavande i det län, magistraten i den stad eller kronofogden i det fögderi, där den skattskyldige är mantalsskriven eller taxeringen eljes anses skola äga rum.

En var, som önskar upplysning rörande beskaffenheten av honom åliggande uppgiftsskyldighet eller sättet för dess fullgörande, äger att för sådant ändamål hänvända sig till ordföranden i vederbörande taxeringsnämnd.

1. Bostadsförmån för tjänst innehavare uppgives under C I a). Enahanda gäller i tillämpliga delar om övriga naturaförmåner.
2. Till skattskyldigs familj räknas även sådana tjänare, som uteslutande eller huvudsakligen äro anställda för personlig upppassning (hushållerska, kokerska, hus- och kammarjungfru, köksa, betjänt, chaufför, kusk o. d.).
3. Såsom driftkostnader få ej räknas utskylder, värdet av eget arbete (t. ex. beräknad egen avlöning), ränta å eget i egendomen nedlagt kapital, kapitalavbetalning av skuld, utgifter för fast egendoms förbättring genom nybyggnad, om- eller tillbyggnad eller grundförbättringar, samt värdeminskning å byggnader, ej heller ur avkastningen eller eljes från gården direkt bestridda underhållsutgifter.
4. Avlöning i naturaförmåner från fastigheten t. ex. hyresfri bostad för portvakt, trädgårdsmästare eller gårdskar, får ej avdragas.
5. Ger inkomstberäkningen underskott till resultat, utföres *noll*, och underskottet avdrages, försåvitt det ej utgör kapitalförlust, såsom *förlust* under *allmänna avdrag*.
6. Av *staten* anvisad ersättning till bestridande av särskild med tjänst eller uppdrag förenad kostnad skall *icke* uppgivas. — Räcker icke särskilt anvisad kostnadsersättning, må, vare sig ersättningen anvisats av staten eller annan, vad för ändamålet ytterligare åtgått icke avdragas. För att få avdragas skola utgifterna självfallet vara *verkliga* och således icke blott *beräknade*, t. ex. enligt resereglemente.
7. Vad någon erhållit såsom bidrag till sin undervisning eller uppfostran eller eljes på grund av givaren lagligen åliggande försörjningsplikt, så ock vad hemmavarande medlem av givarens familj uppburit såsom understöd uppgives icke.
8. Såsom realisationsvinst uppgives vinst å icke yrkesmässig avyttring av fast eller lös egendom, som förvärvats genom köp eller byte och varit i säljarens ägo, fast egendom under mindre än tio år och lös egendom under mindre än fem år. Visar *denna* inkomstkälla i sin helhet underskott, utföres *noll* och underskottet får icke avräknas från annan inkomst eller såsom förlust under allmänna avdrag.
9. Svensk medborgare, som *icke* är i riket *mantalsskriven*, ävensom *utlänning* är ej berättigad till avdrag för försäkringspremier samt äger åtnjuta annat *allmänt* avdrag endast för så vitt avdraget hänför sig till inkomst, för vilken skatt skall här erläggas, eller till verksamhet, som här utövas.
10. *Annuitet* å län (t. ex. hypotekslån) får avdragas endast till den del, som motsvarar *ränta*.
11. För vad som utbetalats till annan såsom bidrag till dennes undervisning eller uppfostran eller eljes på grund av lagligen åliggande försörjningsplikt eller för vad som utgivits såsom understöd till hemmavarande medlem av givarens familj äger avdrag icke rum.
12. Sådant avdrag får icke ske, därest icke upplysning lämnas, å vilken fastighet förlusten uppstått och huru förlusten beräknats.
13. I redogörelsen skall lämnas upplysning, om det uppgivna värdet beräknats efter taxeringsvärde, brandförsäkringsvärde, bokfört värde eller annat värde, som i sådant fall uppgives.
14. Såsom förmögenhet uppgives värdet av *tillgångar utöver skulderna*, såvitt överskottet uppgår till minst 6,000 kronor. Tillgångarna skola upptagas till sitt saluvärde. Såsom saluvärde å fast egendom anses dess taxeringsvärde. Vissa rättigheter upptagas till sitt kapitalvärde. Såsom tillgångar skola *icke* upptagas: möbler, husgeråd och andra inre lösören, som äro avsedda för skattskyldigs och hans familjs personliga bruk; konstverk, bok-, konst- och andra därmed jämförliga samlingar, så framt ej ägaren med dem driver handel eller yrkesmässigt håller dem för allmänheten tillgängliga; kapitalvärdet av undantagsförmåner och pension eller annan förmån, som åtnjutes på grund av ett förutvarande tjänsteförhållande; rätt till ränta, avkomst eller annan förmån, som är bestämd att tillgodonjutas för den berättigades livstid, där värdet av vad han årligen må i sådant avseende åtnjuta understiger 1,000 kronor: rätt till förmögenhet, varav en annan för närvarande åtnjuter avkastningen.
15. Uppgiften skall upptaga fast egendom, även om uppgiftsskyldig ägt densamma endast en *del* av nästföregående år, och skall i sådant fall tillika lämnas upplysning, varav framgår, vilken del av året fastigheten varit i hans ägo. Har fastighet nästföregående år icke haft taxeringsvärde sig åsatt, skall den uppgivas med dess eljes antagliga värde samma år, eventuellt det värde, vartill deklARANTEN upptagit egendomen för sin förmögenhetsberäkning. — Sådant *innehavare* av fast egendom, som i beskattningsavseende är likställd med ägare (fideikommissarie, boställshavare), är skyldig här upptaga den egendom, han sålunda innehaft.

Skulle det å blanketten anvisade utrymmet för vissa uppgifter eller upplysningar befinnas vara otillräckligt, må sådana meddelas i särskild bilaga.

..... socken.
 stad.

Formulär N:r 2.

Undertecknad har under nästföregående år ägt följande fasta egendom, nämligen: brukat

Jordbruksfastighet

Egendomens			Areal i hektar (såvitt den kan uppgivas)			Årligt arrende eller hyra för utarrenderad egendom. Kr.	Köpskilling vid senaste förvärfv ²	Taxeringsvärde ³	Byggnaders brandförsäkringsvärde	Anteckningar
Namn	Nummer	Manial eller annan beteckning	åker	äng	Skogs- och betesmark					

annan fastighet

Egendomens			Markens areal	Årlig hyra för uthyrd lägenhet	Hyresvärdet å egna lägenheter ¹	Köpskilling vid senaste förvärfv ²	Taxeringsvärde ³	Byggnaders brandförsäkringsvärde	Anteckningar
Beskaffenhet	Kvarter	Nummer							

¹ inberäknat hyresvärdet å outhyrda eller hyresfritt upplåtna lägenheter.

² i anteckningskolumnen angives tiden för förvärfvet, varjämte upplysning meddelas, huruvida egendomen efter förvärfvet varit föremål för om- eller nybyggnad eller annan dylik förändring.

³ om taxeringsvärdet ej kan uppgivas, bör underrättelse därom meddelas i anteckningskolumnen.

N. N. den
 N. N.

*Bilaga B.***Förslag**

till

förordning om ändrad lydelse av 1 §, 31 § 1 mom., 32 §, 36 § 1 mom. och 39 § i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

1 §.

För utgörande — — — — —
— — — — — 2 kap. denna förordning.

Angående skyldighet för taxeringsnämnd och prövningsnämnd att taga befattning med frågor om avgiftsplikt enligt lagen om allmän pensionsförsäkring stadgas i nämnda lag.

31 §.

1 mom. Taxeringsnämnds ordförande är föredragande hos nämnden och har särskilt följande åligganden:

a) — — — eller upplysning;

m) att beträffande en var, som finnes upptagen i den i 15 § i lagen om allmän pensionsförsäkring omförmälda förteckning, från vederbörande pensionsnämnd införskaffa upplysningar om de förhållanden, vilka äro av betydelse för bedömandet av hans avgiftsplikt enligt nämnda lag; samt

n) att, då sådant påfordras, avgiva förklaring över besvär angående taxering eller i fråga om avgiftsplikt enligt lagen om allmän pensionsförsäkring.

32 §.

Det åligger taxeringsnämnden att införa:

i fastighetslängderna de taxeringsvärden, vilka blivit av nämnden åsatta vederbörande fastigheter, och

i inkomstlängden de skattskyldigas namn samt dels, i avseende å inkomstbevillningen, uppskattad inkomst, beloppet av medgivet bevillningsfritt avdrag och den beskattningsbara inkomsten, dels, i fråga om inkomst- och förmögenhetsskatten, taxerat belopp, antalet barn, därför nedsättning äger rum, sammanlagda beloppet av medgiven nedsättning, skatteprocent i förekommande fall och det belopp, efter vilket skatt utgår, dels ock för en var jämlikt lagen om allmän pensionsförsäkring avgiftspliktig det avgiftsbelopp, som enligt 16 § i samma lag skall i taxeringslängden införas; och bör taxeringsnämnden därvid följa den inom samma ort senast upprättade mantalslängden.

Där vid taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt — — —
— — — — — ordförande och ledamöter.

36 §.

1 mom. Senast fem dagar — — — — —
föregående året.

Inom samma tid skall taxeringsnämndens ordförande dels till Kungl. Maj:ts befallningshavande insända de deklARATIONER samt andra skriftliga uppgifter och upplysningar, som avlämnats till ledning vid taxeringen, dels ock till vederbörande kommunala uppborrdsmyndighet överlämna den i 15 § i lagen om allmän pensionsförsäkring omförmälda förteckning, försedd med anteckning för en var däri upptagen person om taxeringsnämndens beslut i fråga, huruvida avgiftsplikt enligt nämnda lag för året åligger honom eller icke.

39 §.

Skattskyldig — — — — —
— — — — — besvärsmannar som kommun.

Om rätt till besvär ävensom om ordningen för besvär anförande i fråga om taxeringsnämndens beslut enligt 15 och 16 §§ i lagen om allmän pensionsförsäkring stadgas i nämnda lag.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1914.

*Bilaga C.***Förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.***Kungl. Maj:ts förslag.**Utskottets förslag.*

6 §.

Vid deklaration för verk eller bolag, som är försett med Kungl. Maj:ts oktroj eller blivit registrerat såsom aktiebolag eller står under offentlig kontroll, *så ock för annan uppgiftsskyldig, som nästföregående är enligt lag varit skyldig föra handelsböcker*, skall för tid, som deklarationen omfattar, fogas bestyrkt avskrift av in- och utgående balansräkning samt vinst- och förlusträkning, där sådan föres.

Vid deklaration för verk eller bolag, som är försett med Kungl. Maj:ts oktroj eller blivit registrerat såsom aktiebolag eller står under offentlig kontroll, skall för tid, som deklarationen omfattar, fogas bestyrkt avskrift av in- och utgående balansräkning samt vinst- och förlusträkning, där sådan föres.

31 §.

1 mom. Taxeringsnämnds ordförande är föredragande hos nämnden och har särskilt följande åligganden:

Enligt propositionen nr 232:

m) att, då sådant påfordras, avgiva förklaring över besvär angående taxering.

Enligt propositionen nr 275:

m) att beträffande en var, som finnes upptagen i den i 15 § i lagen om allmän pensionsförsäkring omnämnda förteckning, från vederbörande pensionsnämnd införskaffa upplysningar om de förhållanden, vilka äro av betydelse för bedömandet av hans avgiftsplikt enligt nämnda lag; samt

m) att beträffande en var, som finnes upptagen i den i 14 § i lagen om allmän pensionsförsäkring omnämnda förteckning, från vederbörande pensionsnämnd införskaffa upplysningar om de förhållanden, vilka äro av betydelse för bedömandet av hans avgiftsplikt enligt nämnda lag; samt

Kungl. Maj:ts förslag.

n) att, då sådant påfordras, avgiva förklaring över besvär angående taxering eller i fråga om avgiftsplikt enligt lagen om allmän pensionsförsäkring.

Utskottets förslag.

n) att, då sådant påfordras, avgiva förklaring över besvär angående taxering eller i fråga om avgiftsplikt enligt lagen om allmän pensionsförsäkring.

32 §.

Det åligger taxeringsnämnden att införa:

Enligt propositionen nr 232:

i inkomstlängden de skattskyldigas namn samt dels, i avseende å inkomstbevillningen, uppskattad inkomst, beloppet av medgivet bevillningsfritt avdrag och den beskattningsbara inkomsten, dels ock, i fråga om inkomst- och förmögenhetsskatten, taxerat belopp, antalet barn, därför nedsättning äger rum, sammanlagda beloppet av medgiven nedsättning, skatteprocent i förekommande fall och det belopp, efter vilket skatt utgår; och bör taxeringsnämnden därvid följa den inom samma ort senast upprättade mantalslängden.

Enligt propositionen nr 275:

i inkomstlängden de skattskyldigas namn samt dels, i avseende å inkomstbevillningen, uppskattad inkomst, beloppet av medgivet bevillningsfritt avdrag och den beskattningsbara inkomsten, dels, i fråga om inkomst- och förmögenhetsskatten, taxerat belopp, antalet barn, därför nedsättning äger rum, sammanlagda beloppet av medgiven nedsättning, skatteprocent i förekommande fall

i inkomstlängden de skattskyldigas namn samt dels, i avseende å inkomstbevillningen, uppskattad inkomst, beloppet av medgivet bevillningsfritt avdrag och den beskattningsbara inkomsten, dels, i fråga om inkomst- och förmögenhetsskatten, taxerat belopp, antalet barn, därför nedsättning äger rum, sammanlagda beloppet av medgiven nedsättning, skatteprocent i förekommande fall och det belopp, efter vilket skatt utgår, dels ock för en var jämlikt lagen om allmän pensionsförsäkring avgiftspliktig det avgiftsbelopp, som enligt 15 § i samma lag skall i taxeringslängden införas; och bör taxeringsnämnden därvid följa den inom samma ort senast upprättade mantalslängden.

Kungl. Maj:ts förslag.

Utskottets förslag.

och det belopp, efter vilket skatt utgår, dels ock för en var jämlikt lagen om allmän pensionsförsäkring avgiftspliktig det avgiftsbelopp, som enligt 16 § i samma lag skall i taxeringslängden införas; och bör taxeringsnämnden därvid följa den inom samma ort senast upprättade mantalslängden.

36 §.

1 mom. Senast fem dagar föregående året.

Inom samma tid skall taxeringsnämndens ordförande dels till Kungl. Maj:ts befallningshavande insända de deklARATIONER samt andra skriftliga uppgifter och upplysningar, som avlämnats till ledning vid taxeringen, dels ock till vederbörande kommunala uppbördsmyndighet överlämnas den i 15 § i lagen om allmän pensionsförsäkring omförmälda förteckning, försedd med anteckning för en var däri upptagen person om taxeringsnämndens beslut i fråga, huruvida avgiftsplikt enligt nämnda lag för året åligger honom eller icke.

Inom samma tid skall taxeringsnämndens ordförande dels till Kungl. Maj:ts befallningshavande insända de deklARATIONER samt andra skriftliga uppgifter och upplysningar, som avlämnats till ledning vid taxeringen, dels ock till vederbörande kommunala uppbördsmyndighet överlämnas den i 14 § i lagen om allmän pensionsförsäkring omförmälda förteckning, försedd med anteckning för en var däri upptagen person om taxeringsnämndens beslut i fråga, huruvida avgiftsplikt enligt nämnda lag för året åligger honom eller icke.

39 §.

Skattskyldig

— — — — — besvärsrätt som kommun.

Om rätt till besvär ävensom om ordningen för besvärs anförande i fråga om taxeringsnämnds beslut enligt 15 och 16 §§ i lagen om allmän pensionsförsäkring stadgas i nämnda lag.

Om rätt till besvär ävensom om ordningen för besvärs anförande i fråga om taxeringsnämnds beslut enligt 14 och 15 §§ i lagen om allmän pensionsförsäkring stadgas i nämnda lag.

Deklarationsformulären.

Anvisningar för deklarationsblankettens ifyllande.

Kungl. Maj:ts förslag.

5. Inkomst av sådan jordbrukets binäring, som *huvudsakligen* avser förädling av *annat* jordbruks produkter eller *annan* egendoms produkter eller beståndsdelar, uppgives under C II.

Utskottets förslag.

5. Därest produkter eller beståndsdelar från egendomen innan de använts för eget behov eller försålts, varit föremål för bearbetning genom den skattskyldiges försorg — såsom förhållandet är med spannmål, som förmalts till mjöl eller gryn i kvarn på egendomen, virke, som försågats till plank eller bräder i såg på egendomen, kalksten, som beretts till kalk i ugn på egendomen o. s. v. — skola de upptagas till de ökade värden de på grund av bearbetningen erhållit.

Inkomst av sådan jordbrukets binäring, som *huvudsakligen* avser förädling av *annat* jordbruks produkter eller *annan* egendoms produkter eller beståndsdelar, uppgives under C II.

25. I redogörelsen skall lämnas upplysning, om det uppgivna värdet beräknats efter taxeringsvärde, brandförsäkringsvärde, bokfört värde eller annat värde, som i sådant fall uppgives.

25. Upplysningarna skola innefatta uppgift om byggnads användning, byggnadsmaterial och andra omständigheter, som anses inverka på byggnadens varaktighet, såsom ålder, där den kan uppgivas, byggnadssätt, läge o. s. v., ävensom om byggnadens värde, i avseende varå skall upplysas, om det uppgivna värdet beräknats efter taxeringsvärde, brandförsäkringsvärde, bokfört värde eller annat värde, vilket i sådant fall uppgives.

I övrigt hänvisas till stadgandet i punkten 1:o I, sista stycket, i de till förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt hörande »Särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen», vilket lyder: »Därest byggnader kunna anses även med noggrant underhåll och akt-sam vård vara underkastade värdeminskning genom slitning, må för den värdeminskning, som av dylik anledning ägt rum under näst föregående år, avdrag äga rum, motsvarande en efter varje byggnads beskaffenhet och användning lämpad andel av dess värde.»

Formulär n:r 1 A.

A. Inkomst av fast egendom.

I. Inkomst i naturaförmåner enligt ortens pris (se 1):

Kungl. Maj:ts förslag.

- c) saluvärdet av sådana egendomens produkter, ävensom i natura åtnjutna arrenden eller annan avgäld, vilka använts i hushållet eller eljest för min och min familjs räkning (t. ex. spannmål, potatis, rotfrukter, produkter från trädgård och ladugård, slaktdjur, fjäderfä, bränsle, foder till hästar, som uteslutande eller huvudsakligen använts till personligt bruk m. m.), vilt och fisk från egendomen o. s. v., av mig uppskattat till
- d) saluvärdet av sådana egendomens produkter eller beståndsdelar, som använts för nybyggnad, därunder inbegripen till- och ombyggnad, för tillverkning av möbler eller husgeråd för eget behov eller för grundförbättring genom nyodling, torr-läggning o. d., av mig uppskattat till

Utskottets förslag.

- c) saluvärdet av sådana egendomens produkter, ävensom i natura åtnjutna arrenden eller annan avgäld, vilka använts i hushållet eller eljest för min och min familjs räkning (t. ex. spannmål, potatis, rotfrukter, produkter från trädgård och ladugård, slaktdjur, fjäderfä, bränsle, foder till hästar, som uteslutande eller huvudsakligen använts till personligt bruk m. m.), vilt och fisk från egendomen o. s. v. (se 5), av mig uppskattat till
- d) saluvärdet av sådana egendomens produkter eller beståndsdelar, som använts för nybyggnad, därunder inbegripen till- och ombyggnad, eller för grundförbättring m. m. (se 5), av mig uppskattat till

C. Inkomst av arbete (i penningar och naturaförmåner).

Avdrag yrkas för följande **driftkostnader** (se 6):

<i>Kungl. Maj:ts förslag.</i>	<i>Utskottets förslag.</i>
2. <i>Värdeminskning</i> å driftsinventarier (se 16)	2. <i>Värdeminskning</i> å driftsinventarier (se 16)
Anskaffningsvärdet å de vid årets början befintliga driftsinventarierna utgjorde . . . kr.	Anskaffningsvärdet å de vid årets början befintliga driftsinventarierna utgjorde . . . kr.
Driftsinventariernas bokförda värde utgjorde:	Anskaffningsvärdet å <i>under året</i> inköpta driftsinventarier utgjorde kr.
vid årets början kr.	Driftsinventariernas bokförda värde utgjorde:
» » slut »	vid årets början kr.
	» » slut »

Särskilda yrkanden om avdrag för värdeminskning.

<i>Kungl. Maj:ts förslag.</i>	<i>Utskottets förslag.</i>
<i>För att avdragen skola medgivas, skall nöjaktig utredning om deras befogenhet lämnas.</i>	<i>För att avdragen må medgivas, skola nöjaktiga upplysningar till stöd för deras befogenhet lämnas.</i>
Under återopande av redogörelsen å sid. 8 hemställas, att vid inkomstberäkningen avdrag medges för under året liden värdeminskning:	
1. genom slitning av mig tillhöriga <i>byggnader</i> med ett sammanlagt värde (se 25) av kr. med kr.	
2. genom avverkning eller försäljning av <i>skog</i> (minskning i skogs ingångsvärde) (se 26) med » »	

E. Förmögenhet.

<i>Kungl. Maj:ts förslag.</i>	<i>Utskottets förslag.</i>
I enlighet med ovanstående uppgifter och särskilda bilagor uppgiver jag för <i>bevillningstaxeringen</i> inom denna kommun följande inkomst:	I enlighet med ovanstående uppgifter och särskilda bilagor uppgiver jag för <i>bevillningstaxeringen</i> inom denna kommun följande inkomst:

Formulär n:r 1 B.

<i>Kungl. Maj:ts förslag.</i>	<i>Utskottets förslag.</i>
A. Inkomst av fast egendom.	A. Inkomst av fast egendom (icke jordbruksfastighet).

Särskilt yrkande om avdrag för värdeminskning.

<i>Kungl. Maj:ts förslag.</i>	<i>Utskottets förslag.</i>
<i>För att avdraget må medgivas, skall nöjaktig utredning om dess befogenhet lämnas.</i>	<i>För att avdraget må medgivas, skola nöjaktiga upplysningar till stöd för dess befogenhet lämnas.</i>
Under återopande av redogörelsen å sid. 3 hemställas, att vid inkomstberäkningen avdrag medges för under året liden värdeminskning genom slitning av mig tillhöriga <i>byggnader</i> med ett sammanlagt värde (se 13) av kr. med kr.	

I enlighet med ovanstående uppgifter uppgiver jag för *bevillningstaxeringen* följande inkomst:

I enlighet med ovanstående uppgifter uppgiver jag för *bevillningstaxeringen* följande inkomst:

Anvisningar för deklarationsblankettens ifyllande.*Kungl. Maj:ts förslag.*

13. I redogörelsen skall lämnas upplysning, om det uppgivna värdet beräknats efter taxeringsvärde, brandförsäkringsvärde, bokfört värde eller annat värde, som i sådant fall uppgives.

Utskottets förslag.

13. Upplysningarna skola innefatta uppgift om byggnads användning, byggnadsmaterial och andra omständigheter, som anses inverka på byggnadens varaktighet, såsom ålder, där den kan uppgivas, byggnadssätt, läge o. s. v., ävensom om byggnadens värde, i avseende varå skall upplysas, om det uppgivna värdet beräknats efter taxeringsvärde, brandförsäkringsvärde, bokfört värde eller annat värde, vilket i sådant fall uppgives.

I övrigt hänvisas till stadgandet i punkten 1:o I, sista stycket, i de till förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt hörande »Särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen», vilket lyder: »Därest byggnader kunna anses även med noggrant underhåll och akt-sam vård vara underkastade värdeminskning genom slitning, må för den värdeminskning, som av dylik anledning ägt rum under nästföregående år, avdrag äga rum, motsvarande en efter varje byggnads beskaffenhet och användning lämpad andel av dess värde».

*Bilaga D.***Utdrag ur länsstyrelsernas yttranden till finansdepartementet
angående 1912 års taxering.***Stockholms
län.*

För egen del får länsstyrelsen anföra, att fastighetsavkastningens taxering, särskilt vad jordbrukslägenheterna angår, icke synes i det hela hava lämnat något väsentligen bättre resultat år 1912 än år 1911.

Av taxeringsnämndsordförandena uttalas allmänt, om än i växlande ordalag, att det i hög grad visar sig omöjligt att ernå en jämlik och rättvis taxering av jordbruksfastighetsinkomst och att detta sammanhänger med den påtagliga svårigheten såväl för den deklarationsskyldige att rätt uppge den inkomst, som författningsenligt bör beskattas, som ock för taxeringsmyndigheterna att i detta hänseende pröva och bedöma riktigheten av deklarationerna. Såsom ett oeftergivligt önskemål framhålles därför, att deklarationsformulären omarbetas och förtydligas, samt att en sådan omredigering må ske under medverkan av personer med praktisk kännedom om bokföringen vid jordbruk med binäringar samt vana vid handläggning i första instans av taxeringsärenden. Bland annat anses en detaljering av deklarationen nödvändig ifråga om förmögenhetsuppgiften, såsom beträffande jordbruksinventarier och dylikt samt det av deklaranter beräknade värdet å aktier.

*Uppsala
län.*

Enligt bilagda sammandrag av taxeringslängderna uppgår den uträknade inkomst- och förmögenhetsskatten för år 1912 till 630,745 kronor 55 öre. På sätt som inhämtas av länsstyrelsens underdåniga skrivelse den 14 juli 1911, som här i avskrift närslutes, uppgick den debiterade direkta statsskatten för år 1910 till 565,308 kronor 2 öre och för år 1911 till 622,092 kronor 32 öre, utvisande således den debiterade direkta statsskatten inom länet år 1912 en ökning i jämförelse med år 1910 av kronor 65,437: 53 och i jämförelse med år 1911 av kronor 8,653: 33.

Jämväl bevillningstaxeringen har för år 1912 stigit och skulle efter 1 % å den taxerade inkomsten hava uppgått till kronor 315,682: 50 mot för åren 1910 och 1911 respektive 264,116 kronor 12 öre samt 303,743 kronor 60 öre.

För att erhålla mera tillförlitlig uppfattning om resultatet av fastighetstaxeringen enligt den nya beskattningslagstiftningen företogs förra året en ingående undersökning av deklarationsmaterialet för nämnda år. Av denna undersökning syntes framgå, att fastighetstaxeringen år 1911 lämnat ett för staten förmånligare resultat, än om taxeringen skett enligt de gamla beskattningsreglerna. Någon sådan undersökning för innevarande år har det icke varit tillfälle att nu utföra, men det är, som taxeringsnämndsordförandena å länets landsbygd framhållit, anledning antaga, att

resultatet av 1912 års fastighetstaxering inom länet i det stora hela överensstämmer med nämnda taxeringsresultat under år 1911, och detta, ehuru skörden inom länet år 1911 varit något sämre än 1910 års skörd.

Att taxeringsresultatet för år 1912 dock blivit så pass gott, hava taxeringsnämndsordförandena ansett bero på, dels att jordbrukarna numera synas hava förvärvat något bättre kännedom om den nya beskattningslagstiftningen samt alltmer börjat inse nödvändigheten av att föra anteckniugar om sina inkomster och utgifter, och dels att taxeringsnämndsordförandena uppgjort och samtidigt med deklara-tionsblanketterna till jordbrukarna utsänt en särskild blankett till ledning vid beräkning av inkomsten av jordbruksrörelse, av vilken blankett de skattskyldige i stor utsträckning och med påtaglig beredvillighet använt sig. Ehuru således resultatet av fastighetstaxeringen inom länet även i år ansetts hava blivit i det stora hela tillfredsställande, har dock framhållits, att detta dock icke kan anses vara fullgott, särskilt därför, att man icke syntts kunna ernå en i tillbörlig grad jämlik taxering. Fortfarande har det nämligen befunnits möta svårigheter att få de skattskyldige att uppgiva och till skäligen belopp värdera sina naturaförmåner av skilda slag. Rätten till avdrag för reparationer och värdeminskning å byggnader förorsakar taxeringsmyndigheterna svårigheter och medför ojämnhet i taxeringen; och man synes därför allmänt vara av den uppfattningen, att särskilt rätten till avdrag för dylik värdeminskning bör avskaffas eller väsentligt kringskäras.

Söderman-
lands län.

Av vad sålunda förekommit har Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande trott sig finna stöd för riktigheten av sitt uttalande föregående år, särskilt därutinnan, att ett stort antal små jordbrukare icke fått upp sin inkomst till skattskyldigt belopp, samt att större gods icke lämna en avkastning motsvarande så hög ränta som efter sex procent å taxeringsvärdet.

Det lär icke kunna nekas, att detta för statsverket ogynnsamma resultat delvis beror på en allmän obenägenhet att till deras fulla värde uppgiva bostads- och andra naturaförmåner av olika slag, som ägarna åtnjuta av sina fastigheter. Ofta nog föras ej heller några anteckningar över inkomster och utgifter eller över de produkter, som användas i eget hushåll, vilket allt verkar till lägre uppgifter, än vad antagligen eljest skulle bliva fallet.

Den taxeringsbara inkomsten av fast egendom minskas också genom avdrag för värdeminskning å byggnader. Visserligen är som förutsättning för sådant avdrag stadgat, att byggnaden i fråga skall kunna anses även med noggrant underhåll och aktsam vård vara underkastad värdeminskning genom slitning, och avdrag med-gives »för den värdeminskning, som av dylik anledning ägt rum under nästföregående år». Det skulle sålunda för varje sådant avdrag erfordras utredning, att och till vilket belopp värdeminskning verkligen ägt rum. Så sker dock ej i allmänhet. Möj-ligen därför, att avdraget skall motsvara viss andel av byggnadens värde, har det blivit vanligt, att avdrag för värdeminskning medgives alla fastighetsägare med viss procent, olika för olika slag av byggnader och även olika inom skilda taxeringsdi-strikt. Då dessa avdrag i allmänhet beräknas efter brandförsäkringsvärdena och dessa icke sällan föga skilja sig från hela taxeringsvärdet å fastigheten, minskas på detta sätt den taxeringsbara inkomsten ganska avsevärt. Med hänsyn till svårig-heten att erhålla full tillförlitlighet och rättvisa i dessa avdrag och då fastighetsvär-

det påverkas av så många andra omständigheter än byggnadernas beskaffenhet, anser Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande, att detta avdrag icke borde i skattelagstiftningen bibehållas, eller, om det bibehålles, att föreskrifterna därom givas sådan formulering, att dess medgivande tydligen framstår som undantag och icke som regel.

Om detta avdrag sålunda borttages, och sedan, som man väl får hoppas, det allmänna rättsmedvetandet allt mera utvecklas, så att litet var får klart för sig det föga aktningvärda uti att söka genom tillämpning av lägsta möjliga beräkningsgrunder i största möjliga grad reducera värdet av de åtnjutna naturaförmånerna, skulle helt säkert fastigheterna lämna ett mera tillfredsställande taxeringsresultat än nu. Härtill kan också antagas medverka en allmännare kunskap om och tillämpning av ett ordnat räkenskapsväsen för enskilda fastighetsägare.

Östergöt-
lands län.

Med stöd av sin egen kännedom om taxeringen har Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande, som icke är i tillfälle att lämna några jämförelsesiffror, kommit till den uppfattningen, att ägare av jordbruksfastighet i fråga om skattskyldighet kommit i en långt gynnsammare ställning efter införandet av de nya skattelagarna, vilket, om än måhända förutsett och avsett, dock ibland medför egendomliga verkningar.

Så finner en taxeringsnämndsordförande det vara underligt, att en godsägare, som äger och brukar en fastighet av 97,000 kronors taxeringsvärde, taxerats så lågt, att han betalar 1 krona 60 öre i inkomst- och förmögenhetsskatt.

En annan ordförande anför följande: »20 ägare, som själva brukat sina jordbruksfastigheter, taxerade sammanlagt till kronor 753,400, hava trots inkomst av skogsbruk och dessutom deklarerat förmögenhet kronor 353,800, uppgivit så ringa avkastning, att sammanlagda uträknade inkomst- och förmögenhetsskatten för dessa 20 ägare av så ansevärd fastigheter och förmögenhetsbelopp endast skulle uppgå till 127: 60 eller vad *en* löntagare med 5,800 kronors inkomst får erlægga.

16 personer, som äga, men ej själva bruka jordbruksfastigheter, till taxeringsbelopp 522,800 kronor, hava deklarerat förmögenhet 306,800 kronor, men så obetydlig inkomst, att sammanlagda uträknade inkomst- och förmögenhetsskatten för dessa 16 endast blivit 83: 60, eller ungefär det skattebelopp, *en* löntagare med 4,200 kronors inkomst påföres.

4 arrendatorer, som brukat jordbruksfastigheter, taxerade till 230,600 kronor och uppgivit sin förmögenhet till 47,000 kronor, skulle alla 4 enligt deras deklARATIONER tillsammans endast fått en inkomst- och förmögenhetsskatt av kronor 44: —, eller vad *en* löntagare med 2,800 kronors inkomst påföres.»

En tredje ordförande yttrar: »Med nu gällande bestämmelser i ämnet är sålunda exempelvis en arbetare med 900 kronors arbetsinkomst underkastad inkomstskatt, under det att ägaren av en fastighet med taxeringsvärde upp till 10,000 å 15,000 kronor i regel undgår skattskyldighet.

Var den större skatteförmågan i det anförda fallet är till förmån för, därom torde icke kunna råda tvekan, även om egendomen skulle vara mer eller mindre gäldbunden.»

Bland orsakerna till den understundom ringa inkomsten av jordbruksfastig-
Bihang till Riksdagens protokoll 1913. 7 saml. 51 häft. (Nr 60). 8

het torde böra framhållas det medgivna slitningsavdraget å byggnadernas värde. Detta avdrag beräknas vanligen till 1 å 2 % av byggnadernas brandförsäkringsvärde, och då detta allt emellanåt uppgår till eller till och med överstiger taxeringsvärdet, inses lätt, huru stor minskning i jordbrukets avkastning som uppstår genom denna avdragsrätt.

Förutom den långt utsträckt avdragsrätten finnas andra förhållanden, som verka i samma riktning med avseende å inkomsten av jordbruket.

Bland dessa vill Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande framhålla, att värdet av de förmåner av bostad och naturaprodukter, som jordbrukaren åtnjuter från fastigheten, mången gång, ja kanske i regel sättes allt för lågt, sannolikt beroende på, att jordbrukaren icke haft för vana att upptaga dem såsom inkomst.

För de jordbrukare, som av en eller annan anledning icke föra räkenskaper, och de utgöra för närvarande det stora flertalet, torde det knappast vara möjligt att avgiva författningsenligt beräknad uppgift rörande inkomsten av jordbruksrörelsen.

Såsom ledning för taxeringen kunna på så sätt tillkomna deklARATIONER icke skattas synnerligen högt, och man måste räkna med, att förhållandet i stort sett kommer att bliva enahanda åtskilliga år framåt. På grund härav beror mycket på taxeringsnämndernas och särskilt på ordförandenas arbete för åstadkommande av ett rättvist taxeringsresultat, därvid taxeringsnämnderna helt naturligt ofta måste begagna sig av den utvägen att efter anställda beräkningar och jämförelser upptaga inkomsten högre, än den skattepliktige uppgivit.

Att redan nu företaga någon förändring i avseende å skattskyldigheten för fastighetsinkomst torde vara väl tidigt, utan lära de nuvarande bestämmelserna ännu några år framåt böra prövas. I varje fall synes en ändring böra föregås av en statistisk utredning rörande verkningarna i förevarande avseende av nu gällande förordning angående inkomst- och förmögenhetsskatt.

Uti Eders Kungl. Maj:ts nådiga proposition till 1910 års Riksdag rörande förordning om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering föreslogs, att skyldigheten att utan anmaning bifoga räkenskapsutdrag skulle utsträckas till samtliga uppgiftsskyldige, som näst föregående år enligt lag varit pliktige att föra handelsböcker, ävensom att den som vore delägare i vanligt handelsbolag, jämväl skulle vid sin deklARATION foga enahanda utdrag av bolagets räkenskaper. Detta förslag blev ej av Riksdagen godkänt, men då nämnda åliggande skulle utan något synnerligt betungande för de skattskyldiga medföra stor lättnad i taxeringsarbetet, hemställer Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande i underdå-nighet om införandet i taxeringsförfattningarna av omförmälda bestämmelser.

Jönköpings
län.

Det möter uppenbarligen stora svårigheter att med varandra jämföra de tre senaste årens taxeringsresultat, vad angår inkomsten av fast egendom, ty en dylik jämförelse kan ej ske efter taxeringslängderna utan endast med ledning av deklARATIONERNA, och den bliver därför synnerligen tidsödande och besvärlig. Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande har fördenskull måst inskränka jämförelsen till några socknar. Av undersökningen har icke framgått, att den innevarande år taxerade inkomsten av fastighet mera allmänt över- eller understigit den år 1911 taxerade inkomsten. Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande har därför ock, med hänsyn

till vad taxeringsnämndernas ordförande i saken anført, fått den uppfattningen, att den år 1912 taxerade inkomsten av fastighet i det stora hela icke väsentligen skiljer sig från den under nästlidet år taxerade, men att den snarare ökats än minskats. Jämför man taxeringsresultatet beträffande inkomst av fast egendom för nysnämnda båda år med motsvarande taxeringsresultat år 1910, torde det senare helt säkert vara för statsverket det fördelaktigaste. Ty den minskning i statsverkets skatteinkomster, som härovan påvisats för landsbygden efter år 1910, beror ganska sannolikt på, att särskilt för de mindre och allra största jordbrukslotterna taxerade inkomsten till inkomst- och förmögenhetsskatt icke motsvarar sex procent av vederbörande fastighets taxeringsvärde jämte ägarens till inkomstskatt taxerade inkomst samt att skatteprocenten just för de mindre jordbrukarna i allmänhet varit lägre efter 1910 än under nämnda år. Att skatteinkomsten icke nedgått mera än som skett, torde sammanhånga därmed, att efter år 1910 jordbrukarnas inkomst av skogsbruk och en del andra intäkter av deras fastighet kunnat bliva föremål för beskattning på helt annat sätt än förut.

I fråga om det sätt, varpå ägare och brukare av fast egendom fullgjort sin skyldighet att lämna för deras egen inkomsttaxering vägledande uppgifter och över huvud taget dessa uppgifters användbarhet för sitt änadsmål, hava erfarenheterna från årets taxeringar varit ungefär desamma som från fjolårets taxeringar. Taxeringsnämndernas ordförande hava sålunda nästan enhälligt uttalat, att en mycket stor procent av de mindre jordbrukarnas deklARATIONER icke kunnat godtagas av taxeringsnämnderna. De deklarerande hava nämligen, utan att hava fört noggranna anteckningar om alla olika slag av inkomster och utgifter för fastigheten, använt sig av deklARATIONSFORMULÄRET I A. och där mer eller mindre på måfå angivit viss beskattningsbar inkomst. Det har visat sig ej så ovanligt, att den uppgivna inkomsten framgått efter avdrag för skatter, räntor och undantag, men att det oaktat särskilt yrkats avdrag för samma utgifter. Det allmännast förekommande felet i deklARATIONERNA har dock varit en mångenstädes alldeles orimlig undervärdering av de förmåner från fastigheten, vilka den deklarerande tillgodogjort sig för sitt och sin familjs uppehälle. Svårigheterna för taxeringsmyndigheterna att komma till ett något så när rätt taxeringsresultat hava därför även i år varit stora, och i vissa distrikt hava de till och med visat sig större än förlidet år, detta enär de deklarerande i år mera allmänt använt formulär I A. än formulär 2, vilket om och svårare att bearbeta lämnar ett säkrare resultat. Några ordförande hava visserligen uttalat såsom sin erfarenhet, att jordbrukarna i år riktigare än förut uppgivit sin inkomst av fastighet, men allmännast är dock det omdömet, att i synnerhet ägare och brukare av mindre jordbruksfastighet icke ännu hava vare sig så ordnad bokföring eller sådan kännedom om taxeringsförfattningarna, att de kunna deklarerera enligt det av dem allmännast använda formuläret nr I A. Detta innebär, vad ock från ett par håll direkt uttalats, att deklARATIONERNA angiva och taxeringen även avser endast beräknad inkomst av jordbruksfastighet men icke, såsom i de nya skattelagarna åsyftas, den verkliga. Misströstan om möjligheten att erhålla uppgifter, som angiva verkliga inkomsten, har i ett par fall till och med varit så stor, att man ifrågasatt en återgång till föregående beskattningssystem med taxeringsvärdet såsom normerande för fastighetsägares skattskyldighet eller ock överlåtande åt taxeringsmyndigheterna att utan uppgift om jordbrukares inkomst av jordbruket beräkna densamma. Den bristande tilltron till det nuvarande beskattningssystemet, i vad det avser inkomst av jordbruk, har även funnit uttryck i sådana uttalanden, som att den kom-

munala beskattningen i denna del omöjligen skulle kunna omläggas efter samma system.

Länsstyrelsen anser icke, att man av de hittills förefunna svårigheterna att erhålla uppgifter om verkliga inkomsten av det mindre jordbruket får sluta till omöjligheten att få fram sådana uppgifter. Förhållandena voro knappt mindre ogynnsamma beträffande inkomst av mindre affärsrörelse, då deklarationskyldigheten infördes. De i förstone mycket ofta återkommande klagomålen över alldeles otillfredsställande deklARATIONER för sådan rörelse hava så småningom, i den mån ordnad bokföring i rörelsen börjat användas, avtagit. En av ordförandena i årets taxeringsnämnder har gjort ett direkt uttalande i denna sak och sålunda för sitt, stad omfattande, distrikt konstaterat, »att rörelseidkare i samhället tyckas börja komma till insikt om nödvändigheten av att låta sin deklARATION framgå som resultat av en ordnad bokföring». Länsstyrelsen är därför övertygad, att efter någon tid även ägare och brukare av mindre jordbruksfastigheter skola övervinna sin obenägenhet för eller svårigheterna vid förandet av sådana böcker eller anteckningar, som erfordras för bedömande av den verkliga och beskattningsbara inkomsten av deras jordbruk. Till åstadkommande och påskyndande av en utveckling i dylik riktning torde vara lämpligt och nödvändigt, att vissa ändringar vidtagas i jordbrukarnas uppgiftsskyldighet och deklARATIONFORMULÄREN. Det är också i synnerhet härtill taxeringsnämndernas ordförande hänfört sina önskemål med avseende å ett tillfredsställande taxeringsresultats befrämjande och taxeringsarbetets underlättande.

Bland de uttalade önskemålen i nämnda hänseenden framtråda främst de, som gälla ändring i deklARATIONFORMULÄRET nr I A., så vitt det avser inkomst av jordbruk. Det har sålunda ansetts nödvändigt, att den deklarerande i formuläret eller en särskild bilaga till deklARATIONEN specificerar inkomster av och utgifter för jordbruket, så att taxeringsmyndigheterna utan infordrande av särskild uppgift, något som naturligen mycket ökar redan därförutan dryga arbete, kunna i möjligaste mån kontrollera, att den beskattningsbara inkomsten blir taxerad. En sådan ändring har synts betingad även därav, att formuläret i ett stort antal fall missförståtts på sådant sätt, att såsom beskattningsbar inkomst i deklARATIONEN upptagits endast värdet av de i hushållet förbrukade produkterna av gårdens avkastning jämte värdet av hyresfri bostad med tillhörande förmåner för den skattskyldige och hans familj.

Det måste naturligen vara av allra största vikt att få utrönt, huru stor den riktiga beskattningsbara inkomsten av det mindre jordbruket i allmänhet är, ty skulle det visa sig, att denna stannar vid så låg siffra, som deklARATIONERNA nu angiva, torde det bliva nödvändigt för åstadkommande av en jämlik beskattning att ändra gällande grunder för taxeringen. Givetvis måste det innebära en orättvisa och framkalla misstro till skattelagarna, om — såsom nu ofta är fallet — ägare av jordbruksfastighet till värde av 10,000—15,000 kronor med någon in-tecknad skuld för sig och hemmavarande arbetsföra familjemedlemmar blir skattefria eller taxeras för inkomst, icke överstigande den, för vilken en vanlig arbetare med normal arbetsförtjänst i regel beskattas. För att verkningarna av skattelagarna i detta hänseende må utrönas och de redan inrotade missbruken vid deklARATIONERNA av inkomst av jordbruk undanröjas, anser länsstyrelsen nödvändigt, att ägare och brukare av jordbruksfastighet, som för sin deklARATION använder formulär I A., förpliktas att specificera inkomster av och utgifter för jordbruket. Specifikationen synes dock ej böra införas i deklARATIONEN utan å en till densamma fogad bilaga, för vilken formulär med lämpliga anvisningar bör upprättas. För jordbrukare, som fört tillräckligt noggranna antecknin-

gar för att kunna deklarerera enligt formulär I A. — och andra jordbrukare borde ju ej få använda detta formulär — torde det bliva vida lättare att ifylla nämnda bilaga, än det för övriga jordbrukare är att meddela uppgifter å formulär 2.

Under åberopande av vad taxeringsnämndernas ordförande i övrigt uttalat rörande önskemålen med avseende på taxeringsarbetets underlättande och främjandet av ett nöjaktigt taxeringsresultat, får länsstyrelsen framhålla såsom önskvärt,

att deklarationsblanketten nr 2. måtte kompletteras så, att jordbrukare, som skall uppgiva inkomst av annan inkomstkälla än jordbruksfastighet eller ock förmögenhet, icke bliver nödsakad att jämte nämnda blankett använda formulär I A.;

att skattskyldig, som vid beräkning av beskattningsbar inkomst av rörelse gjort avdrag för avskrivning, bör specificera avdragen och ange de värden, varå avskrivning skett;

att skyldigheten att vid deklaration utan särskild anmaning foga styrkt avskrift av in- och utgående balansräkning samt vinst- och förlustkonto utsträcker att gälla alla näringsidkare, som äro skyldiga att föra handelsböcker.

*Kronobergs
län.*

Uti sitt underdåniga utlåtande den 12 juli 1911 angående samma års taxeringsresultat har Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande redan framhållit, hurusom länets jordbruksfastigheter i följd av de nya skattelagarnas bestämmelser och därmed förbundet taxeringsförfarande kommit att i mycket större utsträckning än förut undgå skattskyldighet till staten, och måste Eder Kungl. Maj:ts befallningshavande, vad beträffar 1912 års motsvarande taxeringar, icke blott fälla enahanda omdöme utan därtill även foga uttryck för en till visshet gränsande förmodan, att en ändring i berörda avseende icke är att utan vidare förvänta.

Såsom den förnämsta och viktigaste orsaken till detta resultat torde vara att anse en bland länets jordbruksidkande befolkning, ägare såväl som brukare, mycket gängse obenägenhet att för de jordbrukets produkter och förmåner, som för det egna hushållet förbrukas eller eljest från fastigheten åtnjutas, erlægga någon som helst direkt utskyld till staten. Denna obenägenhet skulle möjligen kunna förklaras av en hos jordbruksidkaren ännu förefintlig föreställning, att den av fastighet utgående bevillningen, av statens myndigheter efter föregången taxering fortfarande debiterad och uppuren, avser liksom förut beskattning för statens räkning av berörda produkter och förmåner. En given följd av antydda obenägenhet synes under alla omständigheter hava blivit, att jordbrukarna ofta och på i ögonen fallande sätt uti sina avgivna deklarationer underskattat värdet å de i deras hushåll förbrukade produkterna av gårdens avkastning, å deras hyresfria bostad samt å husbehovsbränslet och andra med jordbrukshandlingen förbundna förmåner, varemot värdet å driftkostnaderna beräknats oskäligt högt. Så länge antydda obenägenhet icke kan mera kraftigt än hittills vid taxeringen motarbetas, skall det svårligen kunna undgås, att de nya skattelagarna komma att i strid med deras syfte i stor omfattning för de olika kategorierna av skattskyldiga medföra en i hög grad ojämn beskattning, så att jordbruksrörelsens utövare i många fall obehörigen undgå taxering eller för lågt taxeras till statskatt.

Svårigheterna att kunna åstadkomma ett bättre sakernas tillstånd härutinnan äro självfallet synnerligen stora, särskilt i betraktande av den inom den jordbrukande befolkningens bredare lager förefintliga bristen på förståelse för de principer,

varpå den nya lagstiftningen är byggd, ävensom på grund av den omständigheten, att ordnad bokföring eller ens en enkel uppteckning av utsäde och skörd med mera ännu icke kommit till avsevärd användning bland länets allmoge. Uppslag och önskemål till undanrödjande av förefintliga olägenheter på ifrågavarande område finnas med omväxlande innehåll framförda uti de inkomna vidfogade yttrandena, och anser sig Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande böra i det följande något närmare redogöra för vad som i detta avseende syntts förtjäna att företrädesvis uppmärksammas.

I främsta rummet har man funnit, att de gällande deklarationsformulären nr 1 A. och nr 2 icke i tillbörlig grad tillgodose kraven på klarhet och utförlighet och att för den skull hos allmänheten och i all synnerhet hos småbrukarna alstras en viss likgiltighet för deras användning, i följd varav dessa formulär även i sin mån bidra till den ovan åberopade obenägenheten. Särskilt rikta sig de framställda anmärkningarna mot formuläret nr 2, om vilket med stor enstämmighet framhållits, att detsamma vore för sitt ändamål mycket litet användbart och därför borde antingen grundligen omarbetas eller ock ersättas med ett alldeles nytt. Men även beträffande formulär nr 1 A. ha gjorts ganska sammanställande erinringar, vad angår vissa viktigare delar därav, och förty ifrågasatts en omarbetning. Sålunda har uttalats önskvärdheten av, att punkten 1. a.) under rubriken »A. Inkomst av fast egendom», finge, i stället för dess nuvarande, för den stora allmänheten mycket invecklade och svärfattliga innehåll, viss annan lydelse, i ungefärlig överensstämmelse med den uppställning och avfattning, som innefattas i vidlagt yttrande från ordföranden i Vederslövs och Dänningelanda socknars taxeringsdistrikt riksdagsmannen J. Engqvist.

Åberopande detta yttrande, får Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande för sin del uttala den uppfattningen, att en formulärändring i sålunda antydd riktning och med specialisering därvid även av havda driftkostnader säkerligen skulle verka till betydligt klarare insikt hos den jordbrukande allmänheten om skattskyldigheten för de uti ifrågavarande punkt omförmälda produkter och förmåner, på samma gång kontrollerbara sifferuppgifter såmedelst bleve ställda till taxeringsmyndigheternas förfogande. Att även såsom följd härav skatteresultatet komme att för staten ställa sig avsevärt fördelaktigare, därom hyser Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande ej ringaste tvivel.

Vad därefter angår formuläret nr 2, som inom länets olika kommuner användes mer eller mindre allmänt, synes motviljan för detsamma hos taxeringsnämndernas ordförande numera blivit så enig och stark, att Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande på grund därav och med stöd av egen erfarenhet om detsammans mindre tjänlighet för sitt ändamål, finner sig äga befogad anledning att i underdånighet hemställa om detta formulärs ersättande med ett annat, för ändamålet mera lämpligt. I sådant syfte har framhållits av ett flertal taxeringsnämndsordförande, att åt det nya formuläret borde givas en uppställning och avfattning, som i möjligaste mån anslöte sig till ett redan under innevarande år inom flera taxeringsdistrikt vid taxeringsarbetet med fördel använt formulär, som upprättats av häradskrivaren A. Rooth.

Kalmar län.

Med avseende å sättet, varpå de skattskyldiga fastighetsägarna år 1912 fullgjort sin deklarationsplikt har visserligen en och annan ordförande trott sig

kunna iakttaga någon förbättring mot år 1911, men i stort sett torde nog vad detta län vidkommer 1912 års deklARATIONER från nämnda grupp av skattskyldiga hava varit likasom år 1911 mindre tillfredsställande så väl till form som innehåll, och gäller detta omdöme i synnerhet i fråga om de mindre jordbrukarnas deklARATIONER. Vare sig deklARATIONSBANKETTEN nr 1 A eller nr 2 använts hava uppgifterna i många fall befunnits icke kunna läggas till grund för taxeringen, emedan den deklarerade nettosumman varit uppenbart för låg eller de lämnade uppgifterna varit ofullständiga. Kompletterande uppgifter hava därför måst infordras eller ock taxeringen verkställas på grund av inom nämnden förefintlig kännedom om förhållandena eller efter jämförelse med annat jordbruk, varom förelegat mera tillförlitliga upplysningar. Att till följd härav taxeringsarbetet blivit besvärligt och taxeringsresultatet mindre tillfredsställande är uppenbart; och med största sannolikhet torde kunna antagas, att jordbrukarna i allmänhet blivit lägre beskattade än de grupper av skattskyldiga, vilkas deklARATIONSUPPGIFTER kunnat kontrolleras med arbetsgivares löneuppgifter. Likasom år 1911 har blanketten nr 2 mera sällan använts av de skattskyldiga.

Anledningen till de anmärkta bristerna i deklARATIONSUPPGIFTERNA synes enligt ordförandenas samstämmiga åsikt i allmänhet vara att söka i det förhållandet, att de flesta mindre jordbrukare icke föra någon räkenskap. I bästa fall verkställa de några anteckningar om sina inkomster och utgifter, men till att göra dessa anteckningar fullständiga och sammanställa dem, så att därav erhålles ett tillförlitligt och för en riktig deklARATION erforderligt material, sakna de ofta förmåga och intresse. De finna det bekvämare att i stället härför anlita hjälp, och av den större eller mindre sakkunskap, hjälparen besitter, beror den författade deklARATIONENS större eller mindre tillförlitlighet. Göres sedermera anmärkning mot deklARATIONEN, kan i de flesta fall ingen saklig förklaring avgivas, utan den skattskyldige inskränker sig till att mer eller mindre indignerat framhålla, att han deklarerat på heder och samvete och att det därför är taxeringsnämndens skyldighet att tro på sanningsenligheten av hans uppgifter. Då det icke torde låta sig göra att såsom några ordförande antytt ålägga alla, som idka jordbruksrörelse, att föra handelsböcker, måste ett annat medel utfinnas, som kan vara ägnat att underlätta deklARATIONSPLIKTEN. I sådant avseende tillåter sig Kungl. Maj:ts befallningshavande ifrågasätta, huruvida icke nu gällande stadgande, att skattskyldig, som näst föregående år brukat jordbruksfastighet med ett sammanlagt taxeringsvärde ej överstigande 25,000 kronor, äger använda deklARATIONSFÖRMULÄRET nr 2 i stället för nr 1 A, skulle kunna ändras så, att en jordbrukare av nämnda kategori får *skyldighet* att deklarerera å blanketten nr 2, vilken därjämte borde omarbetas, så att å blanketten skulle lämnas upplysning icke blott om egendomens areal och kreatursbesättning utan även om den skattskyldiges inkomster och utgifter, för vilket ändamål blanketten borde upptaga specifikation å de huvudsakliga grupper av inkomster och utgifter, som förekomma vid ett mindre jordbruk. En i enlighet härmed avgiven deklARATION skulle enligt Kungl. Maj:ts befallningshavandes uppfattning kunna av taxeringsnämnden lättare kontrolleras än de enligt nu gällande formulär avgivna deklARATIONERNA; och det torde kunna antagas, att taxeringsarbetet härigenom skulle underlättas, på samma gång ett mera tillfredsställande taxeringsresultat skulle vinnas. Utan tveivel skulle därjämte de mindre jordbrukarna, om ett så beskaffat deklARATIONSTVÅNG ålades dem,

finna sig manade att föra noggranna anteckningar om sina inkomster och utgifter, vilket ock skulle vara till gagn för deras egen ekonomi.

Vid den å landskontoret verkställda granskningen av taxeringshandlingarna har iakttagits, att de skattskyldiga fastighetsägarna med få undantag gjort avdrag för genom slitning uppkommen värdeminskning å deras fastigheter. Den tillämpade avskrivningsprocenten har vad beträffar jordbruksfastighet växlat likasom förra året mellan 1 och 2 % av byggnadernas brandförsäkringsvärde och i allmänhet hava de skattskyldigas ifrågasvarande avdrag godkänts. Flera taxeringsnämndsordförande hava emellertid framhållit svårigheten för taxeringsmyndigheterna att bedöma, om och i vad mån avskrivning för dylik värdeminskning vore berättigad, och därjämte har ifrågasatts, huruvida avdraget vore av verkligt behov påkallat vid inkomst av jordbruksfastighet. Att avdrag för värdeminskning genom slitning är berättigat, då det gäller inkomst av annat slag än jordbruksrörelse ävensom inkomst av annan än jordbruksfastighet torde icke kunna bestridas, men även om frågan ter sig något annorlunda med avseende å inkomst av jordbruk, torde likväl tillräckliga skäl att i detta fall frångå denna grundsats icke föreligga. Emellertid synes det som om avdrag icke borde få ifrågakomma, om under året verkställts underhållsarbeten å fastigheten för mera avsevärda belopp eller i den omfattning, att fastighetens värde snarare ökats än minskats, och på det att taxeringsmyndigheterna må bliva i tillfälle bedöma, huruvida dylika förhållanden föreligga, torde det få anses lämpligt, att deklaranterna åläggas att i det fall, att han verkställt avdrag för värdeminskning från inkomst av fast egendom upplysa om storleken av det avdrag för underhåll av fastighetens byggnader, som gjorts från bruttoinkomsten.

Gottlands
län.

Såsom flertalet av taxeringsnämndernas ordförande uppgivit, hava ägare och brukare av fast egendom i allmänhet fullgjort sin skyldighet att lämna uppgifter för deras beskattning. Två av ordförandena hava emellertid påvisat det förhållande, att deras biträde för deklARATIONERNAS avfattande under år 1912 i avsevärd mindre grad än föregående år anlåtats. Förklaringen härtill har en av dessa ordförande velat finna däri att han ordföranden vid deklARATIONERNAS avfattande genom ingående frågor sökt komma sanningen närmare, varigenom behållningen blivit större, än om andra personer, vilka utan vidare följt den skattskyldiges uppgifter, biträtt denne med deklARATIONERNAS uppsättande. Om än detta antagande icke skulle vara riktigt, så är det likväl tydligt att möjligheten för en ordförande till kontrollerande av den skattskyldiges deklARATION på sådant sätt blivit avsevärt mindre.

Att jordbrukarnas inkomst är för lågt beskattad i förhållande till andra skattskyldigas, är en allmän åsikt. Det är icke så sällan man finner, att skatterna för en jordbrukare i god ekonomisk ställning äro mindre, än för en arbetare eller mindre löntagare, som ingenting äger utan lever för dagen. Under sådana förhållanden synes i möjligaste måtto böra tillses, att den beskattningsbara inkomsten för idkarna av jordbruk icke blir taxerad till lägre belopp, än den verkliga. Den under det föregående året vunna erfarenheten, att uppgifterna enligt formuläret nr 2 i taxeringsförordningen äro vid taxering av inkomsten av jordbruksrörelse till ringa eller ingen nytta, har under det nu gångna året än ytterligare bekräftats. Om alla jordbrukare förde ordentliga räkenskaper över sina inkomster och utgifter, så skulle detta

naturligtvis vara det bästa, men ett åläggande i sådan syftning lär icke kunna ifrågasättas. Möjligen skulle det kunna tänkas, att på samma sätt som det sker med deklarationerna, staten tillhandahölle de skattskyldiga jordbrukarna enkelt och praktiskt uppställda blanketter, inrättade så att de vecka efter vecka under året utvisade inkomsterna och utgifterna. Dessa blanketter borde dock tillställas eller tillhandahållas de skattskyldige så tidigt, att desamma kunde av dem begagnas under det påföljande året. Skulle likväl att sådant förfarande anses bliva för omständigt eller ur andra synpunkter mindre lämpligt, så borde det bliva till avsevärt gagn, om en uppgift ungefärligen liknande den här bilagda blanketten, vilken av åtskilliga bland här varande taxeringsnämndsordförande tillhandahållits de skattskyldiga jordbrukarna, bleve genom statens försorg tryckt, tillhandahållen och till avlämnande föreskriven. Såsom av blanketten framgår äro utgifts- och inkomstposterna i densamma så pass specificerade, att en mera effektiv kontroll än hittills av uppgifterna möjliggöres, vilket även skulle bliva förhållandet med uppgiften å förmögenheten, som likaledes finnes å blanketten specificerad.

En noggrann specifikation av de avdrag, som yrkas, är av behovet påkallad. Särskilt är det vid beskattningen av inkomst av jordbruk, av vikt att veta i vad mån utgifterna för arbetskostnader äro att hänföra till jordbrukets drift eller till sådana förbättringar å egendomen, vilka höja densammas värde. Ett särskiljande av dessa och andra utgifter, även av icke-jordbrukare, bör genom uppställningen av deklarationsblanketterna tydligare än som hittills varit fallet angives, i vilket hänseende Konungens befallningshavande ansluter sig till det yttrande, som av ordföranden i Visby stads taxeringsnämnd avgivits.

Det är en nästan allmänt bland taxeringsmyndigheterna vunnen erfarenhet, att inkomsten av jordbruksfastighet ur taxeringssynpunkt är i nedgående. Att detta måste bero på ofullständighet eller mindre noggrannhet uti de avlämnade uppgifterna torde vara satt utom allt tvivel. Jordbrukarne, särskilt ägarne av mindre hemmansdelar, hava ännu icke i allmänhet infört ordnad bokföring, och att sådan förutan med allenast minnet till hjälp åstadkomma en riktig deklaration torde vara nästan omöjligt. Resultaten äro också ofta förvånansvärda, exempelvis när egendomar belägna inom de mera bördiga trakterna av länet och med taxeringsvärden till flera tiotal tusen kronor uppgivas lämna obetydlig och till och med ingen beskattningsbar inkomst. Att närmare kontrollera dessa uppgifter är för taxeringsmyndigheterna icke möjligt med den uppställning, deklarationsblanketten för närvarande har. Helt visst skulle andra resultat uppnås, om jordägaren bleve skyldig att lämna en mera specificerad uppgift å inkomster och utgifter. Något som i sin mån inverkar på det mindre goda resultatet av jordbruksskötseln, sådant det framträder i deklarationerna, är att värdet å i hushållet förbrukade produkter av gårdens avkastning och värdet av hyresfri bostad i regel upptages märkbart för lågt. Det har ifrågasatts och måhända icke utan berättigande att en återgång borde göras till tidigare beräkningsgrund av inkomst av jordbruksfastighet till viss procent av fastighetens taxeringsvärde. Anmärkningsvärt är, att, där detta tillvägagångssätt av taxeringsnämnd använts i brist på tillgång till deklaration eller uppgift, vederbörande fastighetsägare i allmänhet därmed låtit sig nöja.

Blekinge
län.

Något annorlunda ställer sig taxeringen av inkomst av annan fastighet. Denna är i regel mera lätt att kontrollera. Dock synes det fördelaktigt, om jämväl härutinnan mera detaljerade uppgifter lämnades, exempelvis såsom en taxeringsnämndsordförande föreslagit:

hyra för lägenheter	kr.	
hyresvärdet av egen kostnad om ... rum och kök	»	
andra inkomster	»	kr.
varifrån afgå:		
förvaltningskostnad	kr.	
brandstods-, renhållningsavgift och sotning	»	
reparationskostnad	»	kr. kr.

Då fastighetsägare hava rätt till avdrag för underhållskostnader av fastighetens byggnader torde avdraget för värdeminskning å desamma kunna borttagas, synnerligast som detsammans berättigande endast med svårighet kan utrönas av taxeringsmyndigheterna. Mången har också den uppfattningen, att värdeminskningens avdraget är en obligatorisk rättighet, och det har hänt, att ägare av nyuppförda byggnader beräknat dylikt avdrag.

Kristianstad län.

I fråga om det sätt, varpå ägare och brukare av fast egendom fullgjort sin skyldighet att lämna för deras egen inkomsttaxering vägledande uppgifter, har Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande funnit, att dylika skattskyldige, vilka ägt ordnad bokföring över sitt jordbruk, hava i stort sett nog också afgivit deklARATIONER av lika så tillförlitlig beskaffenhet som andra inkomsttagares. Men det stora flertalet jordbruksdeklaranter har dock mera sällan någon bokföring. Dessas uppgifter hava därför lämnat mycket övrigt att önska. I allmänhet har, när deklARATIONSFÖRMULÄRET nr 1 A. anlåtats, inkomstbeloppet under A. I. a) uppenbarligen varit för lågt angivet, beroende på för låg värdesättning av från jordbruk och bostad åtnjutna förmåner.

I detta sammanhang torde böra påvisas, hurusom själva deklARATIONSFÖRMULÄRET i nu berörda del trots dess ganska tydligt avfattade lydelse kan missleda till uppgift om lägre inkomst av fastighet, än den i verkligheten lämnat.

Rätt ofta påträffas nämligen deklARATIONER vari deklARANTERNA visserligen angivit beloppen för värdena »av de i hushållet förbrukade produkterna av gårdens avkastning» och »av hyresfri bostad jämte tillhörande förmåner», men uraktlåtitt att med övrig behållen inkomst av jordbruk och dess binärningar sammanslå dessa värdebelopp och i sifferkolumnen utföra den sålunda erhållna summan.

I stället har allenast nyssberörda behållna inkomst utförts, vilken ofta varit avsevärt lägre än nämnda värden tillhopa. Med en förändrad uppställning av denna del av formuläret på sådant sätt, att därmed gäves en tydlig anvisning om berörda värdenas hopsummering med inkomstbehållningen i övrigt, skulle helt visst taxeringsarbetet i någon mån underlättas.

Vad de särskilda formulärens användning angår hava jordbruksdeklaranterna i år begagnat sig av formuläret nr 2 i mindre utsträckning än under fjolåret.

Detta förhållande är icke att beklaga.

Formuläret lämnar nämligen deklaranten föga trygghet mot en godtycklig taxering och förorsakar taxeringsordförande och nämnd betydligt ökat arbete med ytterst ringa resultat. Härom äro taxeringsnämndernas ordförande ganska eniga.

Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande förmenar också, att taxeringsarbetet skulle i icke obetydlig mån vinna i lättnad, om formuläret upphörde att gälla.

I stort sett torde emellertid uppgifterna om fastighetsinkomsterna vara något bättre och tillförlitligare än under förra året, vadan med det nya beskattningssystemets fortsatta tillämpning man torde kunna förvänta ett desto bättre taxeringsresultat, ju mera å ena sidan den jordbrukande allmänheten blir förtrogen med beskattningsslagarna och deklarationsformulären samt inser nödvändigheten av bokföring såsom underlag vid uppgifternas avfattande, och å andra sidan taxeringsnämnderna vinna ökad erfarenhet i taxeringsförfarandet och beskattningsslagarnas riktiga tillämpning.

Till kompletterande av sina i underdånigt yttrande över taxeringsresultatet förledet är framställda önskemål med avseende å taxeringsarbetets underlättande och ett tillfredsställande taxeringsresultats befrämjande får slutligen Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande, förutom vad i sådant avseende här ovan ifrågakämlts, i underdånighet framhålla:

att till ledning för jordbruksdeklarant, som icke har ordnad bokföring, borde utarbetas och hållas tillgängligt särskilt formulär, avsett för specifikation av inkomster och utgifter m. m.;

att sådan deklarant skulle efter anmaning från taxeringsnämndsordförande vara skyldig avlämna dylik specifikation för att såsom bilaga vidfogas avgiven deklaration.

Såsom inledning till och grundval för vad Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande i det följande har att anföra uti här föreliggande ämne får Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande i underdånighet till alla delar åberopa sitt den 11 juli 1911 avgivna yttrande rörande taxeringsarbetet nästlidet år.

Av de från taxeringsnämndernas ordförande infordrade, här bifogade yttrandena finner man, att det sätt, varpå ägare och brukare av fast egendom fullgjort sin skyldighet att lämna för deras egen taxering vägledande uppgifter, på de flesta håll givit anledning till anmärkningar och bekymmer. Vid sidan av de skeptiska yttrandena, som under nästlidet år avgåvos av det stora flertalet taxeringsnämndsordförande i fråga om jordbrukarnas deklarationsuppgifter, uttalades dock av många den förhoppningen, att lantmännen åtminstone från och med början av år 1911 skulle skaffa sig ordnad bokföring eller åtminstone göra någorlunda ordentliga anteckningar om sina inkomster av och utgifter för jordbruket. Efter allt att döma hava dessa förhoppningar i endast ringa grad blivit infriade. Missnöjet med jordbrukarnas sätt att lämna uppgifter till ledning vid taxeringen är fortfarande stort och allmänt.

Sålunda skriver bland annat en taxeringsnämndsordförande, kronofogde inom länet: »Den förhoppning, man hade att även mindre jordbrukare, med vetskap om dem åliggande deklarationsskyldighet, skulle under år 1911 föra sådana räkenskaper eller anteckningar om inkomster och utgifter, att de kunde lämna något så när tillförlitliga uppgifter för deras inkomsttaxering, har icke förverkligats.»

Malmöhus
län.

En annan ordförande yttrar: »Bokföringen för jordbruket synes icke leda i taxeringshänseende till något praktiskt reelt resultat.»

De flesta av de från taxeringsnämndsordförandena på landet inkomna yttranden tala ett tydligt språk om den allmänna uppfattningen, att jordbrukarnas deklARATIONER oftast äro högst otillfredsställande.

Här kan i denna punkt citeras t. ex. följande, till Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande avgivna yttrande.

»Angående beskattningen av jordbruksnäringen anser jag fortfarande, att lagen lämnar allt för stort spelrum för undandragande från beskattning av såväl inkomster som värden. Så länge besuttna lantmän, som leva fullt ståndsmässigt, uppskatta sina av jordbruket till hushållet tagna produkter till belopp, som knappast motsvara underhållskostnaden av fattighjon, anser jag mig hava full rätt att fasthålla mitt i mitt förra utlåtande till Eder fällda yttrande: 'de äro icke mogna själva uppskatta sina inkomster och värden'. Jag tror, att ett fixerat minimumvärde för produkter, hämtade från jordbruket till hushållet borde angivas till ledning för deklaration, räknat efter markegången, och särskilt för man, kvinna och barn, skulle i betydlig grad kunna avhjälpa berörda missförhållande.

I ett industrisamhälle, där löntagarnas och arbetarnas huvudsakliga förtjänst åtgår till bestridande av levnadsomkostnader, måste den helt naturligt uppkalla en storm av ovilja, att den i allmänhet mera välsituerade jordbruksidkande befolkningens levnadsomkostnader värdesättas till belopp, som knappast kunna anses motsvara fjärdedelen av vad som åtgått och därigenom inverka på skattebördans orättvisa fördelning.»

Betecknande nog är även ett annat uttalande: »Många vilja helst vara i den tron, att levnadsomkostnaderna ej skola tagas i betraktande vid inkomstens beräkning.»

Även av flera andra ordförande har uttalats den uppfattningen, att det är synnerligen vanligt, att den skattskyldige allt för lågt upptager sin förmån av bostad och värdet av i eget hushåll förbrukade produkter av egendomens avkastning.

I denna punkt yttrar en ordförande ungefär följande: »Härvid kan man icke förbise den starka frestelse till en lågberäkning, som den enskilde skattskyldige inledes uti genom en så vidsträckt medgiven självbeskattning, som den, vilken i gällande skatteförordning tillerkännes den enskilde medborgaren, i synnerhet då denna självbeskattning så föga kan kontrolleras. Man måste ju inom en taxeringsnämnd hava ganska talande skäl och bevis för att våga sig på att ändra eller tillbakavisa en på heder och samvete lämnad uppgift. Det är så mycket svårare att härvid bedöma saken rätt, som inkomsterna av ett jordbruk ju alltid måste tänkas vara underkastade fluktuationer. Det är också sannolikt, att de flesta, som blivit ombetrodda med uppdraget att vara ordförande i taxeringsnämnd, hava en beklämande känsla av, huru litet de i själva verket förmå uträtta för att få fram, vad som är rätt och sant i denna sak.»

En ledamot av pröfningsnämnden skriver beträffande sina erfarenheter från det taxeringsdistrikt, däri han är ordförande: »I mitt taxeringsdistrikt har resultatet av taxeringen 1912, särskilt beträffande inkomsten av jordbruksfastighet, men även i någon mån beträffande 'annan fastighet' — i likhet med vad fallet var 1911 — blivit sämre, än då taxeringsvärdet lades till grund för taxeringen. Ännu sämre skulle resultatet hava blivit, om de uppgifter, som av jordbrukarna lämnats för deras inkomsttaxering, kunnat följas. Av samtliga sådana inom distriktet avlämnade uppgifter hava endast *några få* kunnat helt följas och ytterligare ett

litet fåtal kunna lämna *någon* ledning vid taxeringen, medan alla de övriga varit fullkomligt oanvändbara. Taxeringsnämnden har därför i de flesta fall fått verkställa taxeringen med ledning av egendomens taxeringsvärde, den skattskyldiges skuldsättning, (där tillförlitliga upplysningar i detta avseende kunnat vinnas), samt genom beräkning av den skattskyldiges och hans familjs oundgängliga levnadskostnader, och att det sålunda vunnit resultatet — fastän överstigande det deklarerade inkomstbeloppet — ej av vederbörande befunnits för högt, bevisas därav att endast i ett enda fall besvär anförts över sådan taxering.»

Ja, detta sistnämnda faktum att, såsom av jämväl ett stort antal andra taxeringsnämndsordförande blivit framhållet, besvär anföras hos prövningsnämnden allenast i ett fåtal fall i förhållande till de många avvikelser, som gjorts från deklARATIONERNA i varje lantkommun, torde väl bevisa, att vederbörande skattskyldige oftast anse taxeringsnämndens avvikelseåtgärder befogade och rättvisa.

Däremot vill Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande i underdånighet ifrågasätta, huruvida det icke skulle kunna bli till stort gagn, om ett stadgande infördes av innebörd, att en jordbrukare icke skulle hava rätt att överklaga taxeringsnämndens beslut angående hans beskattning för inkomst av egen fastighet eller arrende, därest han icke vid sin deklaration fogat specificerad utredning angående sina inkomster av och utgifter för det av honom bedrivna jordbruket.

Liksom under nästlidet är framhålla de flesta taxeringsnämndsordförande å landet, att deklara-tionsblanketten enligt formulär nr II varit synnerligen olämplig eller värdelös.

I fråga om deklara-tionsblanketterna yttrar en ordförande ungefär följande. Svårigheter vid taxeringsarbetet vållas av den anledning, att många använda felaktig deklara-tionsblankett, antagligen till följd därav, att icke någon rubrik förekommer å blanketten nr I A. till upplysning om, av vilka denna får användas, varmot å nr I B. finnes rubrik, angivande, för vilka densamma *icke* får användas.

I sitt gemensamma yttrande framhålla taxeringsnämndsordförandena i Malmö stad följande beträffande från kontrollsynpunkt önskvärda ändringar i deklara-tionsformuläret: »Med avseende därå, att det i många fall inträffat, att anteckning om avdrag för värdeminskning ej gjorts i deklara-tionerna, ehuru sådant avdrag i verkligheten ägt rum, torde formuläret vara lämpligare avfattat i händelse de skattskyldiga hade att lämna direkt förklaring *om*, och i sådant fall till vilket belopp, eller *om icke* avdrag för värdeminskning skett.

Det har jämväl ofta förekommit, att vid uppgivandet av inkomst av rörelse skatter ingått i de i omkostnads-kontot förda utgifter, varför avdrag gjorts, samt att denna felaktighet än ytterligare ökats genom att avdrag för skatter dessutom skett under de allmänna avdragen. För hindrandet av dylika oriktigheter synes det lämpligt, att formuläret ändrades därhän, att inkomst av rörelse först uppgäves med avdrag för skatter, varefter särskild uppgift lämnades för skatterna och dessa båda summor sammanlagt utfördes såsom inkomst.

Då enskilda affärsidkare ofta visat sig hysa den uppfattningen, att avdrag för ränta får ske jämväl för eget, i rörelsen nedlagt kapital borde under rubriken inkomst av rörelse inflyta en anmärkning rörande otillåtligheten av dylikt avdrag.»

För egen del får Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande i underdånighet instämma uti vad taxeringsnämndsordförandena i Malmö sålunda framhållit.

Hallands
län.

I sitt den 14 juli 1911 avgivna yttrande över resultatet av samma års taxeringar, uttalade Konungens befallningshavande såsom sin mening, att den avsevärda minskning i skatten, som vid jämförelse med år 1910 inträtt, uteslutande berott på minskad inkomst av fast egendom såväl av »annan fastighet» som i ännu högre grad av jordbruksfastighet samt att anledningen till denna minskning i väsentlig mån vore att söka i den omständighet att vederbörande ägare eller innehavare av fastigheter i sina deklarationer icke upptagit av fastigheten åtnjutna naturaförmåner till så högt belopp, som vederbort. Likaledes uttryckte Konungens befallningshavande i sitt berörda yttrande den förmodan att uppgifterna i deklarationerna beträffande inkomst av fast egendom skulle för år 1912, sedan deklaranterna förskaffat sig bättre kännedom om de nya skattelagarna, bliva mera tillförlitliga, men synes beklagligt nog, denna förmodan hava kommit på skam. Erfarenheterna under detta år hava nämligen givit vid handen, att de skattdragande ägarna och brukarna av fast egendom i allt större grad söka i sina deklarationer beräkna sig avdrag av olika slag, vilkas rättmätighet av taxeringsmyndigheterna icke kan kontrolleras med de oftast knapphändiga och ofullständigt formulerade uppgifter, som däri förekomma. Teoretiskt sett äro de nya skattelagarna ägnade att i möjligaste mån åstadkomma en jämlik och rättvis beskattning, som träffar den skattdragande efter graden av hans skatteförmåga, men deras tillämpning i praktiken beträffande inkomst av fast egendom har onekligen slagit mindre väl ut. Detta missförhållande framstår i bjärtaste dager om man jämför en mindre löntagares t. ex. en banvakts beskattning med en hemmansägares, då den förre i allmänhet får en skatt, som är flera gånger större än den sistnämndes, oaktat det står för en var tydligt och klart, att hemmansägarens skatteförmåga är betydligt större än banvaktens. Även vid tillämpningen av 1907 års skattelagar kunde man påvisa dylika oegentligheter, men dock ej i samma grad som nu. Inkomsten av fast egendom beräknades i nämnda lagar med viss procent av fastighetens taxeringsvärde och icke, såsom förhållandet nu i allmänhet är, till det belopp, vartill den deklarerande kommer, sedan han vid beräkning av inkomsten tillgodofört sig avdrag, som i beskattningsavseende äro antingen icke tillåtna eller alldeles för högt tilltagna, under det att han beräknat sin bruttoinkomst av fastigheten till alldeles för lågt belopp.

Älfsborgs
län.

Länsstyrelsens år 1911 uttalade åsikter om taxeringsresultatet och den nya skatteförordningen hava i allt väsentligt bekräftats av 1912 års erfarenhet, och får Kungl. Maj:ts befallningshavande fördenskull hänvisa till nämnda yttrande med särskilt framhållande av vissa däri gjorda anmärkningar.

Vad angår jordbruksfastigheternas taxering till inkomst och förmögenhets-skatt, har nämligen lantbrukarnas deklarationer alljämt visat sig i anmärkningsvärd grad otillförlitliga och osäkra, beroende dels därpå, att denna kategori av skattskyldiga i allmänhet ej hava ordnad bokföring, dels ock av brist på förmåga och vilja att rimligt värdesätta från fastigheterna härflytande naturaförmåner. Deklarationerna måste till följd därav frångås, och fastigheternas taxeringsvärden fortfarande ofta nog läggas till grund för taxeringsmyndigheternas beräkning av jordbrukarnas inkomster,

Likaledes kvarstår fortfarande missnöjet med deklara-tionsformuläret nr 2

för jordbruksrörelse, vadan om inkomst av jordbruk fortfarande skall deklarerar, härför bör uppgöras nytt formulär, som närmare specificerar de olika inkomstkällorna och avdragen, samt så uppställt, att jämväl uppgift om inkomst av kapital och om förmögenhet kan däri upptagas. Ej sällan har det nämligen visat sig, att skattskyldig, som deklarerat enligt formulär nr 2, därvid ansett sig hava uppfyllt all uppgiftsskyldighet.

Beträffande såväl jordbruks- som annan fastighet medföra de medgivna avdragen för både reparationskostnader och värdeminskning allt för stora avbrännningar i skatteintäkterna och vidhållas därför den föregående år uttalade åsikten om olämpligheten av avdrag för värdeminskning å fastighet. I deklarationsblanketten torde plats böra beredas för anteckning om beloppet av avdragna reparationskostnader.

Vidkommande sålunda först taxeringsresultatet å landsbygden torde orsaken till den påvisade minskningen i skatt vara att söka uti taxeringen av inkomst av jordbruksfastighet. Visserligen har den omständigheten, att övriga skattskyldiga huvudsakligen utgöras av mindre löntagare och näringsidkare, vilka icke träffas av inkomstskatteförordningens progressionsbestämmelser, utan tvärtom komma i åtnjutande av den utsträcktare skattelindring, som samma förordning medgiver, i någon mån bidragit till denna nedgång, men den kraftigast bidragande orsaken torde, såsom ovan sagts, ligga i inkomsttaxeringen av jordbruksfastighet.

Att med exakta siffror påvisa detta förhållande, låter av skäl, som redan i 1911 års redogörelse anförts icke göra sig, då så många olika faktorer inverka på det slutliga skattebeloppet. Men att så i allt fall är förhållandet, framgår enligt Konungens befallningshavandes mening, såväl av det så gott som enhälliga uttalandet därom av landsbygdens taxeringsnämndsordförande, som också av den undersökning, som i sådant avseende verkställdes å landskontoret. För fem olika huvudsakligen rena lantbrukssocknar, en inom varje fögderi hava genomgåts och jämförts deklARATIONER och taxeringslängder för ifrågavarande tre år. Av denna undersökning synes framgå, att, där ej inkomst av fastighet är förenad med annan inkomst, skatt endast i enstaka fall erlägges av fastighet med värde under en åtta å tiotusen kronor eller av ett mantalsbelopp av omkring $\frac{1}{4}$ mantal. Taxeringsresultatet är därför synnerligen olika uti olika socknar, beroende på den större eller mindre omfattning, vari jordstyckning inom en socken försiggått.

Strävandena till upprättande av egna hem och småbruk komma sålunda att minska statens skatteinkomst av fastighet.

Det kan visserligen invändas att författningens mening är, att även beträffande ägare eller brukare av jordbruksfastighet genom progression å ena sidan och skattelindring eller skattefrihet å den andra, så fördela skattebördan, att densamma skulle bliva rättvist fördelad efter skatteförmågan, men det lider intet tvivel därom, att resultatet av beskattningen bliver mindre rättvist vid jämförelse med andra grupper av skattskyldige, och att därvid jordbruksfastigheten, vars innehavare dock måste giva en i viss mån tryggare ekonomisk ställning och därmed större skattekraft, i beskattningsavseende kommer lättare ifrån än t. ex. arbetaren eller löntagaren. Orsaken till denna ojämnhet torde emellertid mindre ligga i författningens bestämmelser rörande beskattning av jordbruksfastighetsinkomst, än uti sättet för deklarations-

Göteborgs
och Bohus
län.

skyldighetens fullgörande och i taxeringsnämndernas sammansättning, där otvivelaktigt jordbruksintresset bliver det härskande.

I fråga om sättet för deklarationskyldighetens fullgörande äro flertalet taxeringsnämndsordförande överens därom, att de inkomna deklarationerna rörande inkomst av fastighet i allmänhet icke kunna läggas till grund för beskattningen.

I detta avseende framhålles av ett stort antal ordförande såsom en väsentligen bidragande orsak härtill, att bokföring bland den fastighet ägande eller brukande befolkningen antingen helt saknas eller att densamma är mycket bristfällig. En annan härpå inverkan omständighet, som allmänt påpekas, är det låga värdesättandet av förmånen av fri bostad och de i hushållet använda produkterna från eget jordbruk. Det är uppenbart, att det ännu icke ingått i den allmänna uppfattningen hos lantbefolkningen, att dessa förmåner, vilka ju icke utgöra en kontant inkomst, hava något större värde eller över huvud anses vara en skattepliktig intäkt. En granskning av ett större antal jordbruksdeklarationer lämnar en ganska tydlig inblick i detta förhållande, något som uppenbarligen verkar så mycket orättvisare, då man härmed jämför de direkta utgifter för bostadshyror och levnadskostnader en arbetare eller löntagare å landet får vidkännas av sina skattepliktiga inkomster.

Beträffande taxeringsnämndernas arbete och deras verksamhet skall Konungens befallningshavande här nedan närmare uttala sig, men kan dock icke underlåta att i detta sammanhang påpeka, huru jordbruksintressets övervikt i taxeringsnämnderna har till följd även en genomgående låg bevillningstaxering av jordbruksfastigheter. Med de låga taxeringsvärdena följa låga fyrktal och höga kommunalskylder, vilka fördenskull desto hårdare drabba på öret beskattade daglönare och inkomsttagare i allmänhet. Samhällen å landsbygden inom länet finnas, där sammanlagda beloppen av olika skatter uppgå till 18 å 20 procent av inkomsten.

Beträffande de vid deklarerandet av inkomsten av jordbruk använda blanketterna nr 1 A och nr 2, av vilka huvudsakligen den senare begagnas, äro taxeringsnämndsordförandena allmänt överens därom, att de äro olämpliga för ett tillfredsställande fullgörande av uppgiftsplikten och för taxeringsnämndens arbete med densamma. Å ena sidan framhålla en del ordförande nr 1 A såsom den för ändamålet lämpligaste, då densamma åtminstone innehåller en sifferuppgift från den skattskyldige rörande hans inkomst, en uppgift, som naturligen i alla de många fall, där densamma synes för låg, icke lägges till grund för beskattningen, som sålunda tämligen godtyckligt fastställles med stöd av den större eller mindre ungefärliga kännedom taxeringsnämnden kan äga om den skattskyldiges inkomstförhållanden. Flertalet ordförande synes emellertid föredraga blanketten nr 2, ehuru de allmänt anse densamma i dess nuvarande form synnerligen olämplig och ofullständig. I detta avseende framhålles, hurusom uppgifter avseende inkomstberäkning och utgiftsberäkning upptagas om varandra, att den icke lämnar plats för utförande av inkomst- och utgiftsbelopp, varigenom dess bearbetande vid taxeringssammanträdena är tidsödande, att i densamma icke finnes rum för uppgifter rörande förmögenhet, skuldräntor m. m.

Konungens befallningshavande får också såsom sin mening uttala, att denna blankett är för taxeringsarbetet mindre tjänlig och även ofullständig. Lämpligast synes vara, om föreskrift meddelades om användande av blanketten nr 1 A jämte nr 2 i omarbetad form såsom bilaga till densamma. Från ordföranden i Orusts östra distrikt föreligger prov på en av honom utarbetad blankett till uppgifter, vilka av

honom utdelats bland de skattskyldiga och enligt hans uppgift med fördel kommit till användning.

Skaraborgs
län.

Av den lämnade redogörelsen framgår att vad landsbygden beträffar en minskning uti den direkta skatteintäkten ägt rum, sedan de nya skatteprinciperna börjat tillämpas, mest under år 1911, men även under år 1912. I avseende å städerna däremot inträdde visserligen år 1911 en nedgång i inkomstsiffran, jämförd med år 1910, men under sistlidet år har denna ånyo ökat, så att resultatet av 1912 års taxering icke oväsentligt överstiger det resultat, som 1910 års taxeringsförrättningar med då gällande principer lämnade.

Utgår man vid avläsandet av dessa resultat från det faktiska förhållandet, att jordbruksfastigheterna till den ojämförligt största delen äro belägna å landsbygden, under det att näringsidkares, löntagares och även kapitalisters klasser äro förhållandevis starkare representerade i städerna, synes det Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande, som om man utan fara för misstag skulle av de föreliggande siffrorna kunna draga den slutsatsen, att de nya skattelagarna, huru de i övrigt må hava verkat, i varje fall medfört en minskning i de av jordbruksfastighet härflytande skatteinkomsterna, liksom ock antagligt är, att ej heller annan fastighet ur beskattningssynpunkt lämnat en lika god inkomst åt staten, som då bevilling och inkomstskatt därför utgjordes med viss procent å fastighetens taxeringsvärde.

Av taxeringsnämndernas ordförande vitsordas ock tämligen enstämmigt, att de nya skattelagarna icke varit ägnade att på ett tillfredsställande sätt tillgodose statens intressen i avseende å fastighetsbeskattningen och därvid särskilt beträffande taxeringen av jordbruksnäringen, vars avkomst i de flesta fall icke kan noggrant beräknas och därför ofta till en del undandraget sig beskattning.

Av taxeringsnämndernas ordförande betygas, att allmänheten i stort sett med beredvillighet avlämnat uppgifter till ledning för sin taxering, men att de avlämnade deklARATIONERNA ej sällan äro ofullständiga och oriktiga, så att en omarbetning måst äga rum. Särskilt har den erfarenheten vunnits, att den jordbrukande befolkningen icke utan svårighet förmått lämna tillförlitliga uppgifter rörande den av jordbruket härledande inkomsten. Huvudsakligaste anledningen härtill är givetvis att söka i den omständigheten, att åtminstone de mindre jordbrukarne ännu sakna en något så när ordnad bokföring, vadan alla uppgifter få grunda sig på mer eller mindre summariska beräkningar. Men därtill kommer, att deklARATIONSFORMULÄREN just i denna del lämna mycket övrigt att önska. Sålunda har erfarenheten givit vid handen, att deklARATIONSFORMULÄRET nr 2, där detsamma kommit till användning, icke varit ägnat att på tillfredsställande sätt lämna nödig vägledning för taxeringens bestämmande. Ej heller anses deklARATIONSFORMULÄRET nr 1 A, i vad det berör inkomster av fast egendom, så synnerligen lyckligt uppställt, utan ter sig detsamma i vissa punkter alltför invecklat för att av den stora allmänheten rätt uppfattas.

Såsom en given följd av nu nämnda förhållanden måste därför framhållas, att taxeringen av fastighetsinkomsten och särskilt av inkomsten av jordbruk bliv i hög grad svävande och lämnat ett synnerligen ojämnt resultat. En svårighet möter alltid i värdesättningen av de i eget hushåll förbrukade produkterna av

gårdens avkastning, liksom ock värdet av hyresfri bostad med tillhörande förmåner gärna av den skattskyldige underskattas och upptages till alltför låga belopp. Tager man så vidare i betraktande den vidsträckta avdragsrätt, som i de nya skattelagarna finnes medgiven jordbrukaren för bland annat hemmavarande barn över 15 år, vilka biträda i arbetet, blir resultatet ej sällan, att ägare eller innehavare av rätt avsevärda jordbruksegendomar gå helt och hållet fria från skattskyldighet, under det att en löntagare med vida anspråkslösa resurser och en säkerligen i verkligheten mindre årsinkomst icke kan undgå beskattning i enlighet med den nya inkomst- och förmögenhetsskatteförordningen.

Otillfredsställande har ock i tillämpningen visat sig vara den åt fastighetsägare medgivna rätten att utöver avdraget för reparationer och underhållskostnader tillgodoföra sig nedsättning i taxeringen för värdeminskning å byggnader. Visserligen ankommer det på taxeringsmyndigheterna att i varje fall bestämma den procent å byggnadernas värde, som i sådant hänseende skäligen må avräknas, men då de skattskyldigas uppgifter härutinnan växla högst betydligt, och en ingående kännedom om byggnadernas beskaffenhet ej alltid står taxeringsmyndigheten till buds, blir detta avdrag en ytterligare anledning att rubba den jämlikhet och rättvisa i beskattningen, som bör utgöra målet för allt taxeringsarbete.

De önskemål med avseende å taxeringsarbetets underlättande och ett tillfredsställande taxeringsresultats befrämjande, som enligt Eders Kungl. Maj:ts befallningshavandes förmenande betingas av de gjorda erfarenheterna, äro genom vad ovan blivit anfört i viss mån redan framburna. Sälunda anser Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande det vara av synnerlig vikt, att nuvarande deklarationsformulären omarbetas och förenklas, varvid formulär nr 2 såsom i hög grad olämpligt borde helt och hållet avskaffas. Om därvid fastställdes till användning endast ett enda formulär, skulle detta säkerligen vara uteslutande till fördel. Tillvaron av flera olika deklarationsformulär kan nämligen lätt leda till underslev och medför i varje fall ej den trygghet för uppgiftsskyldighetens fullständiga fullgörande, som man gärna önskar hava. Med avseende å ett eventuellt nytt deklarationsformulär tillåter sig Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande särskilt framhålla önskvärdheten av att rubriken »Inkomst av fast egendom» undergår en genomgripande förändring. Helt säkert skulle i denna del bättre kontroll över uppgifternas tillförlitlighet vinnas, om den skattskyldige hade sig förelagt att uppgiva bruttointkomsten av jordbrukets olika huvudgrenar, och om avdragen för driftkostnader specificerades i några huvudpunkter, varunder inrymdes åtminstone de väsentligaste av dessa omkostnader. Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande vill gärna föreställa sig, att genom ett sådant tillvägagående ett avsevärt bättre resultat skulle vinnas med avseende å taxeringen av inkomsten av den fasta egendom, vilken, sådan den nu framstår, lämnar mycket övrigt att önska.

Av ett flertal taxeringsnämndsordförande framhålles, att det icke sällan inträffar, att en handelsidkare av bristande kännedom om författningens föreskrifter eller av förbiseende uppgivit sina inkomster utan att därvid taga i betraktande levnadskostnader m. m., som ingå i bokslutet, och utgöra föremål för beskattning. Till förebyggande av de betänkliga misstag, som av sådant förfarande kunna uppstå, synes det Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande angeläget, att den skyldighet till avlämnande av vissa räkenskapshandlingar, som enligt § 6 av taxeringsförordningen åligger verk eller bolag, måtte i tillämpliga delar utsträckas att omfatta alla dem, som under räkenskapsåret varit skyldiga att

föra handelsböcker, varigenom även ur annan synpunkt skulle vinnas en välbehörlig kontroll över handlanden och övriga näringsidkares fullgörande av dem alligande deklarationsplikt.

Värmlands
län.

På sätt av Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande under nästlidet är anförts, måste emellertid, oavsett inkomstskattens avkastning, uppmärksamheten alltjämt riktas på vissa missförhållanden i de nya skattelagarnas tillämpning. Anmärkningarna härutinnan, som i huvudsak hänförde sig till taxeringen av inkomsten från jordbruksfastighet och som framstätt såsom en följd av de djupt ingripande förändringarna vid beräkandet av denna inkomst, hava, enligt vad innevarande års ökade erfarenhet gäve vid handen, icke kunnat avlägsnas, utan kunna anses i väsentlig grad alltjämt kvarstå. Av de yttranden, som från samtliga taxeringsnämndsordförande inom länet avgivits, framginge ett nära nog enstämmigt uttalande, hurusom de första svårigheterna väl minskats och lämnat rum för en klarare uppfattning i tillämpningen, men att resultatet av jordbrukstaxeringen dock ingalunda kunde anses utgöra ett tillfredsställande uttryck för den nya lagstiftningens anda och mening. Allmänt har sålunda uttalats, att särskilt den mindre jordbrukaren — eller ägaren av fastigheter mellan 6—10,000 kronors taxeringsvärde — i stor utsträckning ginge fri från eller lindrades i sin skattskyldighet till staten, och den orättvisa, som härigenom uppstode, i jämförelse med arbetare och mindre löntagare, vilkas inkomster till det yttersta taxerades, kunde icke längre lämnas obeaktad. De anmärkta bristerna i jordbruksinkomstens taxering hade ock allmänt givit anledning till särskilt ingripande från taxeringsnämndens sida, sålunda att deklARATIONERNA MÅST I STOR utsträckning underkännas och taxeringen verkställas mera summariskt, utan att dessa åtgärder annat än i sällsynta undantagsfall föranlett klagomål från de skattskyldige.

Vad sålunda från beskattningsnämnderna anmärkts ägde enligt Eders Kungl. Maj:ts befallningshavandes förmenande sitt fulla berättigande, och såsom förklaring till missförhållandena måste nu liksom tillföre i främsta rummet framhållas allmogens bristande sinne för bokföring, men även den vittgående avdragsrätt, varpå de nya skatteprinciperna vilade.

I fråga om bokföringen är det visserligen långt ifrån, att något mera ordentligt antecknande av inkomster och utgifter kunde sägas hava vunnit allmänare utbredning bland de mindre jordbrukarna. Förnekas kan dock ej, att ett större intresse härför gjort sig märkbart, och förvisso komme detta att så småningom tvinga sig fram i och med livligare insikt om uppgiftspliktens allvarliga innebörd och därmed förenad risk att få deklARATIONEN underkänd. I denna punkt finner Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande sig ock böra vidhålla sin förut uttalade uppfattning att någon åtgärd för nya bestämmelsers införande härutinnan icke är av förhållandena påkallad.

I fråga härefter om avdragsrätten stode taxeringsnämndernas ordförande synnerligen eniga i den uppfattning, att såväl avdraget för värdeminskning å de i jordbruket använda byggnader som avdraget för de däri biträdande barnen över 15 år i praktiken ledde till de obilligaste konsekvenser, då avdragen mycket ofta missbrukades eller tillämpades i en grad, som vore mot förordningens anda fullkomligt stridande. Sålunda hävdades den uppfattning, att, då kostnaden för underhåll av hus

och byggnader finge avdragas, syntes ett ytterligare avdrag för dessa hus mindre befogat. Då emellertid denna avdragsrätt utan större svårighet syntes genom ingripande från taxeringsmyndigheternas sida kunna hållas inom behöriga gränser, finner Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande icke anledning att för detta avdrag, som i allt fall vore av mindre betydighet, redan nu föreslå några ändrade bestämmelser. Vad anginge det s. k. barnavdraget har av ordförandena vidare meddelats, att avdrag nästan undantagslöst beräknats efter högst medgivna beloppet, 200 kronor, oavsett barnets arbete varit stadigvarande eller icke samt oberoende av barnets ålder eller därav, huruvida det gällt son eller dotter. För egen del kan Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande icke annat än ansluta sig till den mening, som funne åtgärder emot anmärkta oegentligheter behöfliga. Ytterst sällsynt torde här förekomma, att barnet självt göres till föremål för beskattning för sitt ifrågavarande arbete, och under sådant förhållande läser icke kunna förnekas det orättvisa uti, att inkomsten genom avdraget lämnas obeskattad. En omarbetning av de bestämmelser, som under mom. I—II i de särskilda anvisningarna härutinnan angivits, synes därför påkallad och torde lämpligen böra äga rum genom uteslutande av avdragsrätt för barn, som icke för sig taxeras till inkomst.

Från nära nog samtliga taxeringsnämnder har emot det s. k. jordbruksformuläret (nr 2) anmärkts, att däri föreskrivna uppgifter om areal, avkastning m. m. ingalunda varit ägnade att motsvara därmed åsyftad lättnad för skattskyldig eller taxeringsnämnd. Tvärtom hade dessa uppgifter visat sig medföra stora svårigheter vid ifyllandet, medan taxeringsnämnden haft ringa gagn av uppgifterna vid uträknande av beskattningsbara inkomster. I stället ha taxeringsnämnderna måst själva uppställa en direkt kalkyl över *inkomster* å ena sidan och *utgifter* å den andra, i sammanhang varmed beräknats förekommande avdrag för barn, värdeminskning m. m. Vid sådant förhållande har tämligen allmänt framhållits önskvärdheten av formulärets fullständiga avskaffande eller åtminstone dess omarbetande i sålunda angiven riktning.

Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande, som med hänsyn till dessa erinringar funnit obestriddigt, att förenämnda formulär nr 2 icke uppfyllde därmed avsedda syftemål, anser sig därför i denna del böra uttala den mening, att formuläret i fråga bör underkastas sådan omarbetning, att inkomsten av jordbruk uppställdes i den form, att därvid först beräknades *inkomsterna* med dess olika slag såsom försålda produkter, inkomster av körslor, värdet av bostad och de av familjen förbrukade produkter m. m. samt därefter *driftkostnaderna* med dess underavdelningar av kontanta löner till tjänare och dagsverkare, inköpta inventarier och produkter m. m. samt att skillnaden mellan dessa inkomster och utgifter sedermera utfördes såsom inkomst av jordbruk. En dylik omformulering kunde lämpligen ske i överensstämmelse med den uppställning, som återfinnes i Erik von Wolckers och Carl Heymans tryckta handledning vid uppskattning av fastighetsinkomst.

Örebro län. — — — — —

Vad åter *inkomsterna från jordbruket* angår har någon ökning i allmänhet icke uppstått. Snarare har den från jordbruket härflytande inkomsten visat tendens att nedgå.

Denna Eders Kungl. Maj:ts befallningshavandes uppfattning har till fullo

bestyrkts av den granskning av taxeringshandlingarna, som inom landskontoret verkställdes före prövningsnämndens sammanträde.

Såsom orsaker till den låga jordbrukstaxeringen torde kunna angivas svårigheten för jordbrukarna att till riktiga värden uppskatta de produkter, som erhallas. Icke minst är detta fallet med de jordbrukets produkter, som åtgå till hushållet, ävensom värderingen av bostadsförmåner m. m. Vad detta är vidkommer, torde såsom bidragande orsak få framhållas den under år 1911 inom detta län för jordbruket otjänliga väderleken. Slutligen torde få anses, att förefintliga uppgiftsblanketter icke äro tillfredsställande.

Det sistnämnda har så gott som enhälligt betonats av ordförandena inom de speciellt jordbruksidkande taxeringsdistrikten.

Särskilt hava anmärkningar riktats mot deklara-tionsblankett nr 2. I stället har rätt allmänt förordats tillämpning av blankett I A under förutsättning att till densamma fogas antingen räkenskapsutdrag eller utförlig specifikation å inkomster och utgifter.

Därest jordbrukare vore lagligen skyldiga föra böcker, vore givetvis räkenskapsutdrag en god ledning för taxeringsmyndigheterna vid deklara-tionsgranskningen. Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande håller emellertid före, att föreskrift därom, att utförlig specifikation å inkomster och utgifter skall bifogas deklara-tion, som bör avgivas enligt blankett I A, skulle vara till avsevärt gagn för taxeringsarbetet, då härigenom dels de skattskyldige tvingades att nog-grannare, än nu är fallet, söka erinra sig de inkomster och förmåner, de haft, och dels för taxeringsmyndigheterna gjordes möjligt att kontrollera lämnade upp-gifters riktighet.

Beträffande jordbruksinkomster vill Eders Kungl. Maj:ts befallningsha-vande särskilt fästa uppmärksamheten på vad ordföranden i Glanshammars och Ringkarleby socknars taxeringsdistrikt framhållit därom att den på vederbörandes deklara-tioner taxerade inkomsten av jordbruk är för låg i förhållande till den verkliga inkomsten. Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande anser detta utta-lande så mycket mera värt beaktande som ifrågavarande ordförande själv är jord-brukare och icke har någon som helst inkomst av lön. Otvivelaktigt är hans upp-fattning riktig, ty enligt vad av ovan omnämnda granskning inom landskontoret framgått, förhåller sig i allmänhet så, att inkomster av jordbruksfastighet med taxeringsvärden upp till 8,000 och 10,000 kronor bliva skattefria, därest icke annan inkomst eller förmögenhet tillkommer, som uppbringar sammanräknade inkomsten till skatteminimum 800 kronor, och detta även i fall, då skuldränta icke åligger den skattskyldige. Otvivelaktigt är också att en person, som äger jordbruksfastighet taxerad till 8,000 kronor och som å inkomsten därav försörjer sig själv och sin familj, bör hava bättre att komma ut med skatt än en arbetare, som icke har större inkomst efter avdrag av utskylder m. m. än 800 kronor.

Ehuru det torde få antagas att med utförligare uppgiftsblanketter för jordbruksinkomster bättring i taxeringsresultatet skall kunna ernås, kan i allt fall ifrågasättas, om icke beträffande inkomst av jordbruk deklara-tions- och skatt-skyldighet bör inträda för lägre inkomst än 800 kronor.

I fråga om inkomst av annan fastighet än jordbruksfastighet synes år 1912 i likhet med vad Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande framhållit beträffande 1911 års taxering, resultatet hava utfallit bättre än i fråga om jordbrukstaxerin-gen, ehuru dock något sämre än enligt de gamla skatteförordningarna.

Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande vill i detta sammanhang i likhet med några av taxeringsordförandena framhålla önskvärdheten av att föreskrift lämnas därom att deklarationen dels upptager bruttoinkomst av fastighet och dels angiver de gjorda avdragens beskaffenhet ävensom värderingen av förmåner i form av bostad m. m., på det att rättmätigheten härav ävensom deklarationens riktighet må kunna kontrolleras.

Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande har av taxeringsnämndsordförandenas yttranden fått den bestämda uppfattningen att för taxeringsarbetets behöriga fortgång är nödvändigt att räkenskapsutdrag biläggas deklaration från skattskyldig, som enligt lag är bokföringsskyldig. Därest icke särskilt vinst- och förlustkonto föres. vilket beträffande ej så få rörelseidkare torde vara fallet, kunna säkerligen andra räkenskapsutdrag företes. Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande får därför föreslå införande av bestämmelser härom.

Västmanlands län.

Vad beträffar sättet, varpå ägare och brukare av fast egendom fullgjort sin deklarationsskyldighet, nödgas Konungens befallningshavande uttala den mening, att denna skyldighet av en mycket avsevärd del av de skattskyldige icke kan anses fullgjord på nöjaktigt sätt. Ett sådant förhållande hava också de taxeringsnämndsordförande, som härutinnan yttrat sig, ganska enstämmigt konstaterat. Enligt Konungens befallningshavandes förmenande har man ej heller bort göra sig stora förhoppningar i nu ifrågavarande avseende. Till en början torde det stora flertalet av lantbrukarna sakna den insikt i skattelagstiftningen, som är nödvändig för ett rätt fullgörande av deklarationsskyldigheten. Härtill kommer, att lantbrukarna i regel sakna bokföring eller andra anteckningar, som kunna läggas till grund för deras deklarationer, vilka förty mestadels byggas på lösa beräkningar. Att ej ringa svårighet möter för jordbrukarna att rätt värdera de i hushållet använda produkterna av gårdens avkastning, förmånen av fri bostad samt värdeminskning å byggnader, måste ock villigt medgivas. Under sådana förhållanden kan ej gärna undvikas, att deklarationerna bliva synnerligen otillförlitliga samt att den rättvisa och jämnhet vid beskattningen, som främst av allt bör eftersträvas, på ett betänkligt sätt äventyras.

För taxeringsmyndigheterna, som ju i regel sakna möjlighet att påvisa deklarationernas felaktighet, där sådan kan misstänkas, måste det vara synnerligen svårt att ingripa rättande.

Att en sådan saknad av möjlighet till kontroll lämnar fritt rum för avsiktligt oriktiga deklarationer måste betraktas såsom en synnerligen stor olägenhet; och en ringaktning för lagen kan härigenom lätt få insteg och vinna utbredning.

Då det enligt Konungens befallningshavandes förmenande finnes en i svenska allmogens lynne så att säga inrotad obenägenhet och motvilja emot att för utomstående yppa sina ekonomiska förhållanden, hyser Konungens befallningshavande ringa förhoppning om att det med de nya skattelagarna införda deklarationssystemet i fråga om inkomst av jordbruk någonsin kan bliva populärt.

Vad deklarationsformuläret nr 2, det så kallade jordbruksformuläret, beträffar, så har redan i Konungens befallningshavandes den 14 juli 1911 avgivna yttrande angående verkningarna av de nya skattelagarna uttalats den uppfattningen, att detta i praktiken icke visat sig motsvara sitt ändamål. Den ytterligare erfarenhet, som sedan dess vunnits, har, såsom taxeringsnämndsordförandenas uttalanden

ganska enstämmigt giva vid handen, endast bekräftat riktigheten av detta omdöme. Där deklarationsskyldighet för jordbrukare föreligger, tvekar Konungens befallningshavande därför icke att föreslå, att denna skall fullgöras enligt formuläret 1 A och formuläret nr 2 sålunda borttagas.

Kopparbergs
län.

Vad angår resultatet av innevarande års taxering till inkomst av fast egendom vid jämförelse med 1910 års resultat anser sig Konungens befallningshavande härom icke kunna göra något bestämt uttalande. Då emellertid, enligt vad av flertalet taxeringsnämndsordförande blivit upplyst, mindre jordbrukare enligt nu gällande skattelagar icke blivit föremål för beskattning, torde stöd förefinnas för det antagandet, att resultatet av detta års fastighetstaxering understiger det år 1910 av samma taxering vunna resultat.

I förhållande till nästföregående år torde resultatet av innevarande års fastighetstaxeringar förete någon om ock ringa ökning.

Det i förhållande till år 1911 något gynnsammare resultat, som genom innevarande års fastighetstaxering sålunda ernåtts, torde enligt en del taxeringsnämndsordförandes uttalanden få tillskrivas de skattskyldiges större insikter i användningen av till taxeringsuppgifter föreskrivna blanketter. Såsom anledningar till ett bättre resultat har ock uppgivits, att de av skattskyldige till ledning för taxeringen avlämnade uppgifter såsom icke tillförlitliga blivit av taxeringsnämnderna frångångna ävensom förhållanden av mera tillfällig art såsom skogsavverkningar.

Orsaken till det jämförelsevis mindre gynnsamma resultat, som, att döma av de utav ett flertal taxeringsnämndsordförande gjorda uttalanden, med tillämpning av de nya skattelagarna vunnits av taxeringen till inkomst av jordbruk torde företrädesvis vara att söka uti den skattskyldige medgivna rättighet att vid uppskattning av sin inkomst göra avdrag med 200 kronor för varje hemnavarande, i skattskyldigs arbete biträdande barn över 15 år.

Såsom Konungens befallningshavande uti sitt den 11 juli 1911 till kungl. finansdepartementet uti nu föreliggande ämne avgivna yttrande framhållit, saknar taxeringsnämnderna i regel möjlighet att kontrollera, i vad mån av nu ifrågavarande anledning verkställda avdrag må vara berättigade, och anser Konungens befallningshavande fortfarande, i överensstämmelse med den av åtskilliga taxeringsnämndsordförande i närslutna yttranden uttalade mening, att denna avdragsrätt, vilken av de skattskyldige otvivelaktigt i ej ringa omfattning missbrukas, kunde utan åsidosättande av billighet och rättvisa, om icke upphöra, dock avsevärt inskränkas.

Ett i bilagda yttranden likaledes uttalat önskemål, är åläggande för de skattskyldige, som driva jordbruk, att vid deklaration å blanketten nr 1 A, vilken bland den jordbrukande befolkningen i detta län vunnit den ojämförligaste största användningen, å blankettens sista sida i enlighet med formulär, som borde å blanketten tryckas, lämna en kortfattad redogörelse för inkomster och utgifter vid jordbruket.

En föreskrift i nu angivna syfte skulle enligt Konungens befallningshavandes uppfattning icke blott väsentligt underlätta det ansvarsfulla och krävande taxeringsarbetet utan jämväl lända till fördel för de skattskyldige genom att i avsevärd mån förebygga, att av dem till ledning för taxeringen på heder och samvete lämnade uppgifter måste av taxeringsnämnden, i saknad av erforderlig kännedom om till

grund för uppgifterna liggande förhållanden, lämnas utan avseende. I detta sammanhang tillåter sig Konungens befallningshavande uttala önskvärdheten av en föreskrift, att då avdrag göres för »periodiskt understöd och andra periodiska utbetalningar, som grunda sig på åtagande eller annan förpliktelse», av den skattskyldige skall angivas, understödets eller utbetalningens ändamål. Någon möjlighet för taxeringsnämnden att under dylik upplysning kontrollera befogenheten av under ifrågasvarande rubrik upptagna avdrag torde endast i undantagsfall förefinnas.

Gävleborgs
län.

Taxeringsnämndernas ordförande i Skogs, Söderala, Segerstads, Norrala och Trönö, Ovanåker, Idenor, Delsbo, Gnarp och Bergsjö hava meddelat att ett något gynnsammare resultat vunnits ifråga om taxeringen av *inkomst från jordbruksfastighet* än åren 1910 och 1911 men tillika angivit, att den inträdda höjningen i de flesta fall beror på högre taxering för inkomst av skogsbruk och av förmögenhet. Taxeringsnämndernas ordförande i Bollnäs, Arbrå och Undersvik hava rapporterat att resultatet av innevarande års taxering av nu nämnd inkomst varit ungefärligen lika med resultatet åren 1910 och 1911.

Av samtliga övriga taxeringsnämndsordförandes rapporter synes framgå att ifråga om jordbruksfastigheter taxeringsresultatet för innevarande år i allmänhet ter sig mindre gynnsamt för staten än under de två föregående åren. I flere fall har påvisats, att de mindre jordbrukarna i allmänhet gå fria från skatt till staten enär deras behållna inkomst enligt deklaration sällan uppgått till 800 kronor. Endast i ett mindre distrikt Årsunda, har, enligt taxeringsnämndsordförandens uttalande, man lyckats någorlunda väl träffa inkomsten av jordbruksfastighet, enär nästan alla brukare av fast egendom kunnat upptagas till taxering enligt inkomstskatteförordningen.

Beträffande *inkomsten av annan fastighet* synas yttrandena från taxeringsnämndsordförandena i länets städer giva vid handen, att taxeringsresultatet icke blivit bättre än de två föregående åren.

Anledningarna till att resultatet av taxeringen av *inkomsten från fast egendom* icke blivit bättre synes enligt de flesta uttalandena vara att söka dels däri, att fastighetsägarna är oberättigade till en mängd olikartade avdrag och att de esomoftast missbruka sin avdragsrätt och möjlighet till kontroll, huruvida berättigade avdrag gjorts eller icke i de flesta fall är nästan utesluten dels däri, att de uppgifter, som lämnas, i regel och ofta mycket noggrant utvisa huru stora de kontanta utgifterna varit under året och även de kontanta penningar, som influtit vid försäljning av produkter från egendomen, men att däremot värdet av de i hushållet förbrukade produkterna av gårdens avkastning och värdet av fri bostad och vedbrand och eget arbete i nästan varje fall beräknats på en ren slump och ofta alls icke upptagits. Att dessa uppgifter oftast bliva missvisande beror enligt fleres uttalanden, utom på bristande vilja, huvudsakligen därpå, att innehållet uti punkt A 1 a i deklarationsformuläret 1 A visat sig vara för de flesta deklaranter obegripligt och då taxeringsnämnderna dels icke haft tid till en mera ingående undersökning av förhållandena och dels saknat möjlighet att motbevisa den skattskyldiges påståenden i deklarationen, har följden blivit den att jordbrukarna, i synnerhet de mindre, antingen helt och hållet befriats från taxering eller taxerats till för låga belopp.

En taxeringsnämndsordförande, nämligen i Bollnäs socken, har dessutom såsom skäl till att jordbrukarna visat sig obenägna för att fullständigt angiva inkomsterna av jordbruket uppgivit den hos allmogen ganska allmänt rådande missuppfattningen, att taxeringen av jordbruksinkomsten inverkar på den kommunala beskattningen.

Enligt taxeringsnämndsordförandenas samstämmiga utlåtanden hava jordbrukarnas *deklarationer* i regel varit till den grad ofullständiga och oriktiga med avseende å uppgifterna angående inkomst av fastighet, att de endast sällan kunnat enbart läggas till grund för taxeringen. Taxeringsnämnderna hava fördenskull måst efter bästa förmåga uppställa vissa normer för beräkandet av dylik inkomst, därvid i vissa distrikt tillgått så, att taxeringsnämnden sökt utsortera de uppgifter, som synts vara något så när tillförlitliga och med ledning av dessa verkställt taxeringen av inkomsten från andra likartade jordbruk efter viss beräknad procent av fastighetens taxeringsvärde. Den sålunda beräknade inkomsten av egendomen inklusive bostad, vedbrand m. m., men oberäknat inkomst av skogsbruk, uppgick i ett distrikt till 11 å 13 procent, i ett annat distrikt till 10 procent av fastighetens taxeringsvärde.

Såsom ovan angivits hava taxeringsnämndernas ordförande samstämmigt förklarat att sättet, varpå ägare och brukare av fast egendom fullgjort sin *skyldighet att lämna för deras egen inkomsttaxering vägledande uppgifter* ännu lämnar mycket övrigt att önska och att deklarationerna därför i de flesta fall varit otillförlitliga och oanvändbara för sitt ändamål och får landshövdingeämbetet till fullo ansluta sig till ovan framställda förslag till specifikationer såsom bilagor till deklarationen.

För att i någon mån underlätta taxeringsnämndernas arbete, har landskontoret i år upprättat och låtit trycka en specifikation till ledning för avgivande av uppgifterna enligt punkt A 1 a i deklaraionsformuläret I A att vederbörande taxeringsnämndsordförande tillhandahållas och deklaraionsblanketterna bifogas, och överlämnas härmed ett exemplar av denna blankett.

Därest det synes lämpligt, att sådan specifikation bifogas deklaration, borde deklaraionsblanketterna, som nu bestå av ett helt och ett vidhäftat halvt ark bestå av två helark. Därigenom vunnas också, utom utrymme för nödiga specifikationer, jämväl befrielse från olägenheten och faran därav, att det vidhäftade halvarket ständigt bortfaller.

Oupphörligen har det visat sig, att utskylder och andra personliga och hushållsutgifter av affärsmän föras bland omkostnaderna för rörelsen och sålunda vid deklaration avdragas, och erfarenheten har givit vid handen, att i de fall, då anledning funnits att ingå i närmare granskning av en affärsmans handelsböcker, resultatet blivit avsevärt olika det deklarerade, och säkerligen finnas fall, där annat resultat skulle erhållas, därest en granskning av handelsböckerna gjordes, men sådan åtgärd icke vidtages, därför att ingen särskild anledning därtill anses föreligga. Omfattningen av taxeringsarbetet gör också, att en sådan granskning av räkenskaper, ofta förenad med stora obehag, ej alltid medhinnas, huru önskvärd den än kan befinnas vara.

Då de oriktiga resultaten oftast härleda sig av ren okunnighet hos den skattskyldige själv eller hos de »bokförare», vilka vid deklarationernas uppsättande anlitas, och någon förbättring på grund av större erfarenhet i fråga om skatteförordningarnas tillämpning icke torde kunna vinnas, får landshövdingeämbetet i likhet med uttalandet föregående år hemställa, att föreskrift meddelas därom, att en var,

som enligt lag är skyldig föra handelsböcker, även åläggas att vid sin deklaration föga avskrift av vinst- och förlustkonto och av in- och utgående balanskonto för det år, inkomsten avser.

Likaså bör i fråga om inkomst av annan fastighet lämnas specifik uppgift dels å bruttoinkomsterna, dels å gjorda avdrag, ävensom i fråga om förmögenhet specifik uppgift med utsättande av beräknade å-pris å värdepapper, varjämte förmögenhet understigande 6,000 kronor bör uppgivas i de fall, då deklara-tionsplikt eljest föreligger.

Västernorr-
lands län.

De nya skattelagarna torde icke medföra någon svårighet i tillämpningen utom beträffande taxeringen av inkomst av fast egendom, särskilt jordbruksfastighet. Ägare eller brukare av jordbruksfastighet underlåta nämligen ofta att deklarerera och av de deklarationer, som avgivas, är en stor procent felaktiga och ofullständiga. Merendels grunda sig deklarationerna icke på någon bokföring; understundom föreligga några anteckningar om mjölkförsäljning eller dylikt, understundom saknas alla anteckningar. För deklarationens avfattande anlitas vidare ofta någon person, som i orten plägar tillhandagå vid dylika bestyr, men själv saknar erforderligt underlag för sina beräkningar. Vid sådant förhållande lämna deklarationer uppgift icke om den verkliga, utan endast om den beräknade inkomsten. En jordbrukare, som saknar insikt i bokföring samt underlåter göra anteckningar om inkomster och utgifter, torde även mången gång åsidosätta sin skyldighet att deklarerera av anledning att det för honom är omöjligt att på heder och samvete uppgiva sin verkliga inkomst. Så upplysa taxeringsnämndens ordförande uti de fyra största taxeringsdistrikten i Medelpad att i regel minst femtio procent av allmogen underlåta att deklarerera och att av de deklarationer, som avlämnas, en lika stor procent befinnes felaktig och ofullständig.

Kronofogden T. Ödmark, ordförande uti åtskilliga taxeringsnämnder, har uti sitt yttrande angående jordbrukarnes deklarationer framhållit åtskilliga omständigheter, som, att döma av andra yttranden, äga motsvarighet inom en stor del av de övriga taxeringsdistrikten, av vilken anledning Eder Kungl. Maj:ts befallningshavande, som delar av honom uttalade åsikter, anser sig böra särskilt åberopa nämnda yttrande.

Om samtliga deklarationer efter I A, som avsett jordbruk. — på ett eller annat undantag när — har upplysning erhållits, att de icke grundat sig på bokföring. Enligt vad jag erfarit, hava deklarationerna antingen helt enkelt tillyxats på en slump eller ock, vilket varit det vanliga, grundats på någon beräkning, som hopgjorts utan stöd av bokföring, vanligen av någon, som i orten plägar tillhandagå vid deklarationer avfattande. I en del fall hava till ledning för beräkningen funnits anteckningar om mjölkförsäljning och dylikt. Men i de flesta fall hava icke ens några sådana anteckningar förekommit. Man har beräknat inkomsterna, mjölkavkastning, köttproduktion m. m. Och man har beräknat utgifterna, vilka man dock i regel haft bättre reda på.

Deklarationerna för inkomst av jordbruk hava således i regel icke angivit den verkliga inkomsten, utan en beräknad sådan, där den icke slumpvis angivits. Huru pass tillförlitliga dylika deklarationer vid sådant förhållande i allmänhet varit,

är lätt att föreställa sig, helst om hänsyn tillika tages till en lika naturlig som allmänt förekommande benägenhet att uppskatta inkomsterna lågt och utgifterna högt.

En naturlig följd av den ringa tilltro, som satts till deklARATIONER för inkomst av jordbruk, har varit, att avvikelser från dem varit så gott som regel. Och torde den omständigheten, att trots dessa avvikelser klagomål över taxeringarna i anmärkningsvärt ringa grad förekommit få anses vittna om berättigandet av denna ringa tilltro. (Kronofogden dmark.)

Jämtlands
län.

Såsom allmänt omdöme torde kunna sägas, att inkomsten av jordbruksfastighet blivit lågt taxerad, beroende dels på de skattskyldigas obenägenhet att avlämna uppgifter och dels på svårigheten att kontrollera uppgifternas riktighet. Av de yttranden, taxeringsnämndernas ordförande avgivit, framgår, att en stor del ägare och brukare av fast egendom underlåtit att avgiva deklARATION samt att de inkomna uppgifterna enligt formulär nr 2 i allmänhet varit ofullständiga och föga användbara för sitt ändamål. Taxeringsnämnderna hava därför sett sig nödsakade att med avvikelser från lämnade uppgifter taxera inkomst av jordbruksfastighet med ledning av sin egen kännedom om de skattskyldigas inkomster. Det är emellertid uppenbart, att taxeringen under sådana förhållanden icke kan bliva så jämn och rättvis som önskligt är; och själva taxeringsarbetet blir mycket betungande. Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande anser därför, att uppgiftsblanketten nr 2 borde givas en mera praktisk och överskådlig uppställning, som på samma gång vore ägnad att underlätta både taxeringsarbetet och den skattskyldiges fullgörande av sin uppgiftsskyldighet.

Västerbot-
tens län.

Även under innevarande år hava ordförandena i taxeringsnämnderna klagat över det ökade arbete, som förorsakats dem på grund av befolkningens okunnighet såväl om skyldigheten att avgiva deklARATION som ock om sättet för deklARATIONENS avfattande. Detta klagomål gäller i synnerhet fullgörandet av deklARATIONSSKYLDIGHETEN av ägare och brukare av fast egendom. Då de äro förvissade om att den jordbrukande befolkningen i länet i allmänhet icke skall kunna förmås att föra sådana räkenskaper att deklARATIONERNA skola kunna grundas därpå, föreslå vissa taxeringsnämndsordförande att innehavare av jordbruksfastighet alltid skall för deklARATION använda blankett nr 2 med den ändrade uppställning att deklARANTEN har att besvara vissa frågor av den omfattning att av svaren framgå ej allenast värdet av hemmanets beskattningsbara avkastning utan även om och till vilket belopp deklARANTEN har annan beskattningsbar inkomst och förmögenhet.

Om blankett nr 1 A. användes för uppgift rörande inkomst av fast egendom, saknas all möjlighet till kontroll, vilket torde leda till, att deklARATIONERNA bliva otillförlitliga, samt att rättvisan och jämnheten vid beskattningen på den grund äventyras.

För att bibringa den jordbrukande allmänheten bättre kunskap i deklARATIONENS avfattande har även väckts förslag, att formulär med anvisningar till ledning för beräkandet av inkomst av jordbruksfastighet skulle tillsvidare kostnadsfritt utdelas till innehavare av mindre jordbruksfastighet vid tillhandahållandet av blankett till deklARATION.

Norrbottnens
län.

Ett missförhållande, som de nya skattelagarna fört med sig och som av Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande berördes redan i föregående års rapport, är att inkomsten av jordbruksfastighet enligt desamma, åtminstone på det sätt de i praktiken komma till tillämpning, blir lägre beskattad än skäligen bör vara förhållandet. Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande anmärkte redan föregående år, att inom en del distrikt hemmansägare, även sådana som fått sig påförd förmögenhetsskatt för till 100 å 300 kronor uppgående $\frac{1}{60}$ av förmögenheten, merendels syntes hava undgått inkomstskatt. Även om detta till en del torde hava berott på ovana vid tillämpningen av de nya föreskrifterna och taxeringsmyndigheternas underlåtenhet att rätta uppenbart felaktiga deklARATIONER, kvarstår dock som ett faktum, att ägare av hemman om 3, 4 ja ända till 5 och 6 skälsland skatt med taxeringsvärden om 4,000 å 5,000 kronor och kreatursbesättningar om 5 å 6 kor och häst även inom de för jordbruk lämpligast belägna kustdistrikten ofta undslippa all skatt till staten för sina fastigheter — med undantag naturligen för den lilla rest av bevillingen, som ännu kvarstår. Detta såvida de ej samtidigt hava någon inkomst av arbete eller avkastningen av skogen å hemmanet tillfälligtvis uppgått till något avsevärt belopp.

I många fall torde en ägare av jordbruksfastighet av den storlek, som här ovan nämnts, faktiskt hava av sitt jordbruk en sammanräknad årsinkomst av minst 800 kronor, ehuru hans deklARATION upptager mindre belopp. Man skulle ju kunna säga, att det i dessa fall beror på taxeringsmyndigheterna, om fastighetsägaren kommer för lindrigt undan. Men till en början kan det icke för en samvetsgrann taxeringsmyndighet vara tilltalande att med frångående av en på heder och samvete avgiven deklARATION höja det deklarerade inkomstbeloppet. För övrigt äro de uppgifter deklARATIONERNA innehålla ofta så torftiga, att det möter stora svårigheter att med ledning därav fastställa, hur stor inkomsten i själva verket varit. Inom en del taxeringsdistrikt har man visserligen, såsom redan föregående år framhållits, till förhindrande av att taxeringen av inkomst av jordbruksfastighet skulle alldeles förfuskas, för samma taxering använt vissa tabeller över beräknad normal jordbruksdrift, vid vilka tabellers upprättande alla på förhand beräkneliga faktorer beaktats, men dock för enkelhetens skull endast antalet kor och försäljningspriset på mjölk lagts till grund för tabellernas avläsande och praktiska tillämpande på de särskilda fallen. Genom detta förfarande har man i en del distrikt nått ett någorlunda nöjaktigt resultat med avseende på taxeringen av inkomst av jordbruksfastighet, ett resultat som ej på långt när skulle ha erhållits blott med stöd av de avlämnade deklARATIONERNA. Men givet är, att med ett sådant förfaringsätt säkerhet ej förefinnes, att taxeringsmyndigheten i det enskilda fallet träffat den rätta siffran.

Beträffande nu det sätt, varpå ägare och brukare av fast egendom fullgjort sin skyldighet att lämna för deras egen inkomsttaxering vägledande uppgifter och överhuvud taget dessa uppgifters användbarhet för sitt ändamål, försummar, som redan förut antytts, ett mycket stort antal av den jordbrukande befolkningen inom länet denna uppgiftsskyldighet. De uppgifter, som lämnas, äro dessutom i flertalet fall av sådan beskaffenhet, att de icke utan vidare borde läggas till grund för taxeringen. Orsaken härtill torde i många fall vara att söka däri, att vederbörande skattskyldige icke hava nödig kännedom om skattelagstiftningen och den därpå vilande deklARATIONSPLIKTEN; understundom torde också förmågan tryta att skaffa sig den erforderliga insikten häri. Men härtill kommer, att jordbrukarna inom länet nästan undantagslöst sakna ordnad bokföring och de flesta torde ej hava ens den minsta an-

teckning om resultatet av jordbruksdriften. Tyvärr nödgas man också i icke så få fall konstatera en tendens att genom oriktiga eller vilseledande uppgifter, undervärdering av åtnjutna förmåner eller erhållen avkastning eller på annat sätt söka undandraga sig skattskyldigheten. Emellertid förspörjes från flera håll, att resultatet i nu angivna hänseende av årets taxering varit något bättre än fjolårets, och måhända skall det komma att visa sig, att de skattskyldige efter hand sätta sig in i och inrätta sig efter de nya förhållandena och även få klart för sig nödvändigheten att avgiva noggranna och tillförlitliga deklarationsuppgifter. Skulle emellertid den fortsatta tillämpningen av de nya skattelagarna giva en annan erfarenhet, torde vara angeläget att genom lagstiftning undanröja missförhållandena.

De redan i föregående årets rapport framställda anmärkningar emot de nu gällande deklarationsblanketterna kvarstå fortfarande, och av flere taxeringsnämndsordförande framhålles med skärpa, att åtminstone de blanketter, som avse inkomst av jordbruk, böra omarbetas. Mot deklarationsblankett nr 1 a anmärkes, att den är synnerligen olämplig för jordbrukare, som icke föra ordentliga räkenskaper över sina inkomster och utgifter, enär den skattskyldige genom dess användande undandraget sig all kontroll över sina uppgifter. Mot blankett nr 2 anmärkes, att de uppgifter den innehåller visat sig föga vägledande vid bedömandet av taxeringsbeloppet, och framhålles såsom önskvärt, att den uppställles med kolumner först för olika slags inkomster med utsatta värden och sedan för olika slags utgifter och avdrag, likaledes med specifika summor. Såsom formulären nu äro uppställda har man inom flera taxeringsdistrikt sett sig nödsakad att för en snabb och överskådlig beräkning av jordbruksinkomsten låta trycka tablåer, där man med ledning av uppgifterna i formulär nr 2 inför de olika inkomst- och utgiftsposterna. I övrigt tillåter sig Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande angående de önskvärda ändringarna uti deklarationsblanketterna hänvisa till sitt rörande 1911 års taxeringsresultat gjorda uttalande.
